Beyaz Dizi

İki Roman Birarada

HARLEQUIN®

en çok okunan yazarlar

Penny Jordan

KİRALIK NİŞANLI

QUE



2008/30
Fiyatı: 8 YTL
Kıbrıs:10 YTL

Beyaz Dizi Aşk Romanları
Her ayın 1'inde ve 15'inde okurlarıyla...

İngilizce Adı: THE CHRISTMAS BRIDE
Türkçe Adı : KİRALIK NİŞANLI

ISSN 1307 – 3869
08095A
Harlequin Beyaz Dizi İki Roman Birarada

SÜRELİ YAYIN
Yayının Adı: Harlequin Beyaz Dizi İki Roman Birarada
Tüzel Kişiliği:Ekip Hizmet Eğitim Danışmanlık
Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İmtiyaz Sahibi ve Uyruğu: Arda Gedik T.C.
Sorumlu Müdür ve Uyruğu: Arda Gedik T.C.
İdarehane Adresi: Mühürdar Cad. Uras Apt. No:83 D.1
Kadıköy – İstanbul – Türkiye
Yayının Süresi: 15 günde bir Türkçe
Kapak Dizayn: Davut Kara
Dizgi, Ofset Hazırlık. Cilt: EKİP A.Ş.
Baskı: Umut Kağıtçılık San. Tic. Ltd. Şti.
Fatih Cad. Yüksek Sok. Başak Han No: 11/1
Merter -- İstanbul – Türkiye
Baskı Yeri : TÜRKİYE
Türkiye Dağıtım Şirketi:Yaysat A.Ş.
Doğan Medya Tesisleri Hoşdere Yolu 34517 Esenyurt/İstanbul
Tel:09021262222222

PENNY JORDAN

Kiralık Nişanlı

Beyaz Dizi
İki Roman Birarada



HARLEQUIN®

EKİP A.Ş.
Mühürdar Caddesi Uras Apt. 83/1
Moda-Kadıköy-İstanbul
Tel: 0216 418 12 72 * Fax: 0216 338 87 12
E-mail: info@harlequintr.com
www.harlequintr.com

Tilly (Matilda Aspinall):
Romanın kadın kahramanı

Silas Stanway:
Romanın erkek kahramanı

Annabelle:
Tilly'nin annesi

Art Johnson:
Annabelle'nin nişanlısı milyarder petrolcü

Joe:
Silas'ın üvey erkek kardeşi

Cissie-Rose:
Art'ın kızı

Dwight:
Cissie-Rose'nin kocası

Susan-Jane:
Art'ın diğer kızı

Bill:
Susan-Jane'nin kocası

BAŞLARKEN

"Noel'i Ispanya'da bir şatoda geçirmek sence bir kâbus mu?"

Tilly arkadaşının bu anlamlı sorusu karşısında isteksiz bir şekilde gülümsedi. "Tamam ilk bakışta, insana hoş görünebilir," diye ona kısmen hak verdi. "Ama sonuçta bu bir kâbus olacaktır."

"Nasıl yani?"

Tilly üzgün bir şekilde başını salladı. "İstersen nedenlerini sayayım. Annem çılgınca aşık olduğunu zannettiği bir adamla evlenmek üzere ve yolladığı mesajlardan aşk değil seks damlıyor. Evlendiği adam milyarder değil, trilyoner. Düşünebili—"

Sally onun sözünü kesti. "Senin kâbus anlayışınla benimki arasında çok fark olduğunu görüyorum."

"Dur bakayım daha bitirmedim," dedi Tilly. "Annemin trilyoneri, aile hayatı konusunda çok yerleşik fikirleri olan bir Amerikalı."

"Bu ne demek oluyor?"

"Sabret. Oraya geliyorum. Benim erkeklere ve evliliğe karşı olmamın nedeni annemin evlilikleri ve babamdan ayrılmış olmasıdır."

"Ne olmuş öyle olduysa?"

“Gözünü seveyim aınnem bir kere değil ki, tam dört kere evlendi ve boşandı. Önümde böyle bir örnek varken evlilik kurumuna olumlu bakmamı bekleyemezsin herhalde? Annem aşık olmaya bayılır. Ve de evlenmeye. Bu sefer Noel gecesi İspanya’da bir şatoda evlenmek peşinde. Anemin kocası Art’ın, bütün ailesi bu törene katılacak. Ve iki ailenin birbirini tanıyıp, kaynaşabilmesi için hepimiz o şatoda kalacağız. Anneme göre Art aileye çok önem veriyor.”

“Bak Tilly bu anlattıklarında hiç kötü bir taraf göremedim.”

“Bekle işin beni rahatsız eden tarafına yaklaşıyorum. Art’ın ailesinde ilk evliliğinden kızları ve damatları varmış. Ve annem, hangi akla hizmetse benim nişanlı ve evlenmek üzere olduğumu söylemiş. Ve Art da şimdi bu mutlu aile törenine müstakbel eşimle katılmam konusunda ısrarcıymış.”

“İyi de senin bir nişanlın değil, erkek arkadaşın bile yok ki?”

“Bak bunu iyi bildin. Annemin söylediğine göre Art’ın kızları babalarının annemle evlenmesine zaten karşıymışlar ve ben bekâr bir kadın olarak onların karşısına çıkarsam, kızlar babalarını bizim ailenin evlilik konusunda arızalı bir aile olduğumuza ikna ederek son onda babalarının evliliğinin önüne geçebilirlermiş.”

“İyi de bunda hiç mantık yok ki...”

“Bunu ben de biliyorum. Ama bu evlilik şu, ya da bu nedenle suya düşerse, bunun yükünü hayat boyu çekemem...”

“Tatsız bir durum.” Biraz düşündükten sonra, “O zaman, yapacağın tek şey, geçici olarak böyle birini kiralaman olacak.”

“Kiralamak mı...?”

“Niye şaşırıyorsun ki? Bu aranda hiçbir bağ olmayan, sadece geçici bir zaman için, görüntüde sana eşlik edecek, efendi kılıklı biri olacak. İspanya macerası bitince, anlaştığınız parayı alarak yoluna gidecek biri. Bunun pazarı var demiyorum. Ama biri bulunur.” Sally derhal araştırmaya girmeye kararlıydı. “Şu telefon rehberini ver.”

“[illegible] Charlie’yi bu kısa süre için bana emaneten verir misin?”

“Sevgililer için yılın en önemli ve romantik haftası olan Noel ve Yılbaşı haftasında nişanlımı sana vermemden bahsettiğinin farkında mısın sen? Ver şu rehberi. Bunun tek çıkarı bu...”

Ne yapacakmışım? Silas şaşkınlıkla üvey kardeşine sordu."

"Bir kolum ve bacağım sarılı bir şekilde tekerlekli arabadayken, ben yapacak değilim ya bunu. Zavallı kızın bir yardıma ihtiyacı var. Ve benim de bu paraya..."

"Bir erkek partner, eskort rolü oynamak..." Silas hem hayret hem de tiksintiyle bunu söylemişti. Otuz yaşındaki bir adamla, yirmilerinin başında olan iki kişinin nesil farkı demek ki böyle konularda da kendini gösteriyordu. Erkek kardeşi Joe, babasının ikinci evliliğinin ürünüydü. Yarım kan kardeş olmasının dışında, babasının ölümünden sonra ona babalık da etmek zorunda kalmıştı.

"Birçok insan, aktörler bu işi yapıyor." Joe ağabeyini ikna etmeye çalışıyordu. "Üstelik bu ajans son derece itibarlı bir ajanstır. Öyle seks için erkek aktörler bulan biri değil. Dikkatini bir şeye daha çekeyim, çok da iyi para veriyorlar." Ağabeyinin kötü kötü baktığını görünce tekerlekli sandalyesini ona yaklaştırdı. "Sadece birkaç gün için." Bütün kozlarını oynayacaktı Joe. "Şu programa bak bir de. İspanya'ya her konforu olan özel bir jet. Bir şatoda muhteşem bir yaşam. Ve bütün masraflar damattan çıkacak. Zenginler aleminde rüya gibi günler. Bu kaçırılacak fırsat mı?"

Silas, Joe'nin ona uzattığı davetiyeyi baktı. Damadın adını gördü. "Bu petrol kralı Art Johnson'un düğün töreni...!"

"Evet öyle," dedi Joe. "Üçüncü Art Johnson. Eşlik etmem istenen kız da, onunla evlenecek olan kadının kızı.

Silas gözlerini kısarak kardeşine bakmıştı. "İyi de bu kızın bir partnere neden ihtiyacı varmış? Böyle saçmalık görmedim."

"Bilemem." Bilmediği gibi buna aldırmadığını da gösteren bir hareket yapmıştı. "Belki de herkesin sevgilisi, ya da eşiyle katıldığı böyle önemli bir etkinliğe tek başına katılmak istememiştir. Ajansa telefon ettiği zaman istediği nitelikleri şöyle sıralamış. Genç, yakışıklı ve seksi olup efemine bir görünüşü olmayan biri olacakmış."

"Peki sen gördün mü bu kızı?"

"Hayır bir e-mail yollayıp onunla buluşmayı ve kararı ona göre almayı önerdim. Ama zamanı olmadığını, bu nedenle yolculuk sırasında ayrıntıları konuşabileceğimizi bildirdi. Benim yapmam gereken tek şey pasaportum ve bavulumla gidip kızı evinden alıp havaalanına götürmekmiş. Şu Amerikan futbolu maçında başıma bu gelmeseydi onu almak için uçarak giderdim kızın evine."

Bu tür beraberliklerde tarafların birbirinden neler talep edebileceğini düşünebiliyordu. Seks dahil, akla gelmez yükümlülükleri olurdu böyle görevleri üstlenen partnerin. Hem de hayatta yan yana bile durmayacak çirkinlikte defolu kızlarla. Joe bu işin cinsellikle hiç ilgisi olmadığına inanıyor ve işte bu konuda yanılıyordu. Onu kiralamak isteyen kadının, kendini uçağa binmeden göstermesinin de elbette bir nedeni olmalıydı. Bu düşüncelere sahip biri olarak kardeşinin yerine bu işi kabul etmesi söz konusu olmamalıydı.

Normal olan buydu. Ama damadın Art Johnson olması Silas için çok önemliydi. O zaman eşlik edeceği kadının kimliği, niyeti, güzelliği falan bütün önemini kaybediyordu.

Bir yazar olarak Art Johnson'a, değişik bir rolde yakın olmanın Silas için büyük önemi vardı. Petrol milyarderlerinden Jay Byerly'nin bu sektörde oynadığı çok çirkin rolle ilgili sadece bu adamdan bilgi alabilirdi. Ve Art'a bir gazeteci olarak yaklaşması mümkün değildi. Yıllarca beklese böyle bir şans eline geçemezdi.

"Pekalâ," dedi kardeşine. "Bu işe varım..."

"Oley...! Yaşa Silas."

"Bir şartla..."

"Tamam alınacak paranın yarısı senin. Ve eğer bu kadın felâket bir şey çıkarsa —"

"Hayır şartım, senin bundan böyle ajanslardan gelecek benzer işleri artık kabul etmemen."

"Hey Silas dur bakalım. Bu işlerden iyi para kazanılıyor." Joe hemen ağabeyinin bu şartına itiraz etmişti. Ama Silas'ın bakışlarını görünce onun şartına boyun eğmek zorunda olduğunu fark etti. "Tamam Anlaştık. O zaman ben de mecburen bardaki eski işime dönerim ne yapalım...?"

BİRİNCİ BÖLÜM

Çaresi yok Tilly bu işin altından kalkacak ve kiraladığı erkeğin, onun gerçek nişanlısı olduğu izlenimini verecekti. Aslında bunu yapması mantıklı değildi. Annesi o güne kadar hiçbir zaman bu konuda doğru bir seçim yapmamış olduğuna göre, nasıl olsa bu seferki seçimi de bundan öncekilerden farksızdı. Altı üstü beş dakika sürecek bir tören için bu kadar gürültü çıkartılıyor ve Tilly de kendine mecburen bir nişanlı kiralıyordu. Ve de tanımadığı bu kişiyle hiç de hoş olmayan mecburi bir yakınlık içinde olacaktı.

Bu saçmalığa annesi yüzünden katlanıyordu. Sorsan, en sonunda hayatının aşkını bulduğunu söylerdi. Annesinin bu hayatının ona tek bir faydası olmuş ve aşık olmamayı ve evlilik yapmamayı, onun bu hayatı sayesinde kararlaştırmıştı. Bu da az bir iyilik sayılmazdı.

Tilly annesine bu kararını söylediği zaman, "Ama tatlım, nasıl böyle düşünebilirsin? Aşık ve birine ait olmak herkesin doğasında vardır. Ve gerekirse insan bunu buluncaya kadar aramalıdır."

"İyi de o kişiye gerçekten aşık olmadığımı, ya da onun bana aşık olmasının mümkün olmadığımı anlayınca ne yapacağım?"

"Hemen başkasına bakacaksın. Erkek kıtlığı yok ya dünyada

"Yani gerekirse birinden boşanıp, bir başkasıyla evleneceğim? Teşekkürler anne. Bana uymaz." Ama bu sözleriyle kimi aldatıyordu? Taa derinliklerinde bir yerde, o da ruh ikizini, sevebileceği ve kendisini teslim edebileceği bir erkeğin özlemini duymuyor muydu?

Elbette duyuyordu. Ama o kişiyi bulması zordu. Onun ruh ikizi; kuvvetli, sağlam karakterli, sadık, karısı ve karısının ailesine bağlı ve saygılı, her bakımdan güvenilir, yakışıklı, seksi, zeki biri olmalıydı. Ayak ve eller başta tüm vücut ölçüleri de orantılı olmalıydı. Bunları başkalarına söyleyerek sanki müşkülpesent, ya da hayalperestmiş gibi görünmek istemezdi.

Kendini uyardı. Bir an önce aklını başına alması gerekiyordu. Kiralık nişanlısı birkaç dakika içinde, onu almaya gelecekti. Bir gece önce ona bir e-mail yollayarak ondan beklentilerinin ne olduğu hakkında ayrıntılı bilgiyi vermişti. Bu arada, yakınlık ve nişanlılık görüntülerinin *sadece* topluluk içindeyken ve de gereğine uygun şekilde yapılmasını da ondan istemişti.

Allahtan o sene hiç izin kullanmadığı için, bu konuda izin alması sorun olmamıştı. Ama bu sırada onun emrinde çalışan genç stajyer elemanların, bu iznin nedenini öğrenmemelerine özen göstermişti. Onların arasında alay konusu olmak istemezdi. Onun yerinde bir başka kadın olsa, etrafında testosteron depo edilmiş bu kadar erkek olmasından etkilenebilirdi. Ama Tilly onlara anaç davranarak, her birinin örnek birer insan olmasına önem verirdi.

Bekliyor olmasına karşın kapının çalınması bir anda gerginleşmesine neden olmuştu. Annesinin hatırı ve *mutluluğu* söz konusu olmasa, o anda vazgeçerdi bu işten.

Kapı bir daha çalınmıştı. Bavulunun üzerinden atlayarak gidip kapıyı açarken soğukkanlı olması ve bu kiralık adama kontrolün kendisinde olacağını göstermesi gerektiğini biliyordu.

Kapıyı araladığı anda başının derde gireceğini anlamakta gecikmemişti. Yarı aralık kapıdan görünen erkek yakışıklı falan değil, bir yapıp bir şeydi. Kesin çok uzun bir uğraş ve özenle yapılmıştı. Böyle birini yaratmak çok zahmetli bir iş olmalıydı ki, bugüne kadar hiçbir yerde bir örneğini görmemişti. Aslında böyle birinin

ortalıkta serbestçe gezmesini yasaklamak lâzımdı. Tilly ona bakmaktan kendini alamıyordu. Kapıyı iyice açması gerektiği aklına geldi. Bakışları Tilly'den etkilenmediğini gösterecek kadar sert ve ciddiydi. Belki de hiç de hoşlanmadığı bir işi yapmaya gelmişti.

"Matilda Aspinall," diye sormuştu, daha fazla konuşmak istemez gibi bir havada.

"Hayır... Daha doğrusu evet... Ama bana herkes Tilly der." İyi de otuzlu yaşlarda ve koca bir erkek grubun yöneticisi olmasına karşın, sesi neden böyle boğuk çıkmıştı ki?

"Silas Stanway." Bunu kendisini tanıtmak için yeterli bulmuştu.

"*Silas?*" Tilly tereddütle tekrarlamıştı. "Ama e-mail'lerinizde "

"E-mail adresimde göbek adımı kullanırım." Bu kadar soğuk bir sesin etkili olması büyük tezattı. "Taksi bizi bekliyor."

Bu da herhalde Ispanya'ya gitmek istiyorsan, salak salak bakmayı bırak da, acele et anlamına geliyordu. "Bavulunuz bu mu?"

"Şey... Evet, ama ben taşıyabilirim."

Tamam, söylenme der gibi bir hareketle onun yanından geçip holdeki koca ağır bavulu çanta gibi alıp yeniden kapıdan çıkmıştı.

"Pasaport, anahtarlar, cep telefonu, para ve kredi kartınız..."

Bunları almayı unutmadınız değil mi, demek istiyor olmalıydı.

Tilly pek aşina olmadığı şekilde kanın yüzünü tercih ettiğini hissetti. Hani neredeyse bu adamın onun uykudaki cinselliğini uyandırdığını düşünecekti. Bu kanın sadece yüzüne değil, hassas bölgelerine de koşuşturduğunu hissetmesinin bundan başka bir nedeni olamazdı. Alışık değildi böyle tepkilere.

Bu saçma sapan tepkisi Noel'e yaklaşmış olmalarından da ileri gelebilir miydi. İçeriğinin bütün saçmalığına karşın Noel, yaşını başını almış kişiler için; yakınları, çocukları, hatta torunlarıyla soğuk havaya ters düşen sıcacık bir ev içinde geçirilen özel bir gün ve gece iken, gençler için vücutların ve dudakların birbirini ısıttığı romantik bir ortamdı. Belki o da daha şimdiden Noel havasına girmişti de vücut saati ona bunu hatırlatıyordu...

Adama bakarken kalbi kafesinde tango yapar gibiydi.

"Ters giden bir şey mi var?"

Buz mavısi bu gözlerden galiba bir şey kaçmıyor diye düşündü Tılly. "Hayır. Her şey tamam mı diye düşündüm." Bu işte patron oydu. Bu adamı parası karşılığı kiralamıştı. O zaman patronca davranması gerekiyordu. "Anahtarlar," diyerek kapısını kilitlemek üzere anahtarını aramaya başlamıştı kocaman çantası içinde.

Silas. bu kadın allahtan Joe ile çıkmadı bu yola diye düşündü. Yoksa onlar Heathrow hava limanına kadar bile gidemezlerdi. Bir de bu fizikle ve bu bakışlarla neden erkek kiralamak gereği duyardı. onu anlayamamıştı. İyi bir semtte bir saat gezse üç. dört erkekten bırını seçebılır. boşu boşuna para vermek zorunda da kalmazdı.

Kadının güzel ve çekici olduğu kesindi. Ama Silas'ın tipi değildi. Sılas uzun, ince, esmer, sofistike Fransız tiplerinden hoşlanırdı. Bu kadın ise dolgun dudakları gibi. dolgun vücudu olan ve vücut çıkıntıları belirgin. sarışın, yeşil gözlü bir kadındı. Doğrusu böyle bir kadının onun hormonlarını canlandırabileceğini hiç düşünemezdi. Ama o ilk bakışta bunu başarmıştı. Aslında bunun nedeni. onun için yenı bir tip olmasıydı. Bir iki gün içinde onun fiziğine nasıl olsa alışacak ve kadın çekiciliğini kaybedecekti.

Onun yerine bu işi aldığı için Joe. ona bir başka nedenden de müteşekkır kalmalıydı. Çünkü kadınları çabuk etkileyen kardeşinin bu ışi profesyonel bir sorumlulukla yapması mümkün değildi. Matilda ile mutlaka fiziki bir yakınlık kurardı. *Matilda*... Bu kadar güzel bir kadına böyle bir ismi hangi salak koymuştu acaba?

Bu arada Tilly, bana ne oldu böyle diye düşünüyordu. Yirmi sekız yaşında, aklı başında. olgun bir yetişkindı. Erkeklere karşı hiçbir zaman cınsel tepki göstermezdi. Bu işte bir gariplik vardı. Bu tepkiyı göstermesinin nedeni kesinlikle bu kiralık adam olamazdı Düşününce bunun nedenini anladı. Bu. içinde bulundukları tuhaf şartlardan ileri gelıyordu. Dışarıya kaşı sevgili ve yakında evlenecek olan birer nişanlı rolü oynayacaklardı. Eh, evlenmenin insanın aklına getirdiği ilk şey de, zifaf gecesi ve çırıl çıplak iki vücudun birleşerek sevişmesiydi. Bu adama bu gözle bakmasının doğal sonucu olarak da meme uçları şişiyor. bacaklarının arasında garip kıpırtılar oluyordu Belki birazcık daha fazlası... Vücudunun bır metalin

mıknatısa çekilmesi gibi bu adama çekilmesinin nedenini bulmak rahatlamasına neden olmalıydı. Ama bu vücudunda oluşan değişiklikleri ortadan kaldırmıyordu. Nasıl olsa, bir iki saat içinde alışırdı.

Yağmur başlamıştı. Yerler ıslaktı. Ayağındaki ayakkabılar da yepyeni. Dengesini kaybettiğini fark etti. Allahtan Silas onu düşmeden yakalamıştı. Ama bu sırada onun elinin sıcaklığının vücuduna yayıldığını hissetti. Bu arada vücudundan yayılan müthiş erkeksi koku ciğerlerini doldurmuştu. Zamanla bu kokuya da alışırdı...

Teşekkür etmek için Silas'a baktı. Silas da ona bakıyordu. Tilly'nın ağzı ve dudakları kurumuştu. Dudaklarının sorununu diliyle geçici olarak da olsa halletti.

"Bütün gün burada bekleyemem..." Taksi şoförünün sesiyle Tilly kendine geldi ve arabadan içeri girdi.

Silas da arabaya binince, Joe bu kadınla kesinlikle baş edemezdi diye düşündü. "Pasaport ve yol belgelerinizi bana verin."

"Nişanlım olduğunuza göre," diye uyardı onu Tilly.

Adamın bir anda gözleri büyümüştü. "Nişanlın mı...?"

Neden şaşırmıştı ki bu adam? "Dün akşam yolladığım e-mail'de yapmanız gerekenler konusunda ayrıntılı bilgi vardı..."

Belli ki almamıştı o e-mail'i. Silas o sırada genç kadının parmaklarına baktı. Sol elinde bir nişan yüzüğü vardı. "Size sadece refakat edeceğimi zannediyordum..."

Tilly adamın bakışlarını hiç beğenmemişti. Zaten böyle bir erkeğin kiralık olmaktansa, Everest'e tırmanmayı tercih etmesi gerekirdi. Bunun yerine bir ajansta çalışmak aklına nereden gelmişti?

"Refakat edeceğiniz doğru. Ama nişanlım sıfatıyla. İspanya'ya gitmemizin nedeni bu zaten. Nişanlı görünmem gerekiyor."

"Gerçekten mi? Bense bunun sadece bir düğüne katılmak için olduğunu zannediyordum."

"Annemin düğününe katılacağımız doğrudur. Ama bilemediğim bir nedenle annem müstakbel kocasına benim nişanlı olduğumu söylemiş. Nişanlı olmadığım gibi çıktığım bir erkek arkadaşım da olmadığı için geçici bir hal çaresi olarak sizi bulduk."

"Anlıyorum." Anlamıştı da. Üstelik zaten daha başında şüphelenmişti bu işin altından bir şey çıkacağından. "Almadığım o e-mail'de bilmem gereken daha başka neler vardı?"

Tilly, ajansın bu adamdan başka birini yollamış olmasının çok daha iyi olacağına karar vermişti. "Fazla bir şey yok. Annem durumu bildiği için bize ayrı odalar ayarlayacak."

"Nişanlıların ayrı odalarda yatması normal."

Bu çağda pek de normal değil diye düşündü Tilly. Aynı odada yatsalar neler olurdu acaba. Hemen camdan dışarı baktı. Silas denen bu adamın o sırada bakışlarını görmesi sakıncalı olabilirdi. Söylenenden fazlasını gören bir adam olma ihtimali vardı.

"Özel yaşamımız sadece bizi ilgilendirir," dedi Tilly aceleyle.

"Umarım öyle olur..."

Kızardığını hissetti Tilly. Allahtan o sırada şoför konuşmuştu.

"Hangı terminale gıdeceğiz?"

"Özel bir uçakla gidiyoruz, ayrıntılar burada." diye çantasından çıkardığı kâğıtları uzattı. Bir kısmı yere düşerken Silas yakalamıştı. Ama elleri bir süre temas etmişti. Tilly şaşkınlık içindeyken.

Tilly'nin bu sersemliği, ajanstan böyle birinin gelebileceğini düşünmemiş olmasındandı. Bir kere biraz daha genç, biraz daha az yakışıklı olur diye düşünmüştü. Bu adamla Art ve de özellikle kızlarını nasıl ikna edecekti ayrı odalarda yatan nişanlı olduklarına? Bu adama aşık olup onunla evlenmeye kalkan bir kadının onunla ayrı odalarda yatabilmesi mümkün değildi. Annesi, Art'ın çok moralist bir adam olduğunu söylemişti. O zaman belki ona saygı sonucu ayrı odalarda kalmayı seçmiş olabilirlerdi.

"Geldik," diye onu uyardı Silas. Taksi durmuştu...

İKİNCİ BÖLÜM

Tilly bundan önce de özel uçakla uçmuştu. Çalıştıkları bir bankerin uçağında yaklaşık bir düzine erkek mesai arkadaşı arasındaydı o uçuşta. Ama bu uçuş farklı olacaktı. Müstakbel babalığının bu uçağı dehşet bir konfora sahipti. Biri erkek diğeri kadın iki kabin görevlisi, sadece ona ve kiralık nişanlısına hizmet verecekti.

Bayan kabin görevlisi Silas'a bakarken, Tilly nişan yüzüğüyle neden dikkat çekici şekilde oynadığına bir anlam verememişti. Güzel kabin görevlisi bayanın dikkatini çekmek istemiş olmalıydı...

Kendisi diken üzerinde otururken, Silas'ın sanki mal sahibiymiş gibi geniş koltuğa yayılmasını yadırgamıştı. Hayatını kiralanmakla kazanan bir adamın bu konfor içinde bu kadar rahat olması normal gelmemişti Tilly'ye.

Kabin görevlisi Jason onlara şampanya ikram edince, Tilly şampanyaya pek meraklı olmamasına karşın kendisine uzatılan kadehi aldı. Bir iki yudum şampanya belki gerginliğini üzerinden alır, cinsellikten başka bir şey düşünmesine neden olabilirdi.

Silas ise uçakta içki içmekten hoşlanmadığını söyleyerek şampanya almamış yerine su istemişti. Anlaşılan aşması gereken bir gerginliği yoktu. Tilly bir kadeh şampanya aldı diye kimsenin onu alkolikmiş gibi görmeye hakkı olmadığını düşünerek köpüklü içkisinden bir yudum aldı.

Uçak kalkış pistine gelmiş ve hızlanarak havalanma hazırlığına girmişti. Tilly iyi ve rahat bir uçak yolcusu olmamıştı hiçbir zaman. Midesindeki çekilmeyi hissettirmemeye çalışarak uçağın bir an önce havalanmasını bekliyordu. Silas ise o anda dergileri arasından bir *Economist* dergisi alarak bakmaya başlamıştı. Uçağın havalanması konusunda bir endişesi olmadığı ayak ayak üstüne atmış rahat halinden de belliydi.

Uçak havalandıktan biraz sonra dergiyi elinden bırakarak hafifçe Tilly'ye eğilmiş, "Benim bildiğim, annenizin düğünü için bir refakatçi aradığınız şeklindedir. Bunun dışındakileri anlatıverin. Benden neler bekliyorsunuz?"

"Bildiğinize eklenmesi gereken şey, benim nişanlım rolünü oynamanız gerektiğidir. Bunu yolladığım e-mail'de açıklamıştım."

"Bu e-mail mesajları hiç de güvenilir şeyler değil." Bir ihtimal Joe bu mesajı yok etmişti. "Bir daha anlatmanız gerekecek. Bir e-mail'in alacağı zamandan daha uzun bir zaman var önümüzde."

Tilly arkasına bakarak kabinde yalnız olduklarını tespit etti. Uçak personeli annesinin müstakbel kocasının adamları olduğuna göre tedbirli olması gerekiyordu. "Annemin evleneceği kişi bir Amerikalı. Annem onun aile hayatı konusunda çok katı inançları olduğunu zannediyor. İlk evliliğinden, evli ve çoluk çocuğa karışmış iki kızı varmış. Annem de her nedense..." Anlatmakta sıkıntı çekecekti. Ama böyle hissetmesine gerek yoktu. Kendisi değil karşısındaki adam kiralanmıştı ve büyük konfor içinde oynayacağı bu oyun için iyi de para alıyordu. Hayatını bu yolla kazanan birinden çekinmesi için hiçbir neden yoktu

Alt dudağını ısırırken Silas dudaklarına bakarak bu hareketini fark ettiğini ona hissettirmişti. Silas ise onun dudaklarına bakarken

doğrudan bakmadığı yerleri de hayal ettiğini fark ederek rahatsız olmuştu.

Tilly durumu annesini müşkülde bırakmadan nasıl anlatabileceğini formüle etmeye çalışıyordu. "Adamın kızları galiba babalarının annemle evlenmesine pek iyi nazarla bakmıyorlarmış."

"Neden?"

"Babaları dul. Annem boşanmış bir kadın olduğundan olmalı ..."

Silas bunun önemsiz olduğunu gösteren bir hareket yapmıştı. "Seçimde hata yapmış. Bu herkesin başına gelebilir."

"Dört kere," demişti Tilly. Silas bunu nasıl olsa öğrenecekti. Genç adamın bakışlarındaki hayreti görünce annesini savunmak için devam etti. "Annem çok çabuk aşık olan bir kadındır. Ne hikmetse erkekler de ona çabuk aşık olurlar. Ve sonuçta evlilik."

"Bunun sonucunda da boşanma. Eminim her bir eşi bir evvelkinden daha zengindi..."

Tilly, adamın bunu bu kadar açık ifade etmesine hem şaşırmış, hem de kızmıştı. "Hayır, zannettiğin gibi değil. Annem için para hiçbir zaman evlenmelerinin tek nedeni olmamıştır."

Silas *tek* kelimesinin altını çizmişti. "Ama zengin birine aşık olmak, fakir birine aşık olmaktan daha kolay olmalı."

"Bakıyorum siz de Art'ın kızları ve kızlarının kocaları gibi davranıyor, tanımadığınız birini görünüşe göre suçlayabiliyorsunuz. Annem Art'a aşık olmuş. Ya da öyle olduğunu zannediyor. Fazla mantıklı bir davranış olmayabilir. Annemin mantıklı biri olduğunu iddia etmedim zaten. Bu nedenle de Art'ın kızlarının, benim de bekâr olmamı onun aleyhine kullanacaklarından endişe ettiği için onlara benim nişanlı olduğumu ve yakında evleneceğimi söylemiş."

O kadar saçmaydı ki, doğru olması gerekir diye düşündü Silas. "Ve sizin de tanıdığınız hiçbir erkek yoktu..."

Olmaz olur muydu? Elbette vardı. Ama hiçbirinin bu rolü başarıyla oynayacağını zannetmemişti. Bunu ancak profesyonel sorumluluk taşıyan bir aktör yapabilirdi. Böyle kişileri de ancak bir ajans ta bulabilirdi. "Öyle de diyebilirsiniz," dedi. Şimdi o da annesi gibi olmuştu. Ama bu adam nasıl olsa onun nasıl biri olduğunu bilmi

yordu. Tilly gerekirse ateş üzerinde çıplak ayak yürüyebilecek biriydi. Ve kadrosunda testosteron dolu birçok erkekle çalıştığını bu adam nereden bilecekti. Silas'ın onun hakkında derinliğine bir araştırma yapmış olduğunu da bilemezdi.

Oysa Silas onun emrinde birçok erkeğin çalıştığını da, isterse onlardan birini kullanabileceğini de biliyordu. Bu arada Art ve kızlarıyla ilgili olarak yaptığı araştırmada, kızların ne malın gözü olduklarını, içkili araba kullanmaktan barlarda rezillik çıkarmaya kadar her haltı karıştırdıklarını ve çocuklarının gerçek babası hakkında kendilerinin bile pek emin olmadığını öğrenmişti.

Bu kadının annesine karşı olmalarının, ahlâki nedenlere dayanmadığını da anlamak için de kâhin olmaya gerek yoktu.

"Demek ki annen, müstakbel üvey evlâtlarının, babalarının annenle evlenmekten vazgeçirebileceklerinden çekiniyor. Ama senin nişanlı olman neden o kızları babaları üzerinde etkili olmaktan çıkarsın ki?" Bir an durup bir konuya açıklık getirmek istemişti. "Daha şimdiden birbirimize iki nişanlı gibi hitap etmemizde fayda var Tilly. Birazdan annenin müstakbel yeni ailesiyle karşılaşabiliriz..."

"İki bakımdan da haklısın Silas. Benim nişanlı, ya da bekâr olmam kızları etkilememeli. Ve de birbirimizle samimi bir şekilde adımızla hitap etmeliyiz. Kısacası nedenine iştirak etmemekle beraber, annemin istediğini yapmakta yarar gördüm."

"Belki de onunla aklı başında bir şekilde bu meseleyi analitik olarak konuşup ona bunun ..."

"Annemi tanımadığın için onunla konuşma yapmanın işe yarayacağını düşünüyorsun. Tanıyınca önerinden sen de vazgeçersin." Bu sözlerinin annesinin fazla aleyhinde olduğunu fark etti. "Sana, onun çok kötü bir kadın izlenimini vermiş olmalıyım. Aslında o sadece duygularıyla yaşar. Kızının en az Art'ın kızları kadar düzgün ve maceradan uzak olduğunu göstermek istemiş olmalı. Ona bu iş için birini bulacağımı söyledim. Ama bir ajanstan bulacağım tanımadığım biri olduğunu söylemedim. Seni tanıdığımı zannediyor"

"Senin eski sevgililerinden biri olduğumu düşünmüş olabilir."

"Yok böyle düşünmez. O benim –"

"Yoksa senin bekâret yemini ettiğini falan mı biliyor...?"

Sesindeki alay Tilly'yi rahatsız etmişti. "Evlenmeye niyetli olmadığımı bilir."

"Yani sen evliliğe inanmıyorsun, öyle mi?"

"Daha çok boşanmaya diyebilirsin."

"İlginç..."

"Pek de değil. Ailesinde bu kadar boşanma olan çocuklarını büyük kısmının benim gibi düşündüğünü zannediyorum. Hem bana neden bu kadar çok soru soruyorsun ki? Bır aktörden çok bir sorgu hakimine benziyorsun. Ban aktörlerin kendilerı hakkında konuşmayı sevdiklerini zannederdim."

"Sana bir sorgu hakimi olmadığımı garanti edebilirim. Ve aktörler rollerini iyi oynayabilmek için rol arkadaşlarını da iyi tanımak zorundadırlar."

Silas, bu kadının çapraz sorgulamaya tabi tutulduğunu anlayacak kadar zeki olduğunu görüyordu. Tilly'nin düşünmekten hoşlanmadığı konuları bir an önce başka konularla değiştireceğini de düşündü. Ve öyle de olmuştu.

"Ajansın; Noel ve yılbaşı günlerini de kapsayacak bir çalışma için uygun bir aday bulamayacağını düşünmüştüm." Aslında düşündüğü değil, ümidi buydu.

"Bu sözleri; bu tarihleri beraber geçireceğim biri olup olmadığını öğrenmek için söylüyorsan, hayır böyle biri yok. Noel ve yılbaşına gelince, bu tarihlerde çalışmaya gönüllü çok insan bulunur. Çünkü bu tarihlerde çalışanlar neredeyse bir misli para kazanırlar."

Tilly boğazına bir şey tıkanır gibi hissetmişti. "Maksadım özel yaşamın konusunda bilgi sahibi olmak değil, sadece bir konu açmaktı."

Bu sırada kabin memuru Jason'un yanlarına gelmesi iyi olmuştu. Konu tehlikeli noktalara çekiliyordu. "On dakika içinde inmiş olacağız. Uçağın kapısında sizi bekleyen bir araba ve şoför olacak."

Tilly adama tebessümle teşekkür etmişti. Ama yüzü keyifsizdi.

Silas bunu fark ederek sordu. "Ne o keyifli görünmüyorsun?"

"Önemli bir şey değil." Silas başka bir şey düşünmesin diye Jason uzaklaştıktan sonra devam etmişti. "Aslında bu enfes konforlu seyahatten keyif almalıydım. Ama bazıları beslenme derdindeyken, birilerinin bu kadar lüks içinde yaşaması rahatsız edici geldi bana."

"Dünyayı düşünen bir banker," diye hafifçe alay etmişti Silas.

Tilly bir anda gerginleşti. "Benim bankacı olduğumu nereden biliyorsun sen.

Silas içinden kendine okkalı bir küfür savurdu. "Sanırım ajans söylemişti bunu bana...."

Uçak inişe geçmiş ve Jason da kabine girmişti. Konuşmaları burada kesildi...

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İspanya'da kar. Bunu hiç kimse öngöremezdi. Onları şatoya götürecek dört çekerlinin içinin sıcaklığı rahatlatmıştı Tilly'yi.

Silas arabaya binince şoföre İspanyolca bir şeyler söylemiş, sonra da Tilly'nin yüzüne bile bakmadan kalın güçlü kolunu oturdukları koltuğun arkasına koymuştu. Bu görüntü onların sevgili ve nişanlı olduklarını gösterebilirdi.

Şato tarihi Segovia şehrinin arkasındaki dağlardaydı. Annesi e-maillerinden birinin ekinde yolladığı bir dosyada şatonun karlar içindeki bir fotoğrafını da yollamıştı. Ama Tilly şatoyu da karları da ciddiye almamıştı. Akşamüstüne yaklaşıldığı sırada Tilly'nin camdan gördüğü manzara güzel olmaktan çok ürkütücü gelmişti ona.

"Kendini sıcak tutacak bir şeyler almışsındır inşallah yanma."

"Hayır almadım," derken hayıflandığı belliydi. "Ama şatoda herhalde merkezi ısıtma sistemi vardır, şu havaya baksana. Annem soğuğa dayanamaz. İyice ısıtılmamış yerde bir dakika bile durmaz."

"Annen öyle olabilir. Ama bu eski şatoların sahipleri, bu taş binaları ısıtmak için para harcamaya hiç yaklaşmazlar. Belki de annen aşkın ateşi içinde soğuk havaya aldırmıyor olabilir."

Tilly, ona antipati dolu bir şekilde baktı.

"Sadece bazı aile bireylerinin bulunduğu bir ortamda birbirimize ne kadar yakın davranabileceğimizi düşündüğün oldu mu hiç?"

"O kadar yakın olmamız da gerekmez." Tilly kızarmıştı. "İnsanlar öyle söylediğimiz için bizim nişanlı olduğumuzu kabullenecekler dir. Fazla şov yapmamıza da gerek yok. Olabildiğince doğal olmalıyız. Üstelik bak bir yüzüğüm bile var."

Silas onun elini tutmuştu. Hem de nabzının ne kadar hızlandığını hissedecek şekilde bileğini onun nabzı üzerine gelecek şekilde.

"Ne yapıyorsun," diye tepki göstermişti Tilly. Silas onun yüzüğünü usta bir hareketle parmağından çıkartarak cebine atmıştı.

"Bu yüzüğün bir milyonerin kızlarını ikna etmek için yeterli olacağını mı zannediyorsun?" Başını olumsuz bir şekilde sallamıştı. "Yüzüğündeki taşın sahte olduğunu daha ilk bakışta anlarlar. Bu onları, nişanlılığının da sahte olduğunu düşünmeye götürebilir."

Tilly bu kadar saf olduğunun bu adam tarafından anlaşılmasından rahatsız olmuştu. "Ama nişanlı olduğuma göre bir yüzüğüm olması gerekli. Başka türlü —"

Silas onun sözünü keserek cebinden çıkardığı bir mücevher kutusunu onun avucuna bırakmıştı. "Şunu bir dene."

Tilly şaşkınlık içinde avucundaki kutuya bakıyordu. Bu adam onun için cebinde bir de yüzük getirmiş olamazdı.

Silas onun hareket edemediğini görünce avucundan kutuyu almış ve kapağını tek eliyle açıvermişti. Tilly kutudaki muhteşem taşlı yüzüğü görünce şaşkınlığı bir misli artmıştı.

"Annemindi," dedi Silas kısaca kutuyu ona verirken.

Tilly kutuyu kapatıp geri verdi."Annenin yüzüğünü takamam..."

"Neden takamayasın ki? Parmağındaki sahte taştan çok daha inandırıcı bir yüzük bu. Üstelik annemin nişan yüzüğü falan da değil. Aileden kalma bir yüzük. Buna özel bir anlam vermezdi. Sindirella ve sihirli şeylere inancını da ölmeden çok önceleri kaybetmişti."

"Bunu hep böyle cebinde mi taşırsın?"

Garip bir hoşluğu vardı bu kadının. Akıllı bir şey olduğu da belliydi. "Hayır. Sadece sigorta için değer tespiti yapılmıştı. Onu almaya gelirken yolumun üzerinde olduğu için sigorta şirketine uğrayıp aldım. Maksadım bankadaki kasaya koymaktı. Ama trafik çok yoğun olduğu için geç kalırım endişesiyle bankaya uğramadım. Cebimde olmasındansa senin parmağında olması daha güvenlidir."

Bu o adamın o günkü en uzun konuşmasıydı. Bu kadar çok bilgi vermesinin bir nedeni olmalı diye düşündü Tilly.

"Ver elini," dedi ve kutuyu açara içinden yüzüğü çıkardı. Parmağına takacağı sırada Tilly elini çekti. "Bunu sen yapmamalısın."

"Neden ki? Yoksa bir tabu mu yıkılacak ben takarsam. Nişanlı değilken nişanlıymış gibi görünmek, bu yüzüğü sana benim gerçek değilken takmamdan daha mı az rahatsız edici?"

Hassasiyetini anlatmakta zorlanıyordu. "Bir erkeğin, bir kadının parmağına yüzük takmasının bir anlamı vardır. Belki saçma ama..."

"Evet saçma," dedikten sonra elini tutup yüzüğü çıkardığı ustalıkla bir anda parmağına takıvermişti.

Tilly nasıl olsa parmağına uymayacağını düşünürken, onun için özel olçü alınarak yapılmış gibi oturuvermişti yüzük parmağına.

"Bak gördün mü oldu bile ve hiçbir gariplik de olmadı."

Belli ki onda bir gariplik olmamıştı. Ama Tilly içinde olmadık fırtınaların esmeye başladığını hissetti. Sanki parmağına değil de kalbine takılmış gibi kalp atışları değişmiş, soluması zorlaşmıştı...

Kendini sankı bir şeylere angaje etmiş gibi hissediyordu. O yüzüğün parmağında olması ve bu adam tarafından parmağına takılması sanki içine bir takım mesajlar yolluyordu. Ama artık bir tepki göstermesi için çok geçti. Silas'ın yüzüğü parmağındaydı ve

"Annen nasıl bir kadındı," diye anlamsız bir soru sordu.

Silas buna cevap vermek orunda değildi. "Doğaya aşık bir kadındı. Zeki sevgi ve hayat dolu bir kadındı. Öldüğünde ben daha sekiz yaşındaydım. Doğanın kirlenmesine karşı düzenlenen bir protesto mitinginde kalabalık arasındaki bir itişme sırasında yere düşüp başını kaldırıma vurunca olay yerinde hayatını kaybetti."

Bu sözlerden sonra arabanın içindeki sessizlik çok doğaldı. Tilly parmağındaki yüzüğü yavaş yavaş okşadığını fark etti.

Silas bütün bunları bu kadına neden anlattığını bilemiyordu. Annesinin ölümünü son zamanlarda pek hatırlamaz olmuştu. Üvey annesiyle arası her zaman çok iyi olmuştu. Kadın hem ona, hem Joe'ye her zaman çok iyi ve davranmış ve babalarıyla olan ilişkilerine büyük özen göstermişti.

Bu duygusal kadınların hepsine lanet olsun diye düşündü onlardan daima uzak durmak gerekirdi. Zaten o anda orada Tilly ile olmasının tek bir nedeni vardı. O da, Art denen bu adama yakın olmak ve ondan bazı bilgiler almak... Bu konuda onu kullandığı için bir suçluluk duymasına gerek yoktu. Esas kullanılan kendisiydi.

"Şatonun bu kadar uzakta olduğunu hiç düşünmemiştim," dedi Segovia'dan çıkalı bir saat olmuştu. Hava iyice kararmıştı. Sadece ışıklı bazı yerleri görebiliyordu. "Dağların arasında olduğunu da... "

Bu arada, Valdesqui ve Navacerrada kayak istasyonlarını geçmişlerdi. Kartpostaldan fırlamış gibi yerdi ikisi de. Ay ışığı az da olsa karla kaplı yamaçları, dağları aydınlatıyordu. Tilly aydınlık ve sıcağı seven annesinin evlenmek için böyle bir yeri seçmesine, ya da rıza göstermesine giderek daha çok şaşırmaya başlamıştı.

Birazdan ana yol olduğu anlaşılan yoldan ayrılıp dar bir yola gidip dik bir yokuşu tırmanmaya başlamışlardı. Çam ağaçlarının dalları kar yükünden yere doğru iyice eğilmişti. Bu sırada havada asılı gibi duran şatonun ufak ufak pencerelerindeki ışıklar göründü.

"Muhteşem bir yere benziyor," dedi Tilly.

Silas ona dönerek buranın daha çok Hollywood'daki bir stüdyoyu hatırlattığını söylemek üzereyken onun ay ışığıyla aydınlanan yüzünü gördü. Acaba o anda onu çekip o dolgun dudaklarından öpsem tepkisi ne olur diye düşündü. Belki o da cevap verirdi. O zaman elini yakasından içeri sokup memelerini okşayabilır, meme

uçlarını dört parmağı arasında sertleştirip şişirebilirdi. Buna izin verse sıcak bir ıslaklık da duyardı bacaklarının arasından sızan...

Bunları düşünmesi kadar büyük bir çılgınlık olmazdı. Bakışlarını onun yüzünden kaçırması gerekiyordu. Kadının vücudunu izinsiz olarak erotik bir şekilde okşamıştı ve cinsel olarak uyanmışlığın bütün tepkilerini şiddetli bir şekilde yaşıyordu. Liseli bir erkek tepkisiydi bu. Onun gibi bir yetişkine yakışmazdı. Kadınları elde etmekte zorluğu olmadığı için, böyle fanteziler de hayal etmezdi. Son aylarda çok çalıştığı için, cinsel hayatını ihmal etmiş olmasının cezasını çekiyor olmalıydı.

Şoför arabayı şatonun bahçesindeki otomobil yolunda sürmeye başlamıştı. Birazdan demir süslerle kaplı kocaman bir ahşap kapının merdivenleri dibinde durmuşlardı.

Şoför Tilly'nin kapısını açmış ve dört çekerliden inmesine yardımcı olmuştu. Büyük kapının önündeki fenerlerin aydınlattığı yerlerin parlaklığı, buz uyarısı yapıyordu.

O sırada büyük kapının iki kanadı da açılmış ve özel üniformalı iki adam içeriden çıkarak merdivenlerden inmeye başlamıştı. Adamların parıltılı kıyafetlerine dalan Tilly yürüdüğü yerin ne kadar kaygan olduğuna dikkat etmemişti. Düşmek üzereyken kararlı ve güçlü iki el bedenini sarmıştı. Sonra da düşmesin diye iyice sarılmıştı ona.

Annesi ve muhtemelen kocası olacak olan bir erkek kapıda belirmişti. Tilly başını çevirerek, kendisini bırakabileceğini göstermek için Silas'a baktı. Ama yüzleri, daha doğrusu dudakları birbirine o kadar yakındı ki Tilly içinde bir volkanın patlamak üzere olduğunu hissetti. Elini kaldırarak onun yüzünü okşamak ister gibi genç adamın yüzüne yaklaştı. Bunu yapmamalıydı. Yapamazdı. Kendini böyle şeyler yapmamak için o kadar uzun zaman terbiye etmişti ki, bir anda bunun etkisinden çıkmış olamazdı. Saçlarını düzeltmek için kullanmalıydı bu eli. O sırada Silas havada tutmuştu bu yüzüklü eli.

Silas kendisine ne olduğunu anlayamamıştı. Biraz önce düşmek üzere olan bir kadının düşmesini önlemişti ve şimdi de ona sarılmış bir vaziyette duruyor ve onun bakışlarından müthiş bir duygusal mesaj alıyordu. Bu aldığı mesajdan bütün geleceği etkilenebilirdi

Bu şartlar altında bu kadının mutlaka öpülmesi gerekirdi. Hem de sadece bir kere değil. Üst üste birkaç kere, doyuncaya kadar...

Silas yüzüğün canını acıtacak şekilde avucunun içine battığını hissederek kendine geldi. Yapmak istediği böyle şeyler olamazdı. Böylesi yoğun bir duygusallık onun alışkanlıklarından değildi. Hele hele böyle bir kadınla. Tilly'nin burada olmalarıyla ilgili olarak yaptığı açıklamaya da inanmıyordu artık. Bunun arkasında bazı gizli maksatlar olmalıydı. Bunun ne olabileceğini o anda bilemezdi. Zaten hiç de düşünmemişti bunu. Kendisinin de gizli bir maksadı vardı. Şimdilik onun isteklerini yerine getirerek, bu oyunu devam ettirmek onun da işine yarıyordu.

Tilly'nin yüzü iyice kızarmıştı ve bu soğuktan değildi

"Sevgilim..." Annesi hemen yanı başına gelmişti

Tilly en sonunda bakışlarını annesine çevirmeyi aklı etti.

Tilly fizik olarak annesi Annabelle Lucas'a çok benziyordu. Tek farkla, Tilly kadınlığını gizlemek için elinden geleni yaparken. Annabelle onun aksine neyi varsa edepli bir şekilde ortaya koymak için elinden gelen her şeyi yaptığı, daha ilk bakışta insanın dikkatini çekiyordu. Tilly işte şık ama ciddi elbiseler, tayyörler giyerken, iş dışında hafif, spor ve gösterişsiz şeyleri tercih ederdi.

Silas onu sıkı sıkı tutmaya devam ediyordu. Bu arada eğilerek kulağına, "Dikkat et," diye fısıldadı. "Birbirimize çılgınca aşık olduğumuzu ve yakında evleneceğimizi unutma."

Tilly, onun sıcak nefesinin kulağının içinden vücuduna dağılarak orada ne gibi değişiklikler yaptığını hissetmezden gelmek istiyordu. Ama bu mümkün değildi.

"Anneme bu kadar rol yapmamız gerekmez," derken bu sözlerinin de en az bacakları kadar zayıf olduğunun kendisi de farkındaydı.

Bu arada annesinden kesif bir parfüm kokusu yayılıyordu. Hâlâ kapının ağzında olan müstakbel kocasına bakarak seslenmişti. "Art, gel de muhteşem kızım ve onun yakışıklı nişanlısıyla tanış."

Bu arada kızını bırakıp güya damadını, hararetli bir sevgiyle öpmeye başlamıştı. "Tilly tatlım, sakın bu nişanlını ihmal etme."

Tilly kıpkırmızı olduğunun farkındaydı. Annesinin bir an önce Silas'ı bırakması için içinden dua ediyordu.

"Silas Stanway," diye kendini ciddi bir sesle tanıtmış ve ona doğru yaklaşan Art'a elini uzatmıştı Silas.

Tilly biraz zorlanarak kendini onun ellerinden kurtarmayı düşündü. Ama ayağı kayıp kıç üstü yere düşerse, bunun da hiç iyi olmayacağını bildiği için hareketsiz durmayı tercih etti.

Annesinin yeni aşkı hakkında bir karar vermesi için ona fazla bakmasına gerek yoktu. Bazı insanların görünüşünün bir tür hayvanı andırdığını duyduğu olmuştu. O anda bunun bir örneği karşısında duruyordu. Art tipik bir kurbağanın tüm özelliklerini fiziğinde toplamış bir adamdı. Hiç kırpılmayan gözlerine bakmak bile yeterdi bu kararı vermek için. Ama tabii esas benzerlik ağız yapısındaydı.

Fazla konuşkan bir adam olmadığı da belliydi. Onun bu eksiğini annesi tamamlamak için elinden geleni yapıyordu. Ellerini çırpıyor gözlerini aça aça bir Silas'a, bir Tilly'ye bakıyordu. "Her şey o kadar mükemmel ki... Art sevgilim, bir sihirbaz gibisin. Her şeyi benim için o kadar mükemmel yapıyorsun ki. Her isteğim yerine geliyor. Bak kızım ve müstakbel damadım da aramızda." Makyajını düşünmese gözlerinden bir iki damla yaş bile dökülebilirdi. "Nasıl mutluyum bilemezsin. Her zaman geniş bir ailem olsun istemiştim. Senin iki muhteşem kızın ve çocukları da var artık ailemde."

Tilly babasının orada olup da bu sahneyi görmesini çok isterdi. Herhalde kara mizah gibi gelirdi adama bu sahne. O sırada annesi arkasını dönmüş ve onları şatoya girmeye davet etmişti.

Silas kulağına eğilerek, "Neden annene öyle baktın," diye sordu.

"Geçmiş evliliklerinden sahip olduğu diğer kalabalık aileleri düşündüm. Hepsi bir araya gelse, en büyük kilisede bile bir yabancıya yer kalmazdı," dedi Silas'ın kulağına doğru.

"Art, bunu bilmese daha iyi olur."

"Onu sevmedin, değil mi?"

Silas buna bir soruyla cevap vermişti. "Yoksa sen sevdin mi?"

"Haydi yürüyün bakalım," demişti annesi. "Fısıldaşmak için ileride çok zamanınız olacak. Kapılar açık içerisi iyice soğuyacak."

Kapıdan girdikleri anda Tilly'nin gözüne çarpan ilk şey kocaman bir holün ortasında duran Noel ağacı oldu. Gerçekten şahane süslenmiş ve çok bilinçli bir şekilde değişik açılardan, değişik renk ışıklarla aydınlatılmıştı. Tilly bir anda kendini altı yaşında, anne ve babasının yanında *Harrods*'daki muhteşem Noel ağacını seyreder gibi hissetmişti. O sırada bir yıl içinde annesinin babasını bırakarak, *kuzenim* dediği adamla evleneceğini bilmediği için ne kadar da mutluydu. Mutluluğun o çam ağacının camdan süsleri kadar kırılgan olduğunu bu olay göstermişti ona.

Noel herkes için aşk ve mutluluk günleriyken, onun için boşanma ve mutluluklara son verme günü olarak görünmüştü ondan sonra. Zaten yeni bir aşk her zaman, bir eski aşkın param parça olması değil miydi? Aklı başında bir kadının, kendisini Noel ağacının etkisinden kurtarması ve Ocak ayının ilk on gününde de bu konuda dikkatli olması gerekirdi.

"Yemek saat kaçta yenecek anne," diye sordu Tilly. Sahte nişanlısıyla sevişmekten, kurbağa yüzlü yeni babalığını tanımaya, Noel ağacının neden olduğu hüznü bir daha yaşamaya kadar her tür duygunun etkisinden kendisini kurtarmak için biraz yalnız kalması gerekiyordu. "Odama çıkıp üstümü değiştirmek istiyorum."

Annabelle, Art'ın arkasından yüzünü buruturmuş, sonra da neşeli bir sesle kızına cevap vermişti. "Tatlım kusura bakma ama öyle resmi bir yemekten çok, hepimiz odamızda şatafatsız bir yemek yiyeceğiz. Art haklı olarak geç yatmaktan hoşlanmıyor. Hele bir de torunlarını düşünerek onların bir an önce uykuya yatmalarından yana. Zaten anneleri de çocuklarının üzerine titrediği için, yemeğin uykularını kaçıracak bir ortamda yenilmesine karşılar. Çocuklarından da bir an için ayrılamadıklarından, akşam yemeği faslının fazla zaman alıcı bir şey olmasını istemiyoruz."

Tilly annesinin verdiği bu içten açıklama karşısında hayretini gizlemekte zorlanmıştı. Annabelle için akşam yemeklerinin daima bir önemi olmuştu. Öyle ki tek başına olduğu zamanlarda giyinip, süslenip otururdu masaya. Tilly annesinin bu çok neşeli sesinin arkasında yaradığı hüznü hissedebiliyordu.

"Burası bugüne kadar gördüğün en muhteşem bina değil mi" derken ellerini açarak salonun ortasında dönmüştü Annabelle. Mutluluktan uçar gibiydi dönerken. Yemeğin odalarda yemeklerinin karşılığında böyle bir yerde olmalarıyla yetinmeleri gerektiğini gösterir gibi bir hali vardı. Muazzam salonun sonunda yukarılardaki odalara çıkan iki yanlı muhteşem merdivenlere takılmıştı Tilly'nin bakışları.

"Gerçekten muhteşem bir yer. Sadece biraz soğuk gibi.

Annesi, halt etme der gibi bakmıştı ona. "Yok o kadar değil Merkezi ısıtma var. Ama çocuklar üşümemeleri için belli bir sıcaklıkta yattıkları için, ısı onların odasında yeterli olsun diye diğer bazı odalar biraz serin oluyor. Art da zaten fazla sıcaktan haz etmez."Annabelle, haydi artık odalarınıza der gibi merdivenlere doğru yürümüştü. Arkasına bakmadan devam etti. "Tilly senin de istediğin gibi siz Silas'la aynı odadasınız."

Silas haklı çıktığını görerek sevinsin mi, üzülsün mü bilemiyordu. Tahmini doğru çıkmıştı. Bu refakat işinin kapsamı bir hayli geniş olacaktı. Ama daha bir şey söylemesine imkân olmadan onu kaşlarını çatarak dikkatle süzen Art'ın çok zor bir sorusuna cevap vermesi gerektiğini gördü.

"Silas, evvelden bir yerde görmüşüm gibi sizi gözüm ısırıyor..."

Silas soğukkanlı bir adamdı. Ama bu soru karşısında bayılabilirdi. "Bence bu pek mümkün değil. Karşılaşmış olamayız." Art onun bundan önce talep ettiği bütün mülakat taleplerini reddetmiş olduğu için karşılaşmamışlardı. Olsa olsa, bu beni durmadan taciz eden adam kim diye resmini görmek istememiş olsun.

"Tam olarak neyle meşgulsünüz bakalım genç adam?"

"Art bir aktördür," diye söze karışmıştı Tilly. "Hem de çok önemli bir ajansa bağlı olarak çalışır..."

Bu arada annesinin bakışlarıyla karşılaşmak ve bu oda işini konuşmak için sık sık onun tarafına bakıyordu. Ama belli ki annesi onunla göz göze gelmeyecekti. Tilly annesinin bu neşeli havasının altında ne kadar sıkıntılı olduğunu anlayabiliyordu. Kadıncağız hiçbir zaman mutlu olamayacağı, soğuktan donup, akşam yemeğini

tepside yiyeceği bir evliliğe doğru dört nala gidiyordu. O da zaten bu gibi nedenlerle hayatta hiç evlenmemeye karar vermişti.

"Bir aktör... ay ne kadar romantik," diye bağırmıştı annesi. Art belki de Silas'ın yüzü sana bu nedenle yabancı gelmedi. Onu bir rolünde görmüş olabilirsin."

"Sanmam. Öyle şeyleri seyrederek kaybedecek zamanım yok benim." Adamın Silas'ın mesleğini aşağıladığı belliydi.

Annesi böyle bir adama nasıl aşık olabilirdi? Bu evlilik konusundaki endişeleri her an giderek kuvvetleniyordu. Annesinin yanına giderek onun kolunu, seninle bir şey konuşmam lâzım der gibi sıktı. "Anne haydi gel de bana odayı göster. Biz ana-kız konuşurken Art'la Silas da biraz sohbet etmek imkânı bulmuş olurlar." Silas'ı bu adamla baş başa bırakarak bir risk aldığını biliyordu. Silas farkında olmadan her an bir açık verebilirdi. Ama o anda onun için en önemli olan şey, Silas'la aynı odada kalma meselesinin halledilmesiydi. "Daha senin gelinliğini görmedim. Onu da gösterirsin."

"Tatlım o kadar güzel ki..." Tilly galiba en doğru kozunu oynamıştı. Annesi devam etti. "Vera Wand'ın bir kreasyonu. Hani şu ünlü gelinlikçi var ya. Keşke onu alırken seni de New York'a çağırsaydım. Sana da ondan bir gelinlik bakardık. Benim törendeki meleklerim Art'ın o sevimli torunları olacak. Onlar da çok güzel tuvaletler giyecek. Sanırım beni törene kolunda Silas getirir..."

Zavallı annesi, Art'ın tarafının o kadar kalabalık olmasına karşın, kendi tarafından birine de önemli bir rol vermek istiyordu. Tek dayanağı kızı ve onun parayla tuttuğu kiralık nişanlıydı.

Tilly ağlamamak için kendini zor tutuyordu. "Belki babam yerine getirirdi bu görevi." Saçmalarsa saçmalasın. Sanki annesi kiralık olduğunu bile bile Silan'ı önerirken saçmalamıyor muydu...?

Annesi onun bu sözü zerine Art'a bakmıştı. "Babanı ben de düşünmedim değil," diye itiraf etti. "Ama Art'ın kızları eminim ki, böyle bir romantik bir törende eski kocamın bulunmasını yadırgarlardı. Ayrıca sanırımı... Sanırım bunu Art da pek hoş görmezdi."

Tilly annesinin koluna girerek onu merdivenin ilk basamaklarına kadar neredeyse çekiştirdi. Silas ise onlar merdivenlerden çıkar-

ken, ne belâya çattık diye düşünüyordu. Ana kızın aynı çanağa ettikleri belliydi. Onların oyununun esiri olacaktı. Seks istemeyen hiçbir kadın bir erkekle aynı odada kalmak istemezdi. Ayrı odalarda kalacaklarını söylediği zaman belli ki Tilly yalan söylemişti. Art'tan beklentileri olmasa o anda bir taksi çağırarak önce bu şatodan kurtulur, sonra da İspanya'dan. Daha birkaç saattir tanıdığı bir kadınla ne kadar erotik duygular saçıyor olursa olsun sevişemezdi.

Kimi aldatıyordu ki? Bal gibi isterdi bu kadınla yatmayı. Ama bunun bir oyun sonucu olmasını istemezdi. Aslında Art'ın sorusuna cevap vermesi konusunda çok atik ve akıllı davranmıştı. Ama bu nedenle de bu kadınla sevişemezdi ya.

Ya Joe gelmiş olsaydı ne olacaktı. Çocuk olmasını falan düşünmeden daha yatağa girmeden bu kadının içine girerdi. Oysa kendisi bu konularda her zaman çok dikkatli hareket etmişti. Yanında korunma için paket taşıyacak hali yoktu ama, nasıl olsa Tilly bu maksatla geldiğine göre o tedbirini almış olmalıydı...

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"İşte odan burası tatlım. Çok güzel değil mi?" Şatonun ikinci katında bir odanın kapısını açmıştı Annabelle.

Tilly konuştuklarını kimsenin duymaması için odanın ortasına gelene kadar bir şey söylememişti. Gerçekten büyük bir odaydı büyük olmasına. Ama soğuktu ve epeydir kullanılmamış olmalı ki içeride hafif bir küf kokusu vardı.

"Hem de içinde kendi banyosu var. Edwardian stili bir banyo."

Tilly hiçbir şey söylemeden annesini iki kişilik geniş yatağa doğru yönlendirdi. İkisi karşılıklı olarak yatağa oturmuşlardı. Tilly, annesine acısın mı kızsın mı karışık duygular içindeydi.

"Anne söyler misin neler oluyor?" Olabildiğince sakin sormaya özen göstermişti. "Silas'la gerçekten nişanlı olmadığımızı biliyorsun. Birbirimizi tanımıyoruz bile. Ayrı odalarda olmamız gerektiğini sana açık açık söylemiş, sen de bunu kabul etmiştin. Şimdi değişen nedir?"

Annesinin gözleri yaşla dolmuştu. "Tilly tatlım. Lütfen bana kızma. Bu benim hatam. Sizi aynı odaya koydum. Bu arada seninki dehşet bir adam. Ve tam sana göre biri. Sizin için arada kapısı olan

iki ayrı oda ayırmıştım. Ama sonra Art'ın kızları geldi ve bütün plânlar alt üst oldu."

Tilly annesinin burnunu silmesini bekledi. Annabelle devam etti. "Susan-Jane ve Cissie-Rose çocuklarının onlarla aynı katta olmalarında ısrar ettiler. Ya da odalarının arasında bir kapı olmasını istediler. Böylece size ayırdığım iki ayrı oda onlara gitti. Sonra çocuklarının dadılarının da o katta olması gerekirmiş. Dwight ve Bill ise, yani onların kocaları, iş ortaklığı ve geç saatlerde iş merkezleriyle temas halinde olmaları gerektiği için aynı katta olmaları gerekiyormuş. Onlara da birinci katta oda verince o katta başka oda kalmadı. Zavallılar zaten çok da uzaklardan geldiler. Ayrıca çocukları Noel'lerini evlerinde ve arkadaşlarından uzak geçirmek istemedikleri için zaten buraya zorla gelmişler. Yani halleri perişandı. Onları düşünmek zorundaydım. Fedakârlık bizim taraftan olsun istedim. O zaman da mecburen sizi bu kata verdim."

Tilly annesine cevap vermeden önce içinden ona kadar saydı. Bir kere yeni akrabalarıyla hiç geçinemeyeceği ortaya çıkmıştı. Sayması bittikten sonra konuştu. "Anna iyi de bu katta herhalde başka bir oda daha vardır. Baksana burada sadece tek bir yatak var."

"Biliyorum tatlım ve gerçekten çok üzgünüm. Ama eminim ki Silas tam bir centilmen gibi davranacaktır. Onun gibi bir erkeğin sekse susamış olması mümkün değil. Ne düşünüyorum biliyor musun?" Gözleri parlayarak devam etmişti. "Silas da, bu şartlar altında üzerine düşmeyen bir kadın tanımış olmaktan mutlu olacaktır..."

"Anne şimdi bunu bırak da söyle. Bu katta başka oda yok mu?"

"Var da, çoğunun damı aktığı için kullanılamıyor. Sağlam olanlarda ise hizmetkârlar kalıyor. Aslında bu kata hiçbir misafiri koymayacaktık. Zaten şatonun sahibi de buna izin vermemişti. Ama rica minnet bu katta bir oda kullanmamız mümkün oldu. Bu odayı bu hale getirmek için o kadar çok insan seferber oldu ki; şimdi o çalışanlara da ayıp olur. beğenmemiş gibi yapmayın."

Tilly kollarıyla vücudunu sardı. "Anne burası buz gibi. İnsan burada nasıl uyur?"

"Biliyorum. Bunun için de çok üzgünüm. Kontun adamları burayı bu törenle ilgili olarak kiraya verirken kaloriferlerin ne kadarını çalıştırabileceğimizi göstermişti. Daha fazlasını kullanırsak sistem hiçbir yeri ısıtamazmış. Bunu Art'ın kızlarına anlatmaya çalıştım. Ama onlar da haklılar çocuklarını düşünüyorlar."

Tilly kulağına gelen garip sesin dişlerini gıcırdatmaktan geldiğini geç fark etti. "Anne —"

"Lütfen bu konularda zor insan olma," diye onun sözünü kesmişti Annabelle. "Her şeyin güzel ve olaysız geçmesini istiyorum. Art'ın kızları o kadar tatlı şeyler ki. Art'la evlendikten sonra beni onlar cemiyetlerine sokacaklar. Onlara ihtiyacım var. Art'ın eski karısının arkadaşlarının bana karşı olabilecekleri konusunda bile uyardılar beni. Bazılarının benimle flört etme niyeti bile olabilirmiş. Görüntüm ve daha önce evlenmiş olmam bazılarının iştahlandırabilirmiş."

"Anne bunlar seni aşağılamak için söylenmiş şeyler."

"Tatlım, böyle söyleme. Bak onları sen de seveceksin. Haydi ben seni bırakayım da bavullarını aç. Ben de aşağıya ineyim de herkesin yiyeceğini organize edeyim."

Annesi odadan çıktıktan sonra Tilly odayı teftiş etmeye başladı. Banyo gerçekten annesinin söylediği eski ve iyi bir parçaydı.

Tam ortaya konulmuş antika bir küvetin dışında bir duş ve el yıkama yerleri vardı. Yapıldığı sırada büyük özen gösterilmiş olduğu belliydi. Ama burada ne duş yapılabilir ne de yıkanılabilirdi. Üzerinde kalın bir hırka olmasına karşın Tilly titriyordu.

Oda kapısını açıldığını duyunca banyodan yatak odasına geçti. "Anne ben burada —" Gelenin Silas olduğunu görerek sustu. Yanındaki genç adam bagajlarını odaya getirmişti.

Konuşmak için adamın bavullarını bırakıp çıkmasını bekledi. "Çok üzgünüm Silas. Annemin söylediğine göre Art'ın kızları gelecek bütün yerleşme plânını alt üst etmişler. Annemin sana ve bana ayırdığı iki oda da bu sırada güme gitmiş. Sonuçta bize de bu oda kalmış ve başka bir oda da yokmuş."

"Ve de anladığım kadarıyla bu da kalan son yatak," dedi Silas.

"Bil ki bu işten ben senden daha çok rahatsız oldum." Çaresiz bir şekilde Silas'a baktı. "Yapabileceğim tek şey, yerde yatmam."

Silas'ın bakışları o kadar soğuk ve aşağılayıcıydı ki, Tilly çok istemesine karşın bu küstah adamın karşısında ağlamaması gerektiğini bilerek kendini zorla tutuyordu.

"Bu yola sık mı baş vurursun," diye sormuştu Silas.

"Hangi yola?"

"Bir erkek kiralayarak onunla sevişme yoluna."

Tilly'nin tam arkasında yatak olması şansıydı. Kendini çuval gibi yatağa bıraktı. Adamın sözleri onu sadece şoke etmemiş nefes almasını da zorlaştırmıştı. İçini şiddetli bir sancının sardığını hissetti. Hiç tanımayan biri onu para vererek sevişmekle itham ediyordu. Bu adamı yeni tanımıştı ve onun için hiç kıymeti olmayan biriydi. Onunla sevişmeyi düşündüğünü mü anlamıştı yoksa bu adam.

Artık titremesi sadece soğuktan değil, sinirlerinin boşanmasındandı. Hayatında böyle bir anının olmaması gerekirdi. O bunu hak etmiyordu. Bu olanların hiçbirini istememişti. Ne buraya gelmeyi, ne bunun için kendine bir nişanlı kiralamayı, ne de kiraladığı nişanlıyla değil aynı yatakta yatmak, aynı odada kalmayı bile istememişti.

Zamanla nefes alabilmeye başlayınca konuştu. "Benimle seks yapması için erkek kiralamak gibi bir adetim yoktur. Buna ihtiyacım yok." Bu söylediklerinde elbette samimiydi. "Senin gibi birine neden ihtiyacım olduğunu sana yolda anlattım. Bana inanmadıysan bu işten vazgeçebilirdin. Seni istemediğin bir şeye zorlayacak biri değilim. Çünkü böyle bir yakınlığı zaten ben de istemiyorum. Aklını başına al ve kendi egonu cilalamak için beni kullanma. Sen belli gün ve haftalarını bir başkasına satan aşağılığın tekisin. Senin hakaretlerine aldırarak hata bile ediyorum..."

Bu, Silas'ın ondan beklediği tepki değildi. Ona göre herkesin hareketlerinin arkasında gizlediği bir şey olurdu. Nitekim kendisinin de böyle bir maksadı vardı. Bu işi kabul etmesinin tek nedeni Art'a yaklaşmaktı. Ama bunu bu kadına söyleyecek değildi. Hem bunun karşılığında ona sadece zamanını satmıştı, erkekliğini değil. Üstelik

yanlış bir adım attığını, hatalı değerlendirme yaptığını kabul etmekten hiç de haz etmezdi. Hele hele böyle bir kadına karşı...

"Senin verdiğin açıklamanın doğru olduğunu kabul etmek hiç de kolay değil. Ve bu şartlar altında bu açıklamanın ne kadar doğru olduğunu sorgulamaya da hakkım olduğuna inanıyorum." Bir an durup etrafına baktı. Kalorifer dilimlerini görünce, "Bir de bu oda buz gibi," diyerek kaloriferlerden birine yaklaşarak dokundu. "Yanmıyor bunlar."

"Evet çocuklarının yeterli sıcaklıkta olması için bazılarının yanmamasına neden olanlar da Art'ın kızları. En azından annemin iddiası bu." Vücudundaki adrenalinin artmaya başlamasıyla bu adamın aşağılamalarına karşı sessiz kalmaması gerektiğini düşünmüştü. "Üstelik seni burada tutan bir neden yok. Oyunun kurallarına istemeden de olsa ben uymadığıma göre, çekiciliğine kapılıp bu kadar yol geldiğin o parayı hak ettin. Rahatsızsan çek git. Seni durduracak değilim. Annem olacak o kadının da seni durdurmaya hakkı yok. Anlaşman benimle, onunla değil. Bütün bunlardan sonra annemin o kurbağa suratlı adamla evlenememesi de umurumda değil."

Silas, Tilly'ye soran nazarlarla bakmıştı. "Nasıl giderim ki, daha yeni geldik ve seninle nişanlı olarak tanıştırılırken hiçbir itirazım olmadı. Artık hiçbir yere gidemem."

"Neden gidemeyecekmişsin. Nişanlılar da kavga edip nişanlarını bozabilirler. Bunu kimsenin sorgulamaya hakkı yoktur. İnsanlar yıllarca evli kaldıktan sonra ayrıldıkları gibi evlilik yeminlerini ancak üç dört gün sürdürebilen çiftler var. Bence böyle bir bahane yaratıp gitsen çok iyi olacak. İnan bunun inandırıcı olması için her şeyi yaparım. Böylelikle ben de bu sıkıntıdan," derken yatağı göstermişti. "...kurtulurum. Bence yapacağın en doğru şey budur." Gitmesi halinde onun da çok rahatlayacağını biliyordu.

Bu adamın üzerinde bıraktığı etkiden kurtulmuş da olurdu böylece. Kendisiyle sevişmeyi beklediğini düşünen bir erkekle değil bir hafta, bir gece bile aynı odada olmaya dayanamazdı.

"Aslında," diye devam etti. "Bence en doğrusu şimdi benim aşağıya inerek, aramızdaki ilişkinin özel nedenlerle bittiğini anneme söylemem olacak."

"Bunun ne faydası olur ki? Bütün bu zahmete annenin mutluluğu için katlandığını iddia eden sendin. Bu hareketin annenin mutluluğunu etkilemeyecek mi?"

Tilly'nin tutumunun Silas'ın işine gelmediği belliydi. Bunun tek nedeni para olabilirdi. Söylemişti ama tekrar etmekte fayda gördü. "Bak sakın sana anlaştığımız parayı vermeyeceğimi zannetme. Hatta bunun için sana, bu parayı hak ettiğini kabul eden imzalı bir kâğıt bile verebilirim."

Silas kadının bu konuda ciddi ve istekli olduğunu görmeye başlamıştı. Oysa bu Silas'ın ona yakıştırdığı karaktere hiç de uygun olmayan bir davranıştı. Kadınların kendisine oyun oynamasından hiç hoşlanmadığı için, bir an için onun blöfünü görmeyi, düşündü. Ama bunun riskini göze alamazdı. Hem galiba bu kadın samimiydi. O zaman da onun arkasından güle güle el sallar ve onun Art ile yakınlaşma hayalleri de suya düşerdi. Üstelik barda baş başa konuşmaları sırasında, akıllı davranırsa Art'ın gardını düşürebileceğini de görmüştü.

Yatağa bir daha alıcı gözle baktı. Tilly aksine bir gayret göstermezse ikisi bu geniş yatakta birbirlerine dokunmadan yatabilirlerdi.

İkisi yan yana dururken kapılarının vurulduğunu duydular.

"Benim tatlım..."

"Annem," dedi Tilly, bunu söylemesine hiç gerek olmamasına karşın . "Ben kararımı verdim. Senin bu ithamlarından sonra seninle yan yana durmam bile söz konusu olamaz. Ona kararımızı aldığımızı ve senin gideceğini söyleyeceğim. Bu konuda oyun bozanlık yaparsan yuh olsun senin erkekliğine." Bunları söylerken parmağındaki yüzüğü de çıkartmıştı. Onun ciddiyetinden Silas'ın şüphesi kalmamıştı. Artık annesi kapıyı nasıl olsa açacaktı. Tilly'den erken davranmış ve onu yatağa atarak onun üzerine dolanmış ve dudaklarını birleştirmişti.

Tilly debelenerek ondan kurtulmak istemiş ama adamın güçlü kolları vücudunun üstünün kıpırdamasına izin vermemişti sadece bacakları beline dolanmış gibi bir görüntü ortaya çıkmıştı. Bu çok banal olmakla beraber en yaygın kullanımı olan bir pozisyondu. Ve Tilly onun sertliğinin kendi yumuşaklığı arasında olduğunu hissediyordu. Hani fiziki imkân olsa o durumda Silas onun içine girmiş bile olabilirdi. Genç adam onu şaka eder falan gibi değil büyük bir şehvetle öpmeye başlamıştı. Bir eliyle de memesini okşarken baş parmağı kabarmış meme ucunu bulmuştu.

Böyle bir şey olamazdı. Annesi, "Ay pardon," diyerek kapıyı kapadığı sırada Tilly hâlâ onun ellerinden kurtulmak için debelenmeye devam ediyordu.

Kapı kapandığına göre artık onu bırakması gerektiğini biliyordu Silas. Tilly bu sahneden sonra annesine, tartıştıklarını ve Silas'ın gitmeye karar verdiğini söylemesine imkân kalmamıştı. Ama oda çok soğuktu ve eli memesinin üzerinde müthiş güzel bir sıcaklık bulmuştu. Saçlarından tutarak başını kaldırıp Tilly'nin gözlerinin içine baktı. Genç kadının bakışları sıcak ve bulutlu gibiydi. Dudaklarının kenarını öpmeye ve meme ucunu okşamaya devam ediyordu.

Tilly başı dönerken, bu olanların son derece tehlikeli şeyler olduğunu düşünebiliyordu. Silas çok tehlikeli bir adamdı. Ama oda o kadar soğuktu ki, normal tepkilerini gösteremiyordu. Ve Silas o kadar sıcaktı ki bu konforu terk etmek çok zordu. Silas eliyle başını sıkı sıkıya tutmuştu. Diliyle dudaklarını zorlayıp dilini onun ağzına sokup ağzının içinde gezinmeye başlayınca Tilly'nin vücudu bu kadar tahrike dayanamayacak kadar uyarılmıştı. Sıcak bir ıslaklık bacaklarının yarısına kadar olan kısmı sırılsıklam yapmıştı. Bu işin sonu geliyordu. Bunun verdiği telâştan aldığı güçle onu üzerinden öyle bir itmişti ki, Silas yana devrildi ve Tilly anında toparlanarak yatağın içinde doğruldu ve ikinci bir hamleyle kendini yataktan dışarı attı. Bütün bunların nasıl başlayıp bittiğini hatırlamıyordu.

"Bunu yapmaya hakkın yok," derken onun ağlamak üzere olduğunu fark etti Silas.

"Senin de istediğini zannetmiştim," dedi.

"Ne? Bunu nasıl söyleyebilirsin. Senden gitmeni istediğim ve bunu anneme de söyleyeceğim sırada saldırdın üzerime."

Silas bir acı çekiyormuş gibi göğsünü bir süre kalbinin üzerinde tutup sonra yana indirdi. "Bense sana gitmek istemediğimi gösterdiğimi zannediyorum." Sesi çok yumuşak ve içten gibi çıkıyordu. "Şu anda, bırak gitmeyi bu odadan çıkmak bile istemiyorum." Gerçekten de istemiyordu. Orada yapması gereken bir işi vardı.

Ne kadar tatsız olursa olsun Tilly onu kullanıyordu ama, o da Tilly'yi kullanıyordu. İkisi de başkalarının çıkarı için bu oyuna rıza göstermek zorundaydı.

Tilly'nin ağzının içi kupkuru olmuştu. Silas'a bakamıyordu. Kalp atışlarını biraz olsun azaltabilmek için kalbinin üzerine bastırmak istiyordu. "Beni istediğini söylemeye kalkarsan, buna inanacağımı da sanma sakın. Daha on dakika önce beni, seninle seks yapmam için kiraladığımı söylemek cesaretini gösteriyordun. Erkeksen sözlerinin arkasında durursun. Ama senin erkekliğin galiba içinde değil sadece belli bir organında."

"On dakika önce daha seni öpmemiş, sana dokunmamıştım. On dakika önce benim öpüşlerime ne kadar istekle cevap vereceğini bilemezdim. Ama artık biliyorum." Bunları söylerken, bu sözlerin bile kendisini bir daha tahrik etmeye başladığını hissederek rahatsız olmuştu. Beyni ne söylerse söylesin vücudu bu kadınla sevişmek istiyordu ve bu konuda beynine hakim olmasının imkânsız olduğunu çok iyi görüyordu.

Oda buz gibiydi. Ama Tilly garip bir şekilde her tarafının ateş gibi yandığını hissediyordu. Silas ona kendisini de cevap verdiğini ve onunla sevişmeyi onun da istediğini söylemişti. Böyle bir şey mümkün değildi. Bu ancak annesinin isteyebileceği bir ilişki türüydü, onun değil. Bu odada bu adamla kalmak istemiyordu artık. Aşağıya bir yere gitmeliydi. Daha güvenli ve daha sıcak bir yere...

"Seni öptüysem bunun suçlusu sensin. Bunu biliyor olmalısın."

Bu kadarı fazlaydı artık. "Bana bak. Ben seni seks yapmak için falan kiralamadım." Sesi istediği kadar tok ve kararlı çıkmıştı.

"Bunu söylemek istemedim." Silas o kadar tatlı bir şekilde gülüyordu ki, Tilly aptal gibi içinin burkulduğunu hissetmişti. "Bu senin suçun dememin nedeni, gitmemi istemiştin ve ben gitmek istemiyordum. Annene bir şeyler söylemeni engellemenin tek yolu da öyle bir sahne yaratmaktı. Ve seni çok da arzulamıştım..."

Tilly şaşkın şaşkın ona bakmıştı. Kader ona böyle bir oyun oynayarak haksızlık ediyordu. Noel gibi bir kadın için hassas bir dönemde bu adam üzerine bu şekilde gelmemeliydi. Bu söylediklerinde samimi olabilme ihtimali çok tehlikeli bir şeydi. Ama Tilly yine de onun bu sözlerinde samimi olması için çok şey verirdi.

"Unutma daha karşılaşalı bir gün bile olmadı. Birbirimizi tanımıyoruz bile." Tilly kekeler gibi konuşuyordu.

"Kader bize bir şans tanıyor olamaz mı?" Yine aynı şekilde gülümsüyordu ona. Ve Tilly yine kalbinin fena halde etki altında kaldığını hissediyordu. "Unutma kader bizi aynı oda ve aynı yatakta olmaya zorluyor. Ve bu soğukta vücutlarımızı sıcak tutmak için de sadece tek bir yolu açık bırakmış."

Tilly vücudunun yeniden ateş gibi yanmaya başladığını hissediyordu. Ayak parmakları ayakkabısının içinde kıvrılmıştı. Çaresiz bir şekilde yatağa baktı. Bugüne kadar hiçbir zaman başına böyle bir şey gelmemişti. O öyle bir kadın değildi. Çok tedbirli, çok kararlı, çok aptal bir kadındı ki, Silas denen bu adamdan hoşlanıyordu.

"Eninde sonunda, şu ya da bu şekilde nişanlıyız. Kaderin bunun sonunu nasıl getireceğini şimdiden bilmemiz imkânsız." Bu sırada uzanıp elini tutmuştu. Tilly nedense buna itiraz etmedi. "Bırak da kader bizi istediği yere sürüklesin. Belki götürdüğü yeri beğeniriz.

"Hayır, hayır daha fazla dinlemek istemiyorum." Elleriyle kulaklarını kapattı. "Ben aşağıya iniyorum."

"O zaman ben de seninle geliyorum." Silas onun bu yalancı nişanlılığı bozmasına izin vermeyecekti...

BEŞİNCİ BÖLÜM

Aşağıya indiklerinde Annabelle kızını eleştiren bir havada, "Tilly, bak akşam yemeği için giyinmemişsin bile daha."

Tilly, bu kadar yıl dayandıktan sonra annesini öldürmesinin bir anlamı kalmadığını biliyordu. Ama midesindeki kasılmalara engel olamıyordu. "Anne resmi bir akşam yemeği olmayacağını, herkesin odasında yemek yiyeceğini söyleyen sen değil miydin?"

"Ha doğru, öyle söylemiştim. Ama galiba kızları yanlış anlamışım. Onlar giyinmiş olarak yemeğe indiler. Haydi Tilly sen odanıza dön de akşam yemeği için uygun, bir şeyler giyinip yemeğe in. Yeterli vaktin olacak. Yemek yarım saatten önce hazır olmaz."

"Tamam da ben daha eşyalarımı açmadım. Biliyorsun bize verdiğin oda da buz gibi soğuk."

"Ama tatlım zorluk çıkartma. Bu kıyafetine ne der kızlar?"

"Odam biraz daha sıcak olsaydı, daha uyumlu olabilirdim. Hem *uygun hoş bir şeylerden* kastın ne?"

"Kızlar ünlü bir butikten aldıkları çok şık şeyler giymişler. Ben de onlara senin ve Silas'ın ne kadar hoş ve şık olduğunuzu söyle

dim. Erkeklerin resmi bir kıyafette olması lâzım bayanların da, gece elbisesi türü bir şey giymeleri gerekiyor. Hele bir yemek odasını görün, o zaman siz de ne demek istediğimi anlayacaksın."

Tilly yavaş yavaş patlamaya hazırdı. "Bana bak anne, bahsettiğin kızların ne kadar şık olduğuna zerre kadar önem vermiyorum. Yukarıdaki buz kutusuna gidip elbise değiştiremem."

"O felâket oda konusunda kabahatli olduğumu biliyorum. Ve Silas kim bilir benim hakkımda ne düşünüyordur?"

"Fazla bir şey diyeceğini zannetmiyorum. O soğuk oda bahanesiyle nişanlısının vücudunu kendi vücuduyla ısıtma yolunu seçtiğine göre." Sanki Silas orada değilmiş gibi konuşuyorlardı. Annesi arkasını dönünce Tilly, Silas'a bakarak, ağız hareketleriyle, *Annem nişanımızın sahte olduğunu biliyor,* diye hatırlatmak gereğini duydu.

"Tilly, benim odama gel de, sana giyecek bir şeyler bulalım."

"Sen annenle git Tilly," dedi Silas. "Ben de bir koşu odaya çıkar elbisemi değiştiririm...

"Sen ve Art ayrı odalarda mı kalıyorsunuz," diye biraz da hayretle sormuştu Tilly, annesine.

"Matt bu aşamada aynı odada kalmamızı sakıncalı gördü. Özellikle de kızlar ve bilhassa torunlarının gözünün önünde. Biz sizler gibi modern anlayışın insanları değiliz." Sonra konuyu değiştirmişti. "Bak tatlım bu elbise bana biraz büyük geliyor. Ama sanırım sana tam olacak." Bir şifon elbiseyi kızına uzattı.

Tilly elbiseyi alarak dikkatle baktı. Sırtındaki markayı okudu. "Bu film artistlerine açık saçık elbiseler yapmakla ünlü butik değil mi?"

"Ben o elbiseyi Saint Tropez'den bir yaz günü Art ile ilk yemeğe çıkacağımız akşam giymek üzere almıştım. Ama sonra her nedense fikrimi değiştirip başka bir elbise giydim."

Tilly aynanın karşısına geçip elbiseyi üzerine tuttu. "İyi de bu insanın çıplaklığı sadece kısmen örten bir örtü gibi bir şey."

"İyi ya tatlım. Bu elbisenin özelliği de bu. Böylece karşısındaki erkeğin hayal gücüne yardım ediyor. Sen üzerine giy de öyle bak. Banyomu kullanabilirsin. Biraz da makyajını tazele. Benim orada cilt kremlerim var. Onlardan da sür vücuduna da. Hem parlatır, hem de mükemmel kokar."

Tilly banyoya girerek kapısını kapadı. Acele bir duş alıp, cildi çok kuru olduğu için annesinin tavsiye ettiği kremlerden sürdü biraz. Sıra elbiseyi giymeye kalmıştı...

Aradan uzunca bir zaman geçmesine karşın kızının banyodan çıkmadığını gören Annabelle banyoya seslendi. "Tilly, tanrı aşkına ne yapıyorsun orada?" İçeriden ses gelmeyince banyo kapısının tokmağını çevirdi. Hayret kapıyı kilitlememişti. İçeri girdiğinde kızı elbiseyi giymiş, aynanın karşısında kendine bakıyordu.

"Ay bu ne güzellik..." Annabelle kızına hayranlıkla bakıyordu.

"Aman tanrım, samimi olamazsın. Anne ben böyle bir şey giyemem. Bana bir baksana. Sokak orospularına benzedim."

O sırada Silas'ın sesi gelmişti. "Kusura bakmayın, aranıza giriyorum. Ama Art açlıktan bayılmak üzere olduğunu haber vermem için beni yolladı."

Annabelle'in onu görmekten çok memnun olduğu belliydi. "Silas, tam zamanında geldin. Gel de Tilly'ye aptallık etmemesini söyle. Bu elbiseyi giyemem, sokak orospusuna benzedim diyor."

Silas banyoya girip dikkatli bir şekilde onu süzünce Tilly yüzünün kızardığını hissetti. Silas koyu renk bir takım elbise içinde muhteşem görünüyordu. Bu kadar yakışıklı olmak hiç de adil bir şey değildi. Tilly'yi süzmesi bitince, fikrini söyledi.

"Tilly farklı biri gibi göründüğü konusunda haklı. Ama benzetmesi yanlış. Bana sorarsanız bu kıyafetiyle çok zengin birinin kızı, ya da karısı görünümünde." Kolunu nişanlısına uzatarak, "Siz iki hanımefendiye refakat etmeme izin verirsiniz umarım. Yoksa birazdan Art buraya çıkacak ve bilin ki bu hiç de iyi olmayacak"

Silas'ın bu sözleri üzerine annesi fena halde telâşlanmıştı. Yal nız olsalar Tilly annesine Art'dan gerçekten bu kadar mı korktuğu nu sorardı. Ama Silas'ın önünde bunu sormak istemezdi. O kıyafet

le aşağıya inmek istemese de, annesinin yüzündeki korku dolu telâş ona bu konuda fazla bir şansı olmadığını gösteriyordu. O sırada kendi zevkini düşünecek hali yoktu.

Aşağıya indiklerinde, Annabelle koşarak onları oturma salonunda bekleyen Art'ın yanına koştu. Geç kaldıkları için ondan özür dileyerek uzanıp onu yanağından öptü. Tilly'nin, annesinin bu evlenme plânı hakkındaki endişeleri giderek kuvvetleniyordu.

Tilly etrafa hissettirmeden saatine baktı. Gece yarısına geliyordu. O gecenin hayatının en kötü gecesi olacağı kesindi. Annesi nasıl böyle manasız ve görgüsüz bir aileyle hayatını birleştirecekti buna bir türlü bir anlam veremiyordu.

Art'ın kızları Susan-Jane ve Cissie-Rose sıska, kuru kadınlardı ve babalarına hiçbir bakımdan benzemediklerine göre bu fiziği annelerinden almış olmalılardı. Her ikisinin de kocası yağ fıçısı denilecek şişmanlıktaydı. Çocuklara gelince uzun müddet güneşte unutulmuş gibi bir halleri vardı. Tilly, kızların ve kocalarının yemek boyunca annesini aşağılayan tavır ve iğneleyici sözleri karşısında ne yapacağını şaşırmıştı.

Cissie-Rose yemek boyunca ne mükemmel ve kusursuz bir anne olduğunu anlatmış, çocukların dadısını yerden yere vurmuştu. Mazbut olmakla övünen bu ailenin yemekte içtikleri içki miktarı Tilly'yi hayrete düşürmüştü. Buna karşın kadınlar neredeyse hiçbir şey yemeyerek enerjilerini alkolden kazandıklarını gösteriyorlardı.

Cissie-Rose, "Bir gram alsam Dwight beni cezalandırır, değil mi tatlım?" diyerek kocasına bakmıştı.

Aslında adamın önce kendisine bakmasında yarar vardı. "Hiçbir erkek şişman kadın sevmez, değil mi Silas?"

Adam bu sarhoş muhabbetine Silas'ı da çekmek istiyordu.

"Silas'la uğraşma Dwight," diye Cissie-Rose araya girmişti. "O ve Tilly daha yeni nişanlılar. Ve tabii Silas bugünlerde nişanlısını mükemmel biri olarak görür. Biz de ilk nişanlandığımız günlerde ne kadar romantik zamanlar geçirmiştik, unuttun mu? Ama şunu söy-

lemeliyim ki, sizin daha evlenmeden beraber olmaya başlamanıza şaştım..."

"Ben bunu anlamıyorum. Özellikle de etrafta çocuklar varken." Bu namuslu adam Dwight'dı.

"Bir numaralı çocukları tamam da, iki numara bu adam yokken peydahlanmış," diye Tilly'ye fısıldamıştı Silas, onun bardağına şarap koyma bahanesiyle yaklaştığında.

Tilly bu tahmine gülmemek için kendini zor tutmuştu. Bu şekilde sadece iyi arkadaşlar, ya da sevgililer konuşurdu. Oysa onlar ikisi de değildi.

Tilly hayatında hiç Art ve Dwight kadar çok içki içen insan görmemişti. Art'ın diğer damadı olan Susan-Jane'nin kocası Bill, fazla içki içmemişti ve sevimli bir adama benziyordu. Ama onun da karısını bir tarafa bırakıp kendisiyle fazla ilgilenmesi, onların yemeğe inmeden önce aralarında bir tatsızlığın geçtiğini gösterir gibi gelmişti Tilly'ye. Bir başka kadınla bu kadar ilgilenmesinin karısını rencide edebileceğine hiç aldırmayan bir hali vardı adamın.

Bu gecenin Tilly açısından iki iyi tarafı vardı. Biri sıcak bir yerde oturuyor olmak, ikincisi ise yemeklerin lezzetiydi. Odası yaşanabilecek yer olsaydı daha bir saniye durmazdı o masada.

Bu sırada esnerken annesine yakalanmıştı. "Tatlım görüyorum ki sen yorgunluktan bitap düşmüşsün. Art sanırım bu geceyi bitirme zamanımız geldi."

"Sen ne halt zannedersen zannet, tatlım. Ama biz erkekler biraz daha bir şeyler içeceğiz, değil mi çocuklar?" Tilly annesinin o andaki halini görünce, ona derinden üzülmeden edememişti.

"Bizler değilse bile, sanırım çalışanlar bugün iyice yorulmuşlardır. Belki de onlara izin verilse de onlar istirahata çekilseler iyi olur," demişti Silas.

"Haa, bir de onları düşünemeyiz. Bize hizmet için para alıyor onlar. Aldıkları parayı hak etmeleri gerekir." Dwight'ın ağzı artık iyice kaymaya başlamıştı.

Tilly kendini sıkmaktan vücudunun yorgun düştüğünü hissedi yordu. Midesinde kramplar oluşmaya başlamıştı. Bu sırada Sila

masadan kalmış ve Tilly'nin de kalkmasına yardım etmek üzere onun koltuğunun arkasına geçmişti.

"Haklı olabilirsiniz. Bu konuda yetki sahanıza girdiğim için beni affedin," demişti Silas. Ama Dwight'a değil Art'a bakarak. "Sadece bir görüş bildirmiştim..."

"Ve de doğru söylemiştin Silas." Tilly bu sözleri annesinin söylemiş olmasına hayret etmişti. "Ben de yoruldum. Art izin ver de, dinlenmek isteyenler odalarına çekilsinler."

O sırada aceleyle içeriye giren dadı kılıklı biri, Cissie-Rose'ye çocuğunun rahatsız göründüğünü ve onu istediğini söylemişti.

"Ay zavallı yavrum..." Tam teatral bir yarı çığlıktı bu. "Buraya gelmenin onu hasta edeceğini biliyordum zaten. Bunu söylemiştim..." etraf bir anda karışmıştı.

Silas, Tilly'nin kulağına, "Bu fırsatta biz de kaçalım," dedi.

Tilly kalkıp annesine hafifçe sarılarak, diğerlerine bakarak iyi geceler diledi. Art'ın kızları hâlâ yüksek sesle buraya gelmelerinin çocuklar için ne kadar yanlış olduğunu söylüyorlardı.

Merdivenleri çıkarlarken Silas, Tilly'ye, "Annen neyin içine girdiğinin farkında mı, ne dersin?" diye sordu.

"Bilemiyorum," dedi Tilly. Bu bir kabuldü. "Art'a aşık olduğunu söylüyor. Ama neresine olduğunu anlayamadım."

İkinci kata geldiklerinde Tilly'nin üşümekten tüyleri diken diken olmuştu bile. Bir an önce soğuk da olsa yatağa girip yorgana sarılmak istiyordu. Odaya girerlerken sordu. "Burada sıcak su var mıdır acaba ne dersin?"

"Olabilir. Banyodaki duşta o enayi, dıştan takılan elektrikli ısıtıcılardan olduğunu gördüm. Ama pek işe yarayacağını sanmıyorum. Sanırım yatak az da olsa sıcaktır. Yukarıya çıkarken aşağıdan birkaç şişeye sıcak su koyarak yatağın içine bırakmıştım."

Tilly bu adamın bunu düşünmüş olmasına şaşırmıştı. Hiç bu tip işler yapacak birine benzemiyordu. Sıkıntı ve çaresizlikten gözlerinin yaşardığını fark etti.

Bu kadına acımasının bir anlamı olmadığını kendine telkin etmeye başladı Silas. İçinde bulundukları bu sefaletin suçlusu bu ka-

dındı. Kendisinin burada olmasının tek bir nedeni vardı. Ve ne yapıp edip istediği bilgileri Art denen bu adamdan alacaktı. Gerisi vız gelirdi ona.

"Ben bu rezalete bir hafta dayanamam," diye yakınıyordu Tilly. "Soğuktan nefret etmemin yanı sıra, istediğim zaman sıcak bir duş alamamak korkunç bir şey.

"Bu sözlerinle duşu önce senin kullanmana izin vermemi istiyorsan, daha iyi bir fikrim var."

"Bunun için annemin duşunu kullanmam mı?" Baş ucunda ufak bir gece lâmbasının yandığı oda ona tahmininden az da olsa daha sıcak gibi gelmişti.

"Hayır. Aynı anda kullanırsak var olan sıcak sudan en etkin şekilde yararlanmış oluruz..."

Tilly, sen deli misin gibi bakmıştı ona. Elbette ciddi olamazdı. Silas'a baktı. O da anlamlı bir şekilde cevabını bekler gibi ona bakıyordu. "Neyse ki odayı tahmin ettiğim kadar soğuk bulmadım," dedi. Bu adama önerisiyle ilgili cevap vermesine gerek yoktu. Üstelik bazı duş manzaraları gözünün önünde ve kasıklarında kıvrılmalar başladığı bir sırada.

"Bunun nedeni, çalışanlardan birini kandırarak bir elektrikli ısıtıcıyı çaktırmadan buraya getirip prize takmamdandır." Dışarıdan soğuk girmesin diye hemen yatak odasının kapısını kapatmıştı. Tilly'ye bakmaya devam ediyordu. Tilly'nin kalbinin ise ne halt ettiği belli değildi. Bir durur gibi oluyor, bir dört nala harekete geçiyordu. "Duşla ilgili önerime cevap vermedin," dedi Silas.

Tilly aklı başına gelmesini ister gibi başını hızla iki yana sallamıştı. Bu adama cevap verirken emrinde çalışan stajyerlere kullandığı yumuşak ve anaç ses tonunu kullanabilseydi iyi olacaktı. Belki de o bundan anlayabilirdi.

"Silas, galiba bazı şeyleri sana anlatmakta yeterince açık olamadım. Benimle cinsel bir yakınlığının olması söz konusu değil."

Bu sözleri hiç de beklediği sonucu vermemişti. Aksine Silas ona biraz daha yaklaşmış ve istediğini alabilecek biri olduğunu gösterm

bir şekilde kollarını göğsünde birleştirerek ona arzu dolu bir şekilde bakmaya başlamıştı.

"Ama sen bir de benim vücuduma sor. Bütün organlarım ve benliğimle seni şu yatağa sokarak seninle uzun uzun ve tüm zevkleri tattırarak sevişmek istiyor bu vücut. Ve onu aksine ikna edebileceğimi hiç zannetmiyorum."

Tilly'nin ağzından bir kelime çıkmıyor, sadece olmaz der gibi başını sallıyordu. Silas'ın ona gülümsemesi ise içini eritir gibi oluyordu. Tilly o anda içinin erimesine aldırmıyor, direncinin kırılmaması için dua ediyordu. Bu adama dayanmasını bilmeliydi.

Belki bir şeyler söylese onu sindirebilirdi. "Bak Silas, daha birbirimizi tanımıyoruz bile." Allah kahretsin sesi o kadar yavaş ve titrek çıkıyordu ki, bu sesle kendini bile ikna edemezdi nerede kalmış vücudundaki cinsel istek belirtileri pantolonunun altında isyan eden bu adamı ikna etsin. "Biz birbirimize yabancıyız..."

"Yabancıların sevişemeyeceklerine dair bir yasa mı var?" Ona biraz daha yaklaşmıştı. Tilly biraz daha zayıfladığını hissediyordu.

Silas bu şekilde hareket etmesine bir mazeret bulmaya çalıştığını hissetti. Belki de bu kadını yatakta çok mutlu ederse o kendisinden buradan gitmesini istemezdi, ya da o bu şartlara dayanamadığı için hemen oradan dönmeye karar vermezdi. Silas'ın orada yapması gereken bir işi vardı. Ve bu işi yapmadan oradan gitmemeleri gerekiyordu. Bunun için de bu kadını yatakta cinselliğinin esiri yapmalıydı. Ama bunun için de bu kadının anlık zevklere rıza göstermesi gerekiyordu. Ama cinselliğin aşkla eşgüdümlü olması gerektiğine inananlardansa işi zorlaşırdı. Bu iki olguyu birbirinden ayırmalıydı.

Tilly bana neler oluyor böyle diye düşünüyordu. Gözlerini kapattı. Cinsel bakımdan bu adama bayılıyor, onu taa içinde istiyordu. O zaman neden içinden gelen bu arzuya direnmek için gayret sarf ediyordu? Neden kollarını onun boynuna dolayarak yüzünü ona kaldırmıyor, neden titreyen dudaklarını ona yaklaştırarak aralamıyordu? Nedeni basitti. Çünkü böyle şeyleri o yapamazdı. Bunlar ona göre hareketler değildi. Kendini sırf cinsel organı arzuladı diye so-

ğukkanlı bir şekılde ona veremezdi. Tabii *soğukkanlı* sadece bir tabirdi. Aslında kanı o anda fıkır fıkır kaynıyordu.

Başka bir şey daha vardı. Madem ki onu bu kadar arzuluyordu, o zaman neden Silas gelip onu kollarına almıyordu da, karşısına geçip onun rızasını almaya çalışıyordu. Birkaç saat önce üzerine çullanıp memesini avuçlarına aldığında, sertleşmiş erkekliğini tam olması gereken yere yerleştirdiğinde onun rızasını mı almıştı ki şimdi bunu gerekli görüyordu.

"Kusura bakma, "dedi. "Bunu yapamam." Sesinin titremesi yapmak için can attığını gösteriyordu. O zaman daha açık olması belki de daha inandırıcı olurdu. "Demek istiyorum ki... Yani... Fizik olarak seni çok çekici buluyorum. Bunu inkâr edecek değilim. Ama seninle seks yapmak istemiyorum..."

Silas bu kadını ilk başında nasıl olup da bu kadar yanlış tanıdığına şaşıyordu. Ama sevişmeye bu kadar hazır olduğu bir anda, tüm bedeninin bu ihtiyacını karşılamadan bu kadınla nasıl bu kadar yakın olabilecekti. Artık onun için temel sorun buydu. O güne kadar hiçbir zaman böyle bir durumla karşılaşmamıştı.

"Pekalâ o zaman kararın buysa, diyecek bir şeyim yok." Eğer bu kadın onun kendisine yalvarmasını bekliyorsa çok yanılıyordu. Ve bunu ona gösterecekti...

ALTINCI BÖLÜM

Sıcak bir yatakta olduğunu hissetmek Tilly'yi mutlu etmişti. Ama bir şey onu uyandırmış olmalıydı. Durup dinledi. Silas'ın muntazam solumalarından başka bir ses yoktu. Susamış olduğunu fark etti. Pencerenin önündeki masadaki bir sürahi su aklına geldi.

Silas'ı uyandırmamaya özen göstererek yavaşça yataktan çıktı. Ayaklarının ucunda sürahinin olduğu yere yaklaştı. Pencereden etrafını görebileceği kadar loş bir ışık geliyordu.

Silas zaten uyanıktı. Hem de Tilly ilk kıpırdadığı ve bir şeyler mırıldandığı sırada uyanmış, ama hareket etmeyerek ona fark ettirmemişti. Yatak birbirlerinden uzak uyuyabilecekleri kadar genişti. Ama uyurken hiç fark etmeden Tilly ona iyice yaklaşmıştı.

Tilly su içerken perdeyi aralayarak dışarı bakmıştı. Lâpa lâpa kar yağdığını görmek içine bir hoşluk, bir rahatlık verdi. Kar taneleri ay ışığının altında yarışarak yere doğru iniyordu. Çocuksu bir heyecan dolmuştu içinde. Kar tanelerini daha iyi görebilmek için pencereye yaklaştırdı yüzünü. Sıcak bir kapalı alanda bu kadar şevkle seyredilen bu zarif doğa harikası, bazı şartlar altında nasıl olup da öldürücü olabiliyordu.

Silas onun seyredildiğinden habersiz olan yüzünü ve taşıdığı anlamı yattığı yerden güzelce seyrediyordu. Bir çocuk kadar saf bir mutluluk vardı genç kadının yüzünde. Silas garip duygular içine girmeye başlamıştı. Gözlerini kapatmak ve onun varlığını unutmak istiyordu. Üzerine kilit vurduğu bazı duyguların harekete geçmesine mani olmalıydı. Ama nasıl Tilly büyülenmiş gibi kar tanelerini seyrediyorsa, o da büyülenmiş gibi Tilly'yi seyrediyordu.

Tilly iyice üşümeye başladığını hissederek pencereden uzaklaştı ve oraya gittiği kadar sessiz bir şekilde yatağa doğru yürümeye başladı. Yatağın öbür tarafına dolanarak Silas'ı uyandırmadan yavaşça yatağa girdi.

Yatak onu sıcaklığıyla kucağına almıştı. Ama ayakları buz gibi olmuştu. Silas'ın vücudunun sıcaklığı ayaklarını kendine çeker gibiydi. Yatağın onun bulunduğu kısmı iyice soğumuşken Silas'ın yattığı taraf sıcacıktı. Hafif o tarafa kaysa o sıcaklıktan yararlanması mümkün olacaktı. Bunu için az da olsa ona yaklaşmak yetecekti.

Vücudunu serbest bırakıp o tarafa doğru kaydı. Şimdi o sıcak çıplak vücuda yavaşça dayanmıştı. *Çıplak...*

Silas ondan sonra yatmıştı. Yatarken üzerinde ne var diye bakmamaya da özen gösterdiğini biliyordu. Ama vücudunun yaslandığı her tarafta hiç kumaş dokusu yoktu. Vücudunun her yanı çıplak etle temas halindeydi. Vücudunu hafif hareket ettirerek bu çıplaklığı daha iyi hissetmeye başladı. Bazen iyice sokuluyor, hafif sürtünerek uzaklaşıyor sonra vücudunun bir başka tarafını, onun vücudunun bir başka yerine yaklaştırıyordu. Sırtı ona dönük olduğu için vücudunu onun yatış şekline tam olarak uydurabiliyordu. Fena olmaya başlamıştı. Elini bacaklarının arasına sokarak bastırdı. Soluk ve kalp atışlarına hakim olamıyordu. Allahtan Silas'ın uykusu ağırdı...

Tamamen uyanık ve dehşetle uyarılmış bir şekilde hareketsiz yatan Silas'ın vücudunun her köşesi arzu içinde yanmaya başlamıştı. Bir ara Tilly'nin hafifçe inlediğini duydu. Genç kadının soluk alıp vermeleri artık son hızına kavuşmak üzereydi. Hafifçe vücuduna temas eden dirseğinin hareketleri de hızlanır gibiydi. Onun elinin o sırada nerede olduğunu anlamak Silas'ı çıldırtabilirdi. Terlemeye

başladığını hissetti. Ama kıpırdamamalı, Tilly'nin zevklerini tatmin etmesine izin vermeliydi. Tabii buna ne kadar dayanabilirse...

Dayanamayacaktı yavaşça dönüp onu kolları arasına aldı. Tilly tam zevkin doruğuna çıkmak üzereyken önce bir sersemledi. Ama vücudu öylesi kıvamına gelmişti ki, direnecek hali yoktu. Dudakları birleşti. Buna da itiraz edemedi. Aksine kollarını Silas'ın boynuna doladı. Artık yüz yüzeydiler. Ve silas çıplaktı. Artık hiçbir şüphesi kalmamıştı Tilly'nin. Bacaklarını açarak Silas'ı arasına aldı.

Silas'ın elleri memelerinden aşağıya doğru kayarken dudakları ve ağzı ellerinin yerini aldı. Onu kalçalarından tutarak daha da çok kendine çekti. Bu şekilde devamı halinde güvenli seks yapmalarına imkân olmayacaktı. Silas bunun sorumluluğunun ona ait olduğunu biliyordu. Tilly'nin bazı şeyleri düşünecek durumda olmadığı belliydi. Dirseğinin üzerinde doğruldu.

"Önlem almalıyız," dedi. "Benim yanımda koruyucu bir şey yok, ya sende...?

Tilly o durumda bile gülmeyi becermişti. "Bende ne arasın Silas ben bir kadınım, cebimde kondomla gezecek halim yok."

"Ama herhalde sen de önlem almadan sevişmek istemezsin...?"

Ben seks yapmam. Nokta..." Tilly açıkça bunu söylemekte tereddüt göstermemişti. Ve Silas onun bu sözlerinde samimi olduğunu hissetti. Uzanıp baş ucundaki lâmbayı yaktı.

Seks konusunda bazı tabularım olduğu için değil bu." Açıklama gereği duymuştu Tilly. "Sorun doğru eşi bulmak..."

Silas'ın kaşları çatılmıştı. "Ama sen testosteron konusunda hiçbir sorunu olmayan birçok erkekle çalışıyorsun."

Doğrudur. Ama onlardan biriyle bir yakınlığım olursa diğerleri üzerindeki otoritemi de kaybederim. Sonra her biri –"

Her biri seni yatağa atmaya çalışır, öyle mi?" Bunu söylemek onu rahatsız etmişti. Bir erkeğin kıskançlık duyması için illâ o kadına sahip olması gerekmezdi.

"Sadece o değil. Benimle çalışanların bana karşı bir saygısı olması gerekir. İş hayatımda başka duygulara yer verilmemelidir. Benimle sevişmeyi düşünenlerin bana bir amir olarak saygıları kal-

maz." Bir an durdu. "Londra merkezindeki finans kuruluşlarında çalışan erkeklerin çoğu maço imajından hoşlanırlar. Yırtıcı hayvanlar gibidirler. Bir yerden kan kokusu aldıkları zaman hemen o vücuda çullanır ve parçalarlar. Biriyle çıkmaya kalkarsam o kişinin Londra'nın finans merkezi olan *City*'den olmaması gerekir."

Silas onun bu söylediğinin doğru olduğunu biliyor ve bu onun işine de geliyordu. O *City*'den değildi. "O zaman senin için en iyisi kiralanmış kişiler olmalı..."

Tilly'nin kızdığı bakışlarından anlaşılıyordu. "Sana bu işin seksle ilgisi olmadığını kaç kere söylemem gerekecek?"

"Vücudunun bana olan tepkisine bakılırsa uzun zamandır seks yapmamış olmalısın. Bir taşla iki kuş vurmakta ne sakınca var?"

Tilly'nin yüzü giderek kızarmış, kanı kaynamaya başlamıştı. "Seks için para ödeyecek bir kadın değilim ben. Üstelik maksadım bu olsaydı, herhalde korunmak konusunda hazırlıklı olur, yanımda kondom taşımasam bile, kendi vücudumu buna hazırlardım."

Silas, biraz daha üzerine giderse Tilly'nin ağlayacağını hissetti. Tilly samimi ise suçlamaları acımasız olurdu. "Tamam. Ciddi değildim. Başladığımız bu zevkli işi sonuçlandıramadığımız için sıkıntı ve isyan içindeyim."

Tilly onun kendisine sarılıp içine doğru çekmesine bir tepki göstermedi. "Ben de bir süredir seks hayatımı ihmal etmiştim." Tilly'nin alaycı tebessümünü işitince devam etti. "Yalan söylemiyorum. Bunda samimiyim. Vermiş olmam gereken izlenime karşın bu konuda biraz müşkülpesent, biraz da çekingenimdir. Reddedilmekten hoşlanmam. Böyle bir riski hiçbir zaman almadığım için de bugüne kadar bu hiç başıma gelmedi."

"İnsanlar doğru eşi bulduklarını düşündükleri anda her türlü aşk oyununu yaparak birbirlerini tatmin edebilirler. Bunun için de illa bir kondomla korunmak şart değil gibi geliyor bana. Zamanında harekete geçerek eşe yeterli zevki vermek mümkün olmalı..."

Tilly'nin bu konuda ne kadar deneyimli olduğunu bilmiyordu ama, söylediğinde gerçek payı olduğunu kabul etmek zorundaydı

"Haklısın. Bu yola gitmediğim için aptalım. Seni doruğa çıkacak kadar tatmin etmem mümkündü."

Silas bunu söyledikten sonra bunu kanıtlamak ister gibi Tilly'yi kendine çekmişti. Ama Tilly ona karşı koydu.

"Ne oldu seni tatmin etmemi istemiyor musun?"

"İlk seferinde ikimizin de aynı zevki almasını isterim."

"Ama partnerine zevk vermenin, onu doruğa çıkarken seyretmenin bir erkek için ne kadar büyük bir zevk olduğunu bilemezsin. Cinsel sapıklığı olması gerekmez bazı erkekler kadının kendi kendine zevk vermesinden bile sevişmek kadar zevk alır ve gerçek seks yaparmış gibi gürül gürül boşalırlar..."

"Bu belki kadına da zevk verebilir. Ama ben öyle olmasını istemiyorum."

Silas bu konunun daha fazla üzerine gidilmesinin sakıncalı olacağını düşündü. Beraberlikleri ve cinsel yakınlıkları konusunda bir takım kararlar aldıkları ve bunda en ufak bir tereddütleri olmadığı artık belliydi.

"Bugün programda ne var biliyor musun," diye sordu Tilly'ye.

"Bir program olduğunu sanmıyorum. Herhalde herkes serbest olacaktır. Benim niyetim aşağıda gördüğümüz şehre inmek. Sanırım hiç olmazsa çocuklara Noel hediyesi almak gerekir."

Silas bir an tereddüt etti. O takdirde kendisi de Art ile baş başa kalır ve yavaş yavaş öğrenmek istediği konulara girebilirdi. Ama bunun için vakti vardı. "O zaman şehre beraberiz ineriz," dedi. Böylece bazı temel eksikleri tamamlarız..."

Tilly en temel eksiğin ne olduğunu biliyordu...

YEDİNCİ BÖLÜM

"Tatlım, sanırım kusurumuza bakmazsınız ama. Bugün kendinize yapacak iş bulmalısınız. Bu sabah törenin çiçek işlerini üstlenen firmanın tasarımcısı Madrid'den gelecek. Onunla çalışmam gerekiyor. Öğleden sonra da mönü hakkında şefle çalışacağız."

"Sen bizi düşünme Annabelle," dedi Silas, Tilly'den erken davranarak. Sonra Art'a döndü. "Art, sanırım kusura bakmazsın. Ama sen kahvaltıya inmeden, araba filonla ilgili görevline, bu sabah Segovia'ya gitmemiz için bana bir araba vermesini rica ettim. Senin iznin olursa bize dört çekerli arabalardan birini verecekler."

"Elbette alabilirsiniz," değil mi tatlım?" Annabelle gereksiz yere araya girmişti. Ama onların o gün şatodan uzak kalacak olmalarından duyduğu memnuniyet yüzünden okunuyordu. Sonra kızına döndü. "Çok şanslısın Tilly. Seninle alış verişe çıkan bir nişanlın var. Art ise bundan hiç hoşlanmaz."

"Silas da milyarder olsaydı o da hoşlanmazdı." Bu müdahale de yılan diliyle Art'ın küçük kızından gelmişti.

Kızın densizliğine cevap vermek Silas'a kalmıştı. "Sanırım Art iki kız çocuk büyüttükten sonra nefret etmiştir alış verişten."

İnce bir sataşma olduğu için ancak ince bir cevap isterdi. Art'ın bu harika kızlarının ise böyle bir şeyi becermeleri mümkün değildi. Susan-Jane'nin yüzünün bir anda kızarmıştı. Bu da bir şeydi.

Tilly kalkınca Silas'ın odada olmamasından yararlanarak hızlı bir duş almış ve o odaya dönmeden işlerini bitirmişti. Bir gece önce olanlardan sonra Silas'ın yüzüne nasıl bakacaktı? Olayların onun iradesi dışında gelişmiş olması, Silas'la o kadar yakın olmasına ve hiç konuşmayacağı şeyler konuşmasına neden olmuştu. Ama hava ağarınca birbirlerinin yüzüne bakacaklarını hesaba katmamıştı.

Bugün yapacakları alış veriş sırasında ilk olarak ne alacaklarını, hatta öyle bir eksikleri olmasaydı, o gün şehre inmek için hiç acele etmeyeceklerini biliyordu. O gece için bir hazırlık mahiyetinde olacaktı bu alış veriş. Tilly bir yandan da kaç kutu alacaklarını merak ediyordu. Silas cebinde onlardan taşımadığına göre olsa olsa bir haftalık, daha doğrusu altı, gecelik alış veriş yapacaktı.

Silas'ın o sabahki kendine güven dolu haline Tilly zengin müşterilerinden alışıktı. İster miras kalmış olsun, ister tırnaklarıyla kazanmış olsunlar zengin erkeklerin genellikle ortak özellikleri olurdu. Bunların başında da kendine güven ve kendileri kadar zengin olmayanları fazla ciddiye almamak gelir. Silas da Tilly'ye karşı çok rahat davranıyordu. Sanki bir gece evveli Tilly tek başına yaşamıştı...

"Martin'e saat on bir gibi yola çıkacağımızı söyledim," dedi Silas saatine bakarak. "Bu yarım saatimiz kaldığı anlamına gelir. Bu sana yeter mi yoksa —"

"Yarım saat yeter," dedi Tilly.

Tam iskemlesini itip, odasına çıkıp alacaklarını almak için kalkmak üzereyken Cissie-Rose bir bilgi vermişti. "Ben de çocukları [illegible]'ya indirmeyi plânlamıştım. Buraya tıkılıp kaldıkları için çok sıkıldılar. Siz gittiğinize göre biz de sizinle gelebiliriz."

"Böyle bir şey yaparsanız Tilly ve Silas'ın günlerini berbat ederdiniz," diye gülerek araya girmişti kocası.

"Saçmalama," dedi Cissie kocasına dönerek. "Onlar o günleri geride bırakmışa benziyorlar. Baksana şimdiden beraber yatıyorlar."

Bu kadın iblisliğini göstermek için hiçbir fırsatı kaçırmamaya yeminli gibiydi. Sinirli haline bakılırsa kocası onunla yatmıyor bile olabilirdi. O günleri, daha doğrusu geceleri geride bırakmamış olsa, onlar hakkında bu türlü tahminlerde bulunmazdı. Bu sözleriyle kendi tatminsizliğini itiraf ettiğini farkında mıydı bu kadın? Hele onların nişanlı olmadığını bilse kim bilir ne düşünecekti onlar hakkında.

Silas ona cevap vermeden Tilly ile beraber merdivenlere doğru yürüdü. Merdivenlerden çıkarken büyük bir sıkıntı vardı Tilly'nin içinde. Bir gece önceki sevişmelerinin yarım kalması kadınlığında sıkıntılar yaratıyordu. Silas dokunsa onun üzerinde kalacak gibiydi. Oysa o her zaman aşk olmayan bir seksten haz etmemiş ve de erkeklerle olur olmaz ilişkiye girmemişti. Bir gece öncesine kadar…

Onun bazı düşünce ve değerlerini bir anda değiştiren unsur ne olmuştu onu bilemiyordu. Bunun nedeninin Silas olduğu kesindi. Ama şimdiye kadar hayatında hiç Silas gibi biri olmamışken, Silas'ın bu konudaki ayrıcalığı ne olabilirdi? Kiraladığı bir erkeğe aşık olacak değildi herhalde.

Yatak odasının kapısına gelmişlerdi Silas kapıyı açarak, onun içeri girmesi için Tilly'ye yol verdi. "Cissie dene o kadına öyle bir cevap verdiğin için teşekkür ederim," dedi Tilly. "Ben de bir şeyler söylemeye hazırlanıyordum. Ama benim karışmam yanlış olurdu."

Silas önemsemediğini gösterir gibi omuz silkmişti. "Orada onun esas sataşmak istediği annendi. Onun zengin diye biriyle evlenmesi. Bu zengin çocuklarının böyle takıntıları vardır. Babaları için göğüslerine yafta yapıştırma peşindedirler. '*Benim sadece benim*... Allahtan zengin değil, rahat yaşamı olan bir aileden geliyorum."

Tilly de bunun böyle olduğunu tahmin etmeye başlamıştı. Silas'ın iyi bir eğitim görüp, iyi bir üniversiteden çıktığını düşünüyordu. "Ailende öyle ünlü bir aktör falan var mıydı?"

"Öyle ünlü biri yoktur," dedi. Üvey kardeşinin bir ajansa bağlı aktör olma kararı bütün ailede çok yadırganmıştı. "Ne o, yoksa o aristokrasiden olmadığım için düş kırıklığına mı uğradın?"

"Hayır, hem de hiç. Sadece senin bir aktör olman bana garip geliyor da ondan sordum. Öyle bir tipin yok."

"Öyle mi? Peki nasıl bir tipim var?" Bu aslında onun için tehlikeli bir konuydu. Ama bu soruyu sormadan edemezdi.

"Londra'daki finans merkezi *City*'de bir fonksiyonun olabilirdi. Bir banker olarak değil. Olaylara yukarıdan bakan bir konumda."

Bu kadının ciddi bir sağ duyusu ve yetenekleri vardı. Art'ın kızlarına benzemiyordu. Onlardan sadece çok daha insancıl değil, aynı zamanda çok daha akıllıydı. Aslında ondan bir şeyler saklıyorsanız, akıllı bir sevgili çok tehlikeli bir varlıktı. Ama artık geri dönemezdi. Bir gece önce ona bir takım vaatlerde bulunmuştu. Tilly de ona.

"Ben mi yanılıyorum, yoksa bu oda gerçekten dünkünden daha mı sıcak?" böyle bir konu bularak kişisel konulardan uzaklaşması iyi olmuştu.Karma karışık fikri bir durumdaydı. Aklı onu bir tarafa çekerken, duyguları hiç olmadığı kadar tam tersi yöne çağırıyordu onu. Bu şartlar altında kritik konular konuşulması tehlikeliydi.

"Kontun idarecisiyle biraz sohbet ettim," dedi Silas. "Anladığım kadarıyla bütün alanların aynı derecede ısıtılması konusunda kontun verdiği talimata uyulmamış. Bu tarihi binanın sigorta şartları bile çok özel. Kurallara uymamak nedeniyle bir hasar olursa, bu tarihi binanın onarımı Art'ı bile üzebilir. Konuşmamdan sonra adam eşit ısı şartına dikkat edeceğini söyledi."

"Bu Art'ın kızlarının hiç işine yaramayacak desene."

"Canları cehenneme... Bunu bir kere daha sordum. Ve de üstüme görev olmadığını da biliyorum. Ama annenin nasıl bir belâ aldığını idrak ettiğini hiç zannetmiyorum."

"Annem sadece görmek istediği şeyleri, görmek istediği şekilde görmeyi bilir. Şu anda görmek istediği de Ant'ın muhteşem bir adam olduğu ve kızlarının da anneme mükemmel birer üvey evlât olacakları. Onu düzeltmenin imkânı yoktur."

"O zaman onu dert etmiyorsun artık kendine?"

"Kimseyi. Çünkü hiç kimse beni kendine dert etmiyor. Ben anneme benzemem. Onun aşık olup, aşıktan kurtulma ameliyeleri beni

Bay Doğru'yu aramaktan vazgeçirdi. Ama annem düşe kalka da olsa aramaya devam ediyor. Ve bu konuda moralini hiç bozmuyor."

Silas onun sözlerinin arkasındaki hüznü görür gibiydi. Ve Annabelle ile oldukça onun hakkında aşırı olumsuz düşüncelerinde kısmi de olsa bir düzelme oluyordu. "Annen babana aşık olmadığını anladığı zaman sen kaç yaşındaydın?"

"Boşandıkları zaman ben altı yaşındaydım. Ama evliliklerinin ondan önce sarsıntıya uğradığı muhakkak. Sanırım babam beni düşünerek biraz debelendi. Ama annemin öyle zamanlarda gözü hiçbir şeyi görmez." Tilly dolabı açıp pardösü ve çizmelerini çıkardı.

"Üzerine daha kuvvetli bir şeyler alsan iyi olur," diye uyardı Tilly'yi. "Martin bu öğleden sonra kar beklendiğini söyledi."

"Başka bir şeyim yok ki." Keyifsizdi bunu söylerken. "Bakalım belki bugün daha uygun bir şeyler bulabilirim, almak için. İspanya'da havanın böyle olabileceğini düşünmedim."

"Aslında buraya gerçekten nişanlı olarak gelseydik, havanın böyle olmasını yataktan çıkmamak için iyi bir bahane olarak kullanırdık. Ve biraz daha hazırlıklı olurduk. Temel eksiklerimiz olmazdı." Bu temel eksiğin giyim kuşamla ilgili olmadığını ikisi de biliyordu. Tilly yüzünün pembeleştiğini hissetti. Belinin altında bir kıpırdanma olmuştu yine. Silas ona iki adım yaklaştı. Tilly elini kaldırarak, "Hayır," dedi. Ama geriye adım atmamıştı. Silas bir elini onun omzuna koyup diğer elini onun beline dolayıp kendine çekti.

"Bakıyorum sen de en az benim kadar arzu içindesin." Onun nefesinin yüzünü yalaması bile Tilly'yi şiddetle uyarmaya yetiyordu. Başını kaldırarak dudaklarının birbirine yaklaştırdı.

Bu kadın onu alışkanlıklarının dışına itiyor, deli gibi kendine çekiyordu. Böylesine bir arzu içinde olmasına bir türlü aklı ermiyordu. Neredeyse onun gardıropta elbisesini görse ereksiyon olacaktı. Bir de ona bu kadar yakınken, kokusunu duyar, sıcaklığını yüzünde hissederken buna dayanması çok zordu.

"Aşağıya inelim de Martin fikrimizi değiştirdik zannederek arabayı o kadına kaptırmasın."

Neyse ki bunları düşünen biri vardı yanında. Yoksa Tilly bu odadan zor çıkardı. Silas onu bırakarak bir iki adım geri attı. Belli ki o da. Tilly'den uzaklaşmak istemiyordu. Ama şehirden alış veriş yapmadan bu yakınlıklarının anlamı yoktu.

Silas büyük bir arzu ve açlıkla genç kadının dudaklarını dudakları içine aldı. Bu adamdan neden bu kadar zevk alıyordu? Bir ihtimal Noel yaklaştığı için. Bir ihtimal dışarıda kar yağıyor olduğu için. Bir ihtimal Ispanya'da bir şatoda oldukları için.

Londra'daki evinde olsalardı herhalde ondan bu kadar etkilenmeyecekti. Belki de bir gece evvel yeterli hazırlıklı olsalardı da sevişmeleri yarım kalmasaydı, o anda öyle hissetmeyecekti. Bunun böyle olup olmadığın eksikleri tamamlandıktan sonra anlayabilirdi...

Bir şey daha biliyordu ki Silas onu aşağıya arabaya götürecek yerde, yatağa götürse hiçbir itirazı olmayacaktı. Tüm cinsellik organları nabız gibi atıyordu. Hemen tatmin olmayacak olduktan sonra, çok rahatsız edici bir duyguydu bu. Bir anda içini bir panik sardı ve Silas'ı bütün gücüyle itti. Bu böyle devam edemezdi. Kimse için böyle duygular duymamalıydı. Özellikle de *böyle* birine...

Silas onu bırakır bırakmaz doğru kapıya yürüdü. Ama içinden bir ses ona inşallah durdurur da biraz sevişirsiniz diye haykırıyordu. Nitekim Silas onu kolundan yakalamıştı.

"Pardösünü unutma," dedi...

"Haydi çocuklar siz Tilly ile arkaya geçin. Önde ben otursam aldırmazsın değil mi, Silas? Arkada oturunca beni araba tutar da..."

Genç, dört çekerli arabanın önüne kurulurken Tilly'den özür dilemek, kibarlık olsun diye ona da iki kelime etmek gereğini duymamıştı Cassie-Rose. Ispanya'ya, Tilly'nin aksine çok muhkem giyinerek geldiği üzerindeki kıyafetten belliydi. Tilly onun bu kış kıyafetine biraz da gıptayla baktığını fark etti.

"Ben cam kenarında oturacağım..."

"Ben de..." Cissie'nin arsız çocukları daha arabaya girmeden itişmeye başlamışlardı. Arabada sadece iki cam kenarı olduğuna göre Tilly'ye kalan yer arka koltuğun ortası olacaktı.

"Sen ortaya otur Tilly." Kesin bir emir havası vardı Cissie-Rose'nin bu sözlerinde.

"Çocuklardan biri ortaya otursun. Tilly cam kenarına oturacak," derken Silas'ın sesi fazla tok ve emreden şekilde çıkmıştı. Bunların ancak böyle bir hitaptan anlayacaklarını görmüş olmalıydı. "Cam kenarında da sırayla otururlar. Biri giderken, diğeri dönerken."

"*Maria* hep ortada oturur," dedi veletlerden büyük olan.

"Ama Tilly dadınız Maria değil.

Cissie-Rose hafif arkaya dönerek. "Amma da büyük mesele yaptın Tilly," dedi bir süredir ağzını bile açmayan genç kadına.

"Sen söyleyecek bir şeyin varsa bana söyle. Tilly'nin bu konuda bir şey söylemediğini bile bile ona hitap etmen sende ya işitme, ya da idrakte bir zayıflık olduğunu gösteriyor. Memleketine gider gitmez kendine bir baktır. Arızan neredeyse gidersinler..."

Silas'ın sesinde hiç de şaka eder bir hava olmadığını hissetmesine karşın, başka bir şey yapamayacağını anlayınca ince ve yapay bir kahkaha atmıştı. "Ay çok tatlısın Silas..."

O sırada çocuklardan biri Tilly'ye dönerek, "Emniyet kemerimi bağlasana," diye uyarmıştı. Anlaşılan kemeri dadıları bağlıyordu. Tilly bu çocuklara acımıştı. Belli ki anneleri onları gerek gördüğü hallerde gösteri olarak yavruları diye görüyor, ama bunun dışındaki zamanlarda dadılarının onlara nasıl baktığıyla bile ilgilenmiyordu.

Segovia'ya kadar olan yolda Cissie-Rose, Silas'a yılışmaktan fırsat bulup, bir kere olsun iki çocuğunun ne yaptığına bakmamıştı. Onun bu tutumu kadının çocuklarıyla ilgilenme anlayış ve derecesi konusundaki Tilly'nin tahminini doğrularken, çocuklara da acımaya başlamasına neden oluyordu. Kadının Silas'la ilgilenmesine ise hiç aldırmadığını fark etti. Bunun tek nedeni bu adama güvenmeye başlamış olmasıydı. Ama bu güvenin tehlikeli olduğuna dair içinden gelen uyarıya aldırmıyordu.

Oğlanlar Tilly ile Maria arasında fark olduğunu anlamakta, annelerinden daha uyanık davranmışlar ve onunla olan konuşma ve hareketlerini kısa sürede değiştirerek sevimli ve saygılı bir davranış içine girmişlerdi. Bu Tilly'nin onlara duyduğu yakınlığını artırmıştı. İlgi duydukları spor dallarıyla ilgili hoş bir sohbete dalmıştı. Bu arada Cissie-Rose, Silas'ın koluna baldırına dokuna dokuna konuşmaya, kıkırdamaya devam ediyordu.

Silas, kadınla ilgilenmek yerine zaman zaman dikiz aynasından da bakarak Tilly'nin çocuklarla bu kadar kısa sürede nasıl bu kadar hoş bir ilişki kurduğunu izliyordu. Onun mesafeli ama yine de çok yakın ilgisi, Silas'a çocukluğunu hatırlatmıştı. Annesinin tatlı sesi kulaklarında çınlarken, çocukların sevimli kıkırdamalarının yerine de kendi çocukluğunu koyuyordu.

Hiçbir çocuk anne sevgi ve ilgisinden mahrum büyümemeliydi. Aslında Silas üvey anne bakımından şanslı bir çocukluk yaşamıştı. Ama bu herkese nasip olacak bir şey değildi. Direksiyondan kumanda edilen radyonun sesini açtı. Böylece arkada olanları duymayacaktı.

Cissie-Rose nedense sık sık yaladığı dudaklarını bir kere daha yalayarak elini Silas'ın baldırına koyarak onun kulağına doğru yaklaştı. "Aman Silas çok iyi ettin. Tilly'nin sesi de çok cırtlak çıkıyordu Hani neredeyse başım ağrıyacaktı. Onu kaç zamandır tanıdığını söylemiştin?"

"Bu konuda hiçbir şey söylememiştim," diye terslendi Silas.

"Ama gerçekten çok şanslı bir kadınmış. Senin gibi bir erkekle aynı yatağı paylaşmak her kadına nasip olmaz."

"O konuda şanslı olan o değil, benim." Babasından çaktırmadan almak istediği bazı bilgileri belki de kısa yoldan bu kadından alabilirdi. Ama bunun için bu kadınla tensel ve cinsel bir teması gerekirse buna elbette yoktu. Eksiği tamamladıktan sonra Tilly ile başlayacak olan ilişkiye bir başka kadınla girmesi söz konusu olamazdı.

Şehre gelip arabadan inerken bile Cissie-Rose'nin bütün ilgisi Silas üzerindeydi. İki oğlunun arabadan inmeleri dahil bu buz gibi

havaya çıkarlarken sıkı bir şekilde giyinip atkılarını, eldivenlerini, şapkalarını giymelerini Tilly'ye bırakmıştı.

Silas çocukları hazırlarken Tilly'ye baktı. Bu kadın nasıl olup da, bir yandan Silas'ın içindeki erkeği bu kadar tahrik edebiliyor, öte yandan da bu çocuklarla bir anne gibi ilgilenebiliyordu.

"Bizim Tilly ile yapmamız gereken pek çok şey var," dedi Cissi-Rose'ye. "Sen çocuklarınla serbest ol. Ama dönüş için saat kaçta, nerede buluşacağımıza karar verip ayrılalım." Bu sırada saatine bakma bahanesiyle elini kaldırarak onu tutan kolundan kurtulmayı da becermişti.

"Ben de alış verişi beraber yaparız diye düşünmüştüm," demişti yılışık bir şekilde." Ben Tilly ile alış veriş yaparken sen çocuklarla bir yerde sıcak bir şeyler içerdiniz. Sonra öğle yemeği yerdik."

Bu Cissie-Rose'nin çocuklarını düşünen iyi anne pozuydu. Çocuklar kararsız bir şekilde annelerine bakarken gülerek onlara sordu. "Ne dersiniz çocuklar? Yoksa Tilly ile olmayı mı tercih edersiniz?"

İblis kadının maksadı iki grubun birbirinden ayrılmamasıydı. Çocuklarına tanıdığı seçi n hakkıyla da Silas'a demek istiyordu ki; yazı gelirse ben kazandım, tura gelirse sen kaybettin.

İki oğlan da, aynı anda ve tereddütsüz bir şekilde seçim haklarını Tilly üzerinde kullanmışlardı. "Biz Tilly ile olalım..."

Silas da hiç tereddüt etmeden onlara cevap verdi. "Kusura bakmayın çocuklar, ama buna izin veremem." Sesindeki kararlılık su götürmezdi. "Bizim Tilly ile yapmamız gereken Noel alış verişi var. Görüyorum ki, onunla çok iyi anlaşıp arkadaş oldunuz. Ama Tilly benim nişanlım ve onu kimseyle paylaşmaya niyetim yok. Daha sonra, bizim işimiz yokken istediğiniz kadar onunla olursunuz. Önümüzde daha koca bir hafta var."

Noel alış verişi sözü ister istemez Tilly'nin yüzünün kızarmasına neden olmuştu. Bu arada Cissie-Rose'nin, Silas'a bakışı da onun ciddi bir düşman kazandığını gösteriyordu.

Silas'ın bunu fark etmemiş olması mümkün değildi. Ama hiç aldırmadığı da belliydi. Cissie-Rose'nin bu çözümü hiç beğenmediğini bile bile sakin bir sesle devam etmişti. "Hem şehirde fazla vakıt

kaybetmeye hiç niyetim yok. Hava raporlarına göre akşamüstüne doğru yine kar yağışı bekleniyor."

Cissie-Rose çaresiz, "Peki o zaman," demek zorunda kalmıştı. Bu arada, Tilly'ye çok tatsız bir şekilde bakmayı ihmal etmemişti.

"İsterseniz bu bulunduğumuz yerde iki saat sonra buluşalım. Ben arabanın yedek anahtarını da size vereyim ki, bizden önce gelirseniz soğukta beklemek zorunda kalmayın. Hazır mısın Tilly?"

Tilly çocukların yanaklarını okşadıktan sonra Cissie-Rose'ye bakma gereği duymadan Silas'ın yanına gelmişti. Silas hemen kolunu onun omzuna attı ve birbirlerinden ayrıldılar.

Belli bir uzaklığa geldiklerinde Tilly, Silas'a bakarak, "Beni o kadınla beraber olma eziyetinden kurtardığın ve kolunu omzuma atarak, bana olan yakınlığını ona gösterdiğin için çok teşekkür ederim Silas. Ama artık o bizi göremediğine göre istersen kolunu omzumdan indirebilirsin..."

"Sen benim nişanlımsın ve biz birbirimize deli gibi aşığız. Bu şartlar altında bütün alış veriş boyunca bunu herkese göstermemizde bir sakınca olmasa gerek. Ve hiç bilemezsin, burası ufacık bir yer birazdan Cissie-Rose denen o kadınla burun buruna gelebiliriz." Silas'ın sesi çok yumuşak ve ikna ediciydi. "Zaten senden uzaklaşmak da hiç içimden gelmiyor."

Silas, bunları içinden gelen bir şekilde söyledikten sonra, bu kadar ileri gitmesi gerekir miydi diye düşündü. Tilly ile nişanlı olduklarını neredeyse kurumsallaştırmaya başlıyordu. Yoksa bu şekilde düşünüp, hareket etmesinin nedeni bir gece önce içinde doğan, ama sonuca gidip tatmin olmayan ve hâlâ şiddetle devam eden arzunun içinde yarattığı bir ihtiyaçtan ötürü müydü...?

Tilly ise, Silas bu şekilde hareket edip bu sözleri söylerken onun içinden ne düşündüğünü anlayamamıştı. Zaman zaman ona uzak gibi dururken, gerektiğinde ona bu kadar sahip çıkmasının tek nedeni gözlerinde parlayan arzu ateşi miydi?

O sırada önünden geçtikleri bir mağazanın saçağının altında durup Tilly'nin arkasını duvara dayadı ve vücudunu onun vücuduna iyice yaslayarak onu uzun uzun öptü. Tilly buna direnmemişti.

"Sokak ortasında bunu yapmamam için sayısız neden var. Ama hepsini göz ardı ediyorum. Çünkü seni delice arzu ediyorum," dedi.

Bunu neden yapıyordu. Silas cevap veremeyeceği soruları kendisine sormakta hiçbir anlam olmadığını bilerek bu sorunun cevabını düşünmemeyi tercih etmişti.

Tilly de, bu tür şeylere izin vermemesi ve direnç göstermesi gerektiğini biliyordu. Ama bu olanlardan çok hoşlandığı için değil direnç göstermek, elinde olsa Silas'ı bunları yapmaya tahrik bile edecekti. Bunun nedeni üzerinde de fazla kafa yormasına gerek yoktu. Bunun tek nedeni bu adamı deli gibi arzu ediyor olmasıydı. Bir gece önce olanların yarım kalmasından da yakınmıyordu. Çünkü o kadarı bile ona hayatının en güzel dakikalarını geçirtmişti...

Bu küçük şehir kartpostala benzeyen bir görüntüye sahipti. Bal rengi ufak taş evleri, büyük kısmı karla kaplanmış parke kaldırımları, vitrinleri dolduran irili ufaklı rengârenk süslenmiş ve ışıklandırılmış Noel ağaçlarıyla, insan kendini bambaşka bir alemde hissediyordu. Bir anda Silas durmuş ve ona bakmaya başlamıştı.

"Bana öyle bakma," dedi Tilly.

"Nasıl bakmayayım...? Seni bir daha öpmeyi ne kadar istediğim gibi mi?"

"Saçmalama Silas. Bu çılgınlık..."

"Saçmalamak ve çılgınlık yapmak, aşık olmak üzere olan birinin hakkı değil mi yani?" Silas bu sözler üzerine onun yüzündeki şaşkınlığı ve şoku fark etmişti. Nasıl fark etmesindi ki, kendisi bile böyle şeyler söylediği için şoktaydı. Aralarındaki bu garip ilişkiye bir de aşk sözlerini falan katarak ne halt ediyordu böyle...? Bir anda birbirine yabancı iki adam olup çıkmıştı. Bunlardan biri hayatında hiçbir kadına duygusal biçimde yaklaşmamaya kararlı olan Silas'dı. Diğeri de yeni yeni türeyen ve ne dediğini bilmeyen Silas. Bu iki birbirinin zıttı adam içinde dehşet bir savaşa girmiş gibiydiler. Ama bu hale bir çare bulmalıydı. Bu durum böyle devam edemezdi.

"Şurada şirin bir kafe var. Girip bir şey içelim," dedi. Kalabalık insanlarla omuz omuza olmak onu bu düşüncelerden sıyırabilirdi.

Tilly de rahatlamış bir şekilde onun bu önerisini kabul etti. Üzerinde şiddetli bir baskı kuran bu adama karşı arzulu duyguları insanlar arasında olursa herhalde hiç olmazsa mantıki ve dayanılabilir bir düzeye inerdi. Olaylar onun kontrolünden çıkan bir hız kazanıyor gibiydi. Böyle duraklamalar belki de bu hızı mantıklı sınırlar içine çekerdi. Üstelik Silas'ın söylediklerinde samimi olması mümkün de değildi. Duygusal oluşumlar bu süratte olmazdı. Ama onun da inkâr edemeyeceği bir şey vardı. Silas Stanway ona olması gerekenden çok daha fazla bir mana ifade etmeye başlamıştı...

Kahvesini içerken çok istemekle beraber Silas'a bakmak yerine kalabalık caddeden hızla gidip gelenlere bakmayı tercih etti. Aslında Silas'a bakıp onu en ince ayrıntısına kadar inceleyip, bu adamın üzerinde neden bu kadar etkili olduğunu anlamak isterdi.

Silas ise dikkatle ona bakıyordu. Onun düşüncelerini okur gibiydi. Genç kadının, onun davranışlarında ne kadar içten olduğunu bulmaya çalışır bir hali vardı. Onu arzuladığı her hareketinden anlaşılıyordu. Ama bir takım tereddütler içinde olduğu da açıktı.

Kahvelerini aynı anda bitirdiler. Silas, "Hemen geleceğim," diyerek ayağa kalktı. Bu sırada başıyla kafenin tam karşısındaki eczaneyi göstermişti. Tilly'nin bir anda yüzü kızarmıştı. Silas kafeden çıkınca o da öpüşme sonucu silinen parlatıcısını tazelemek için tuvalete gitti. Çıktığında Silas gelmiş onu bekliyordu.

"Annene bir Noel hediyesi almak istiyorum. Ama bu konuda senin de fikrini alsam iyi olacak." Eczanenin yanındaki hediyelik eşya satan çok şık dükkânı göstermiş ve eczaneden ne aldığı konusunda herhangi bir şey söylemeyerek Tilly'yi rahatlatmıştı.

Dükkân tam bir hediyelik eşya cennetiydi. Tilly de çocuklara alacağı hediye işini orada bitirdi. Silas'ın, Annabelle'ye aldığı hediye paketlenirken saatine baktı. Neredeyse iki saat dolmak üzereydi.

"Artık dönmemiz gerekiyor," diye Silas'ı uyardı.

"Biliyorum da, o kadınla o yol nasıl çekilecek diye düşünüyorum," dedi Silas. "Araba tutuyor tutmuyor hiç aldırmam, dönüşte de o arkada otursun." Ve Tilly cevap vermeden devam etti. "Çocuklarla da mükemmeldin. Belli ki çocuk seviyorsun."

"Evet. Babamın ikinci evliliğinden yeni bir ailemiz daha olmuştu. Annemin evlendiği eski kocalarının her birinin çocukları, hatta torunları bile vardı. O nedenle çocuklarla ilgilenmeyi iyi bilirim."

"Modern aile hayatının böyle ilginç avantajları da oluyor."

Dükkândan çıktıklarında kar yağmaya başladığını gören Tilly "Kar başlamış," derken neşe içindeydi.

"Martin şiddetli kar yağışı olacağı konusunda beni uyarmıştı."

Bu sefer arabalarına doğru yürürlerken Silas'ın koluna giren Tilly olmuştu. Arabaya geldiklerine uzaktan bir yerden çalan saatin sesi geliyordu. Ama arabanın bulunduğu yere geldiklerinde, arabanın yerinde olmadığım gördüler. Boşalmış yeri yeni yeni kar tutmaya başlamıştı...

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Tilly şaşkınlık içinde, "Silas biri arabayı çalmış," dedi.

"Hiç sanmam," derken Silas buruk bir şekilde gülüyordu. Tilly onun bu haline bir anlam verememişti. O sırada cep telefonu çalmaya başladı. Silas cebinden telefonu çıkararak cevap verdi. Tilly dinlememiş gibi yaparken dikkatle kulak kabartmıştı konuşmasına.

Telefonu kapadıktan sonra Silas ona döndü. "Cissie-Rose`du," dedi. "Burada canı sıkılmış. Çocuklar da fazla üşüdükleri için bizi beklemeden şatoya dönmeye karar vermiş."

Tilly duyduklarına inanamıyordu. "Yani bizi burada ortada bırakmış, öyle mi?"

"Aynen öyle."

"Ama nasıl böyle bir şeyi yapabilir?"

Silas`ın onun flörtöz davranışlarına cevap vermemesine karşı uyguladığı cezaydı bu. Ve kadının neler yapmaya muktedir olduğunu gösteriyordu. Silas buraya kadar gelmesinin gerçek nedenini düşününce bu sonucu elde etmek için bazı tavizler vermek zorunda olduğunu görmeye başlamıştı. Öncelikle Tilly ile nişanlı rolü oynarken bu kadına da çaktırmadan yüz vermesi gerekecekti.

Ama bu takdirde Tilly'yi incitmeyi göze alması gerekirdi. Silas için iş ve mesleği daha önde gelirdi her zaman. Jay. Byerly konusunda Art'tan mutlaka bazı bilgiler alması gerekiyordu. Son derece sıkıntılı bir durumdaydı. Hani derler ya aşağı tükürse sakal, yukarı tükürse bıyık diye, onun gibi bir durumdu içinde bulunduğu durum.

Tilly de, kendisi de birbirlerini arzu ediyorlardı. Bu durumda bilinçli birer yetişkin olarak cinsel beraberliklerinde hiçbir sakınca olmamalıydı. Böyle bir beraberliğin onu buraya getiren nedene de bir zararı olamazdı. Bu konuda Tilly'ye bir şey söylemesine de gerek yoktu. Bu konudaki kararını daha Tilly'yi tanımadan vermişti. Ona karşı vicdanen bir rahatsızlık duyması için bir neden yoktu.

Tilly gökyüzüne baktı. Kar giderek şiddetini artırıyordu. Sırtında soğuk bir ürperti hissetti. Cissie-Rose'nin böyle bir şeyi nasıl yaptığını düşünmek yerine, şatoya nasıl döneceklerini düşünse iyi olacaktı. Üstelik Silas'ı bu kadına karşı tahrik ederek annesinin böylesi önemli günlerini bazı tatsızlıklarla bozmak istemezdi.

"Şatoyu telefonla arayarak birinin gelip bizi almasını sağlayabiliriz," diye önerdi Silas'a.

Silas bu fikre sıcak bakmamıştı. "Yolda bir araba kiralama yeri görmüştüm. Oradan bir araba kiralamak daha kolay olur."

Ama oraya gittiklerinde bir gün sonradan önce araba bulma şanslarının olmadığını öğrenmişlerdi. Kar yağışı tipiye dönmüştü. "Geceyi burada geçirmekten başka çaremiz yok gibi görünüyor. Etrafta bir sürü otel var. Nasıl olsa birinden birinde yer buluruz."

Silas'ın bu sözlerinde elbette bir mantık vardı. Ama gördüğü otellerin her biri son derece lüks otellerdi. Oldukça da pahalı olmaları doğaldı. Aşırı bir masraf yapmamak için kredi kartını yanına bile almamış, şatoda bırakmıştı. Cebindeki para; bu tip otellerin, değil iki kişilik bir kişilik masrafını bile ödeyemezdi.

"Haklısın. Ama sanırım fazla pahalı olmayan bir otel bulmamız gerekecek, Silas. Kredi kartım bile yanımda yok."

Silas onun büyük sıkıntı içinde olduğunu gördü. "Burada böyl kalmamızın kabahati bende. O kadının böyle bir pislik yapabilec

ğini düşünerek ona arabanın anahtarını vermemeliydim. Ne otel parasını, ne de kiralayacağımız arabanın masrafını düşünme.”

“Hayır Silas. Kusura bakma ama senin böyle bir şey yapmana izin veremem. Bu otellerin ateş pahası olduğu daha kapıdaki adamlarından ve girişlerinden belli. Neredeyse senin için ajansa verdiğim bedele eşit bir rakamdır bunlarda konaklamak.”

“Aldırma. Ajans bize her zaman acil durumlar için ekstra bir fon verir. Bundan daha acil bir durum da olamaz. Sokakta yatacak halimiz yok ya. Martin’in izinden çağırılarak bizi almasını da bekleyemeyiz. Sokak ortasında soğuktan donacak halimiz yok.”

“Bagajı olmayan insanların otele gitmesi anlamsız değil mi?”

“Bu hava şartlarında değil. Merak etme bütün oteller bu tür durumlara alışmıştır. Üstelik arabamız olsa bile basan kar yüzünden yola çıkmayı göze alamamış da olabilirdik.”

Beş dakika sonra görkemli otellerden birinin kapısı önündeydiler. “Hayır burada kalamayız,” dedi Tilly.

“Elbette kalabiliriz.” Tilly’nin itirazına aldırmayacağı belliydi. Kapıya doğru yürüdüğünde üniformalı adam kapıyı açmıştı.

Aslında Silas’ın kazancı hiç de fena değildi. Ama tabii belli bir sınırı vardı. Büyükbabası çok zengin bir adamdı. Ve onun tek torunu olarak çok ciddi bir mirasın sahibiydi. Ama o yaşamını kazancıyla geçirmeyi tercih etmişti. Yine de kapısından içeri girdikleri böyle otellerde kalmaya alışıktı. Rahat hareketinden bu belliydi.

Birazdan Tilly’nin yanma döndüğünde bir süitte yerlerin tamam olduğunu, otel ertesi sabah için bir de kiralık araba ayarlamıştı.

“Süit mi? Ama böyle bir otelde süitler neredeyse bir servettir.”

“Bu havada zaten başka hiçbir odaları yokmuş. Haydi çıkalım da odamıza bakalım. Sanırım beğeneceğiz. Yarın sabaha kadar burada kalacağımıza göre, orayı gördükten sonra çıkar kendimize yemek yiyecek bir yer bulur biraz da şehri gezeriz.”

Aslında o anda yapmak istediği tek şey Tilly ile bir an önce sevmekti. Ama içinden bir ses bu konuda çok dikkatli olmasını ve ona bir kol mesafesinden fazla yaklaşmamasını uyarıyordu. Bu hem onun hem de Tilly’nin açısından önemli ve dinlenmesi gereken bir

uyarıydı. Ama Tilly'yi bazı tehlikelerden koruyacak kadar düşünmesi de nereden çıkmıştı. O güne kadar hiçbir kadını Tilly'yi düşündüğü kadar düşünmediğini fark etti..

Asansöre bindiler. Silas'ın eli hafifçe onu belinden tutuyordu. Oradan çıkan sıcaklığın bütün vücudunu sardığının farkındaydı Tilly. Ona daha yakın olmalıydı. Normal zamanda ve başka biriyle olsa yangından kaçar gibi kaçardı bu duygulardan. Oysa o anda içinden dudaklarını ona uzatmak geliyordu.

Nasıl olup da bu adama karşı bu kadar bağımlı hale gelmişti? Üstelik Silas'ın daha fazla yaklaşmak için hiçbir gayrettc bulunmaması onu büyük bir hayal kırıklığına itiyordu.

Bir asansörde yalnız olmanın çok tehlikeli bir şey olduğunu anlamaya başlamıştı Silas. Asansörün içi bir anda bu kadının dayanılmaz çekici kokusuyla dolmuştu. Tilly'ye bu kadar yakın durmak içindeki ona sahip olma arzusunu kamçılar gibiydi.

Asansör durunca son derece şık bir hole çıkmışlardı. Silas sol tarafa doğru yürüyerek bir kapının önünde durdu. "Odamız burası."

Tilly böyle bir süitte iki yatak odası ve ayrı banyolar bile olacağını düşünmüştü. Ama içeri girdiklerinde, muhteşem bir salona açılan sadece bir kapının olduğunu gördü.

"Ben iki ayrı yatak odası olabileceğini düşünmüştüm."

"O da olabilirdi. Ama ellerinde sadece bu odanın kaldığını söylediler. Üstelik biz aynı yatakta bile yattık."

Aynı yatakta yattık... Bu sözler bile tüm vücudunun bir anda uyarılmasına neden olmuştu. Tilly böyle bir yakınlığı ne kadar isterse istesin, buna psikolojik olarak hazır olup olmadığını bilemiyordu. Oysa Silas'ın sözleri ve davranışları o kadar doğaldı ki, beraberlikleri neredeyse resmiyet kazanmış gibiydi.

"İstersen başka otellere de bakabiliriz," dedi Silas.

Tilly olumsuz anlamda başını salladı. "Hayır, bu çok saçma olur." O gece şatoya varabilmiş olsalardı aynı yatakta yatmayacaklar mıydı? Burası şatodaki küf kokan soğuk odadan çok farklıydı. Ama bunu sorun yapmasının anlamı yoktu. Üstelik Silas gözünün önünde eczaneye de gitmişti. Ve oradan aspirin almadığını da iyi biliyordu

Süitte girişteki büyük oturma alanından başka, muhteşem bir yatak odası, eksiksiz bir banyo ve yatak odasına açılan bir giyinme odası vardı. Yatak odası otelin arkasındaki çok güzel bir bahçeye, oturma odası caddeye bakıyordu. Kalın bir kar örtüsüyle kaplı olan bahçenin yaz aylarında açık restoran olarak tasarlandığı belliydi.

"Keşke üzerimde bu otelin görüntüsüne yakışır bir kıyafet olsaydı," diye hayıflanmadan edememişti Tilly çevresine bakarken. Ama hiç olmazsa kalın içi kürklü bir pardösü ve ayaklarında karda yürümeye uygun botlar vardı. Annesi onu her zaman çok sade ve cinsellikten uzak bir tarzda giyinmekle eleştirirdi. Ama o iyı mağazalardan giyinebildiği için memnundu. Zaten bu konuda annesiyle mutabık olması düşünülemezdi. İmkân olsa annesi sadece kısmen örtünmeyi tercih ederdi. Aklına annesini aramak geldi.

"Şuradan annemi arayayım da başımıza gelenleri anlatayım. Cissie-Rose denen kadın da bir şeyler söylemiştir, nasıl olsa."

"İstersen ben Art'ı arayım. Belki öylesi daha doğru olur. Annen gammazlarmış gibi olanları etrafa anlatmaktan kurtulur."

Tilly, Silas'a baktı. Onun Art'la konuşmak istemesinin nedeni Cissie-Rose ile ilgili düşüncelerini babasına bizzat söyleme arzusundan olabileceğini düşündü. "Olanları fazla abartmak ve bir mesele haline getirmek doğru olmaz," dedi. "Cissie-Rose şatoya gidinceye sakinlemiştir. Annemi zor durumda bırakmayalım."

"Yani sence Cissie-Rose'nin bu yapığı yanına kâr mı kalsın?" Silas'ın o anda öyle düşünmediği belliydi. "Bu tiplere hak ettikleri muameleyi yapmazsan sonra insanın başına çıkar.

"Tamam haklı olduğunu biliyorum. Ama Art'ın kızlarına çok düşkün olduğu da ortada." Annesinin, o kızların babalarını, bu evlilik olmasın diye ikna edebileceklerinden çılgın gibi korktuğunu da biliyordu Tilly. Bu nedenle Silas'a ne kadar hak veriyor olursa olsun, annesinin hatırı için bu konunun daha da büyümesi işine gelmiyordu. "Prensip olarak seninle aynı görüşteyim. Ama önümüzdeki haftayı aynı yerde, onlarla beraber geçireceğimizi dikkate alırsak hoşgörülü davranmamız gerektiğini sanırım sen de kabul edersin. Bu durumda bir de öbür yanağını dönmekte zarar olmayabilir."

"Bak Tilly. Bu kadına hoşgörü göstermemizin, onun annen aleyhindeki çalışmalarını azaltacağını sanıyorsan yanılıyorsun. Aksine onu azdırabilir. Onun biraz olsun kolunu kanadını kırmak bence daha doğrudur. Üstelik senin o kadını korumana bir anlam veremiyorum. O sana karşı hiç de kibar değil, tam aksine terbiyesiz..."

"Onun o iki oğluna acıyorum, Silas. O kadın onları kulla—

"Onları bir pazarlık konusu gibi kullandığını biliyorum." Silas'ın yüzü iyice ciddileşmişti. "O kızlar bir noktaya ağırlıklarını koyarsa, annen onlara dayanamaz ve kaybeden annen olur."

"Yani sonunda Art'ın evlenmeyeceğini mi düşünüyorsun?"

"Vallahi öyle bir şey yaparsa bu annene büyük iyilik olur." Bir an durduktan sonra devam etti. "İlk başında annenin bu adamla parası için evlendiğini düşünmüştüm. Ama artık görüyorum ki, bu para için falan değil. Annenin onunla evlenmesinin tek nedeni —

"Lütfen aptallığı falan deme."

"Yok canım annenin zekâsına kim bir söz söyleyebilir ki?"

Tilly, Silas'ın yüzünden onunla alay ettiğini anlayarak, en yakınında duran bir yastığı alıp ona savurdu. "Sen yok musun sen..."

Silas yastığı daha havadayken kolayca yakalamıştı. Yastığı masanın üzerine bırakıp Tilly'ye yaklaşmaya başladı.

Tilly kollarını ileri uzatarak eğildi, bir yandan da yaramaz yaramaz gülüyordu. Silas iyice yaklaştı. "Biliyor musun bu çılgınlık."

"Nedir çılgınlık olan," derken Tilly gülmeye devam ediyordu.

"Biz. Aramızda bu olanlar. Ve bu..."

Tilly, genç adamın onu öpeceğini hissetmişti. O da zaten deliler gibi istiyordu bunu. Daha şimdiden onun boynuna sarılmak için ayak uçlarına yükselmişti.

Silas onun dudaklarını ağzının içine alırken eliyle de bluzunu etekliğinden çıkarmış onun çıplak tenini okşamaya başlamıştı. Elleri sıcacıktı ve içinde sihirli duygular yaratıyordu. Bu ellerin bütün vücudunda gezinmesini istiyordu. Bu kadar zayıf bir kadın, ya da kadınlığının bu kadar güçlü olduğunu hayal bile etmezdi bundan önce. Sadece vücudunu değil, bütün benliğini verebilirdi bu adama

Silas'ın elleri yavaş yavaş memelerine doğru çıkmaya başlamıştı. Meme uçlarının taş gibi olduğunu hissetti. Eliyle onun elini tutup bir an önce memesini kavramasını sağlamak geliyordu içinden.

Silas'ın ise hiç acelesi yokmuş gibiydi. Alttan vücuduna yaklaşarak sevişmeye ne kadar hazır olduğunu hissettiriyordu ona. Silas da onu, onun Silas'ı arzuladığı kadar arzuluyor olmalıydı. Yoksa hiçbir erkek numara olsun diye bu kadar sertleşemezdi.

Ama Silas onu seks için kiraladığını düşündüğünü açık açık söylemişti. Belki de Silas buna hâlâ inanıyordu.

Bir anda Silas'ı çılgınca itmeye başladı. Silas'ın buna ilk tepkisi güçlü kollarıyla onun hareket etmesini önlemek oldu. Bu işi yarım bırakmak istemediği belliydi. Üstelik, Tilly'nin onunla sevişmek için can attığının da farkındaydı. Ama onun bakışlarındaki paniği görerek Tilly'yi serbest bırakması gerektiğini fark etti.

Silas'dan iki adım uzaklaşırken, bir erkeğe ait olmanın tehlikelerini hatırlamış olmanın ürkekliği Tilly'nin içini sarmıştı. Silas'a biraz daha cevap verse, kesinlikle sonuna kadar gitmeden duramazdı. Silas'ın vücudunun sıcaklığından uzaklaşmış olması ürpermesine neden oldu. Bu yoğunlukta bir cinsel arzu içine girmiş olmak onu ürkütmüştü. Daha doğrusu Silas'ın vücudunun onu neredeyse çaresiz bir esarete doğru götürdüğünü fark etmekten ürkmüştü. Bu çok tehlikeli bir durumdu. Kendi ayaklarıyla neredeyse koşa koşa gidiyordu bu uçuruma doğru. Dayanabileceği kadar dayanmalıydı ona ve onun kendisine verdiği bu arzuya. Yoksa o güne kadar etrafında kurduğu bütün koruma duvarları bir anda yıkılıp yerle bir olacaktı. Aşık olup kendini birinin ellerine bırakması sonu olurdu.

"Ne olduğunu söyleyecek misin, yoksa ben bir tahminde mi bulunayım?"

Şaşkın bir şekilde baktı Silas'a. Söyleyecek bir şey bulamıyordu. "Hiçbir şey yok..." diye başladı sonunda.

Ama Silas sert bir şekilde elini kaldırarak susturdu onu. "Elbette bir şey var. Hiçbir kadın gelmiş olduğun bu noktadan sonra nedensiz bir şekilde durmak istemez. Bu insanın doğasına aykırı bir du-

rum. Sen Cissie-Rose değilsin. Sırf şehvet uğruna bir erkekle sevişemez, ona bu kadar yaklaşamazsın."

"Elbette onun gibi olamam. Ama sadece bu oda yüzünden bile sana o kadar borçluyum ki; senin bir de bu iş için seni parayla tuttuğum fikrine kapılmanı istemem."

Silas iki adımda aralarındaki mesafeyi aştı. Tilly'nin ondan kaçmasına imkân yoktu. Bunda mantık da yoktu. Bir odanın içinde, aynı yatakta bir gece geçireceklerdi. Kaçmakla geçmezdi bu kadar zaman. Silas acıtırcasına tutmuştu onun kollarından.

"Böyle bir kadın olduğumu düşündüğümü zannediyorsan..."

Tilly o güne kadar hiç kimsenin gözünde böyle bir hiddet görmemişti. Ama garipti bundan korkmak yerine, tahrik olmaya başlamıştı. "Beni bu şekilde itham eden sendin," diye hatırlattı.

"Bahaneler arama. Ben insandan anlarım. Ve seni tanıyınca ilk düşüncemde yanıldığımı anladım. Beni itmenin nedeninin bu olmadığını da adım gibi biliyorum." Ona gözlerini kısarak baktı. "Ödemeni nakden değil de aynen yapmanı isteyeceğimi mi düşündün?"

Böyle şeyler söyleyerek nereye gitmek istediğini Silas kendisi de anlamamıştı. Neden bu kadını bırakmıyordu? Yoksa bunu yapamayacak kadar şiddetle mi istiyordu onu? Hayatında ilk defa böyle bir şey başına geliyordu. İlk önce ona yaklaşmaktan ötürü kendini suçlu gibi hissetmişti. Şimdi bir de bu garip duygu...? Burada olmasının gerçek nedenini bile ona söyleyemiyor, bunu bilmenin aralarını bozabileceğinden ürküyordu. Bu hiç de Silas Stanway değildi.

"Aramızdaki ilişki hiç düşünemeyeceğim kadar hızlı gelişmeye başladı. Bu nedenle rahatsız olmuş olabilirim. Ve de senden..." Tilly gerçeği, içinde az da olsa gerçek payı olan bahanelerle gizlemeye çalışıyordu. İçinden de Silas'ın bunlara aldırmamasını istiyordu.

Silas bu kadına karşı olan davranışının hiç de rasyonel ve mantıklı olmadığının farkındaydı. Joe'nin yerine buraya gelmesinin tek nedeni Art'dan bir şeyler öğrenmekti. Oysa ana konu Tilly'ye sahip olma haline dönüşmeye başlamıştı. Bu değişiklik ona yakışmazdı.

Bağlılığa giden bir ilişkiye kesinlikle karşı değildi. Sadece o güne kadar böyle bir ilişkiye girmesi için geçerli bir neden olmamıştı.

Günün birinde bir kadına gerçekten aşık olursa bunun sonunun evlilikle biteceğini ve de öyle olması gerektiğini biliyordu. Ama başına gelirse o zaman düşünür, belki bu konudaki görüşünü değiştirebilirdi. O güne kadarki ilişkilerinde de böyle bir şey olmamıştı.

O zaman şimdi ona ne oluyordu? Tilly hiçbir zaman böyle bir imada bulunmamış olmasına karşın, onu sadece yatağa atmak ve onunla sevişmek değildi tek isteği. Neydi onu hayatına sokmak mı?

Silas ilk görevinin mesleğine karşı olduğunu kendine bir daha hatırlattı. Jay Byerly'nin yaptıklarını ortaya çıkarmak isteğinin kökü çok esi yıllara dayanıyordu. Annesinin hayatını kaybetmesini unutamazdı. Annesi babası birbirlerine ve ona çok bağlıydılar. Annesinin ölümünden sonra babası ona karşı olan ilgisini kaybetmek bir yana, artırmıştı bile. Annesinin ölümünden on yıl sonra bir başka kadınla evlenirken, babasının onu yeni karısına takdim şekli, ona ne kadar önem verdiğini hem Silas'a, hem de onun üvey annesi olacak kadına çok açık şekilde göstermişti. Silas üvey annesini çok sevmiş ve ona daima saygılı davranmıştı.

Ama bunlar annesinin acısını ona unutturamamıştı. Tilly'nin ise annesinin birbirinden kötü evlilikler yapmasına elbette tepkili olacaktı. İyi de o anda bir de Tilly'yi düşünmesi çok gereksiz ve saçma değil miydi?

"Bir kadınla sevişmemin tek bir nedeni olabilir. O da, o kadını arzu etmem. Ve onun tarafından arzu edildiğimi bilmemdır."

Tilly, işi daha fazla uzatmadan onunla sevişmeyi kendisinin de arzuladığını söyleyebilecek biri değildi. Ve asıl korkusu; içindeki arzunun şiddetinin onu bazı prensiplerinden uzaklaştıracak şiddette olmasıydı. O güne kadar hiçbir zaman duygularının esiri olmamıştı. Ama her nedense bu adamdan uzaklaşıp gitmeye bir türlü razı olamıyordu. Bu ise, her zaman büyük özen gösterdiği şerefli biri olma özelliğini tehlikeye sokmaya başlamıştı. Derin bir iç geçirdi.

"Sana sevişmemizi benim de istediğim izlenimini verdiğimi biliyorum. Ama..."

"Ama ne bunun?"

"Dün gece olanlar şey değildi... Yani ben geçici bir zevk uğruna kendimi birine verebilecek biri değilim. Çektiğim sıkıntı biraz da bundan olmalı. Dün gece arzunun neden olduğu bir zayıflıkla kendim gibi davranmadım. Ama salim düşünmeye vaktim oldu. Ve "

"Ve fikrini değiştirdin." Silas onun yerine bitirmişti cümlesini.

"Seni çok çekici ve seksi bulduğum konusundaki fikrimi değiştirmedim. Bu konuda hâlâ dün geceki gibi düşünüyorum." Bunu kabul etmek zorundaydı. Aptal değildi ki karşısındaki adam. Onun en ufak hareketinden bile bu konuda nasıl düşündüğünü anlardı. "Ama böyle bir ilişkiye girmenin doğru olmadığını görüyorum."

Aslında onu çok arzu ediyordu. Ama böyle bir yakınlığın onun geleceği için hiç de iyi olmayacağından emin gibiydi. Belki modası geçmiş bir düşünce şekliydi ama, ona göre birine vücudunu vermek duygusal olarak kendisinden de bir şeyler vermekti. Çağın erkekleri ise bunu böyle görmeye yanaşmazlardı. Silas'ı hoşlanmayacağı bir durumla karşı karşıya bırakmaya hakkı yoktu. Onun duygularına cevap veremeyecek bir adamın sırtına yük olamazdı. Mantıklı olmayabilirdi ama vücudunu ondan esirgeyerek, duygularını da koruduğuna inanıyordu.

Tilly, bu garip durumdan kendini kurtarması için onun önüne geniş bir kapı açmıştı. Kapıdan geçmemek tam bir aptallık olurdu. O zaman neden tereddüt ediyordu. Bunun nedeni bir nevi suçluluk duygusu olamazdı. Bu işi burada kesmek konusunda o anda bir şans vardı önünde.

"Bir insanın iş ile zevk ve hissi hiçbir zaman karıştırmaması gerektiğine inanıyorum."

Tilly. Bu sözleri söyleme hakkı ve fırsatını kendisinin verdiğini biliyordu. Silas'ın onunla olmasının nedeni ajansının verdiği bir işi bitirmek içindi. Kaybettiğini anlıyordu. Biraz da kendi itelemesiyle Silas işle zevki karıştırmamaya karar vermişti sonunda. Tamam buna da dayanırdı. Öldürmeyen her darbe insanı kuvvetlendirirdi Ve Silas'ın onun içine zerk ettiği duygularla savaşabilmesi için de kuvvetli olması gerekiyordu.

"Ben olanlar hakkında Art'a telefonla bilgi vereyim de çıkıp bir şeyler yiyelim." derken Silas rahatlamış gibi gelmişti Tilly'ye.

Bana neden böyle bakıyor diye düşündü Silas. Yoksa ona gidip gerçeği söylemesini mi istiyordu bu bakışlar. Yalan söylediğini ona söylemesi mi gerekiyordu? O anda ciddi bir suçluluk duygusunun ağır yükünü hissetmeye başlamıştı içinde.

Tilly onun önerisini başıyla yaptığı bir işaretle kabul etmişti. Böylelikle onunla yalnız olmaktan kurtulmanın verdiği rahatlık olmalıydı içinde.

Silas, onun hakkındaki gerçek duygularını artık kendisine söyleme vaktinin geldiğini hissediyordu. Tabii Tilly'ye değil, sadece kendisine..

DOKUZUNCU BÖLÜM

Tilly dükkândaki boy aynasından kendine baktı. Bunun nedeni bu elbisenin üzerinde nasıl durduğunu anlamak için değildi. Bu elbiseyi daha vitrinde gördüğü anda kendisine çok yakışacağına karar vermişti. Annesi telefonda sadece Cissie-Rose'nin yaptığı terbiyesizlik için uzun uzun özür dilemekle kalmamış, bir de parasını kendisinin ödeyeceği bir elbiseyi alması için çok ısrar etmiş ve sonunda Tilly'nin bunu kabul etmesini sağlamıştı. Tilly Londra'ya döndüğü zaman otel faturasını karşılayacak kadar paranın da hesabında olacağını biliyordu artık.

Üzerindeki şık siyah gece elbisesine aslında ihtiyacı yoktu. Ama böyle bir elbisesi olursa, belki de bundan böyle bazı davetleri de kabul edebilirdi. Bu elbisenin gardıropta kapalı kalması yazıktı.

Bir şeyler yiyecek bir yer aramaya çıktıkları sırada otele yakın ufak bir butiğin vitrininde görmüştü bu elbiseyi. Sonra Silas'a o gece için bazı şeyler alacağı mazeretini vererek, izin alarak ondan uzaklaşmış ve biraz beklemesi ricasıyla butiğe girmişti.

"Üzerinize mükemmel oldu ve size çok yakıştı," dedi butiğin baş satıcısı. "Bu elbiseyi giyecek bir kadının vücut çizgilerini

lığın olması lâzım, sizin gibi. Bir İspanyol tasarımcısının kesimidir. Biz de ilk defa satışa sunduk."

Kadının İngilizce'si, onun İspanyolca'sından iyi olduğu için İngilizce konuşuyorlardı. Elbise vücuduna tam oturmuş olduğu için Tilly'nin ölçülerine göre biraz fazla seksiydi. Ama bu, bir gece elbisesinde fazla kaçmayabilirdi ve Tilly gerçekten çok beğenmişti.

"Hele uygun bir takı, ya da fularla mükemmel görünecek," dedikten sonra gidip siyahın hakim olduğu çok hoş bir gerdanlık getirerek takmıştı boynuna. Satış yapmak da bir sanattı ve bu kadın belli ki bu sanattan nasibini bol bol almıştı. Sonra gerdanlığı çıkarıp bir de ipek bir fular sarmıştı boynuna. Bu aksesuarın değişmesi elbiseyi sanki başka bir elbise haline getirmişti.

Bu akşam o şık otelin lokantasına inerken böyle bir elbiseye ihtiyacı olduğunu bilmek Tilly'yi daha çabuk karara götürmüştü. Silas Noel hediyeleri almak için zaten az dolaşmamıştı. Onu daha fazla bekletmemeliydi Çantasını açıp cüzdanını çıkardı.

Bu sahneyi karşı kaldırımdan seyreden Silas, bu elbiseyi o almazsa kendisinin bir şekilde alıp ona hediye etmeye karar vermişti. Ne olsa nişanlısıydı ve Noel için ona bir hediye alması gerekiyordu.

İyi de neden onun bu elbiseyi almasını istiyordu ki? Bu elbiseyi çok beğendiğini anladığı için mi, yoksa onu bu elbise içinde görmekten zevk alacağı için mi? Her neyse istiyordu işte. Her şeyde bir neden aranmazdı ya...Art Johnson'un sırlarına girmek için Tilly'ye ihtiyacı vardı. Ve yanındaki nişanlısının güzel ve şık olduğunu görmek her erkeği mutlu ederdi. Bu kadın gerçek nişanlı olmasa bile...

Satıcı kadın, Tilly'nin elbiseyi almaya karar verdiğini anlayınca, 'Ya ayakkabılar," demişti elbiseyle beraber denettiği bir çift siyah, saten gece ayakkabısını göstererek.

Silas ayakkabılara bakarak satıcı kadına onu da alacağını başıyla işaret etti. Uygun olmayan bir ayakkabıyla bu elbiseye haksızlık edemezdi.

Satıcı kadının onu bırakmaya niyeti yoktu. Birazdan elinde siyah bir iç takımıyla yanına gelmişti. Ölçüsünü gözüyle alacak kadar

deneyimli olduğu için de hem külot, hem de yarım göğüslü sutyen belli ki, tam onun vücuduna göreydi...

Sözleştikleri gibi restoranın önünde buluştuklarmda. "Alman gereken her şeyi aldm mı." diye sordu Silas.

"Aldım. Bakıyorum sen de alış veriş yapmışsın," diyerek Silas'ın elindeki çok şık büyük paketi gösterdi. Görünüşünden onun içinden de bir erkek elbisesi çıkacaktı.

"Otelde yemeğe polo gömlekle inseydim, o şık restoranın şefi bana herhalde hiç de iyi gözle bakmazdı."

"Ben de aynı şeyi kendim için düşündüm."

Tilly'nin acelesi varmış gibi bir hali vardı. Herhalde aldığı o seksi iç çamaşırlarını giymek için değildi bu acelesi. Silas, onun üzerinden o siyah elbiseyi çıkartıp, içinde o külot ve sutyenle karşısında dursa neler hissedeceğini düşünmemeye çalıştı. Hele hele o çamaşırları da çıkartıp ona şöyle ayaktayken, ya da yatarken önden ve arkadan baksa...

Tilly butikteyken kar durmuştu. Ama bu çok kısa sürmüş kar yeniden ve bu sefer lâpa lâpa yağmaya başlamıştı. Silas'ın bu havada onun koluna girmesi doğaldı. Ama Tilly hafifçe kendini çekmişti. "Rahatım, yürüyebilirim," derken gerekirse düşerim der gibi bir hali vardı.

"Pekalâ, ne dersin otele dönelim mi artık. Yoksa...?"

"Bence hem de hemen dönelim. Çünkü böyle giderse kardan adam olacağız."

O sırada köşeyi hızla dönen iki kişiden biri Tilly'ye hızla çarpmıştı. Silas atik davranarak Tilly'yi düşmeden tuttu. Tilly ona teşekkür etmek için başını kaldırdığında bakışları onun dudaklarına takıldı. Birbirlerine nefeslerinin sıcaklığını hissedecek kadar yakındılar. O anda birkaç saat önce onunla sevişme fırsatını kaçırdığına pişman olduğunu anladı. Onu böyle bir tepkiye iten korku o anda duyduğu arzuya yenik düşmüştü. Artık o kadar korkmuyordu. Bu

saatten sonra bu neyi değiştirirdi bılmiyordu. Ama o an için kesin olan şey, Silas ona bir daha yaklaşırsa onu reddetmeyeceğiydi.

Tilly'nin ona bu şekilde bakıyor olması Silas'ı da derinden etkilemişti. Bu kadını böylesi büyük bir şiddetle arzu etmemeliydi. Her şeyin mükemmel gittiği fevkalâde bir ortamda onu şiddetle itmiş ve ona reddedilmenin acısını ilk olarak vermişti.

"Burada daha fazla durursak donma tehlikesiyle karşı karşıya kalacağız," dedi Silas.

Tilly başını sallayarak ondan uzaklaştı. Silas'ın onun kolundan kuvvetli bir şekilde tutmasına Tilly bu sefer itiraz etmemişti. Ama yine de aralarında bir mesafe olmasına özen gösteriyordu.

Oysa önlerinde yürüyen bir çift neredeyse iç içe yürüyor gibiydiler. Kız başını sevgilisinin omzuna dayamış olarak yürüyordu. Erkek ise üç beş adımda bir eğilip kızı öpüyordu. Onların aşık oldukları beliydi. Madem ki aşıktılar; öpüşmek de, sevişmek de onların hakkıydı...

ONUNCU BÖLÜM

"O zaman senin bölümünün bankadaki görevi, önemli müşterilerinize yasal ve ahlâki yatırım alanları bulmak, öyle mi?"

Otelin lüks restoranında yemek yerken sohbet ediyorlardı.

Silas, kendisi hazırlanıp bara inmesinden sonra onun hazırlanmasını önermişti Tilly'ye. Bu genç kadının işine gelmişti. Böylece giyinmesi sırasında rahat hareket edebilecek, rahatsız edici tesadüflerden de kaçınılmış olacaktı.

Ama o anda boş şeyler düşünmek yerine Sılas'ın sorusuna cevap vermesi gerekiyordu. "Evet," dedi. "Grubumun görevi budur. Aslında diğer departmanlar gibi bankamıza büyük servetler kazandırmayız. Ama verdiğimiz bu hizmet birçok işadamının bankamızı tercih etmesinin nedeni oluyor. Ben de genç kadromu bu açıdan eğittiğim için işimi çok seviyorum."

"Art gibi bir işadamını da portföyüne almak ister misin." Silas'ın bu sorusunda biraz da şaka olduğu tebessümünden belliydi.

Garson onların bardaklarına şarap koyarken o da mönüdeki korkunç fiyatlara bir daha göz atmıştı. Neyse ki Silas akşam yemeğinin

süitli odaların ücretine dahil olduğunu söylemişti de, Tilly'nin yedikleri ve içtikleri boğazından akıp geçebiliyordu.

O ana kadar yemek son derece zevkli geçiyordu. Antre olarak çok lezzetli bir deniz ürünü kokteylinden sonra, bu bölgenin özelliklerinden olan bir kuzu eti yiyorlardı. Ama içtiği üçüncü bardak şarap nedeniyle başı hafifçe dönmeye başlamıştı. Acaba bunun nedeni karşısındaki adam olabilir miydi? Aslında o anda Silas'la yatakta olmayı ve sevişmeyi tercih ederdi. Şiddetle titrediğini hissederek elindeki şarap bardağını masaya bıraktı.

"Üşüdün mü," diye sordu Silas.

Soğuktan değil, kanının sıcaklığından titremişti. Silas'ın ona dokunmasını, öpmesini istiyordu. Hatta...

"Art, bu konuda benden bir yardım isterse elimden geleni seve seve yaparım." Ne var ki onun yasal ve ahlaki bir işten ne kadar hoşlanacağını bilemezdi. Ama annesi onu sevdiğine, ya da sevdiğini zannettiğine göre, ona yardım etmek isterdi.

"Ama onun senden bu konuda bir yardım isteyeceğini zannetmiyor gibisin...?"

Tilly'yi bara girdiği sırada görünce kalbinin ağzına geldiğini hisseder gibi olmuştu. O siyah elbisenin içinde ve çok özenli makyajla gördüğü anda bu kadının gerçekten çok seçkin bir güzelliği olduğunu bir kere daha fark etmişti. Üstelik son derece seksi bir hali vardı. Silas işinin çok zor olduğunu fark etmişti. Onun için, gereksiz konularda konuşmanın tehlikeyi azaltacağını düşünüyordu. Ama belinin altındaki sorunu devam ediyordu. Bir türlü rahat oturamamasına karşın masanın varlığı hiç olmazsa görüntüyü kapatıyordu.

Silas daha sorusuna cevap almadan bir tahminde bulunmuştu. Ve üstelik doğru bir tahmindi bu. "Herhalde Art'ı ahlaki bir öneriyle ilgilenmiş mi diye düşünüyorsundur..."

Bu arada zaman zaman onu iğneleyen, hatta kızdırabilecek sorular soruyordu. Tilly bunu fark etmekle beraber, onun bu şekilde davranmasına bir anlam veremiyordu. Silas onu neden kızdırmak istesindi? Bunu belki de artık aralarında duygusal bir yakınlık kalmadığını göstermek için yapıyordu.

"Bu sözünle biraz da anneme taş atmak istiyorsan, bu hiç de adıl bir davranış değil." kızmamış görünmeye de özen gösteriyordu. "Art ile evlenmeye karar vermiş olması, aynı değer yargılarına sahip olduklarını göstermez. Annem babamı, kimsesiz çocuklara yardım için yapılan bir açık artırmada tanımıştı. Babam doğa dostu bir adamdır. Üvey annemle birlikte, Dorset'de organik besinler üreten ufak bir çiftlikleri var."

Silas ince bir buz tabakası üzerinde geziniyor gibi hissetti kendini. Bu buz tabakasının altında çok karanlık ve onu yutacak bir bataklık var gibi geliyordu ona. Şarap kadehine bakarak kaşlarını çatmıştı fark etmeden. Tilly'yi hem şiddetle arzu ediyordu, hem de hayatının dışında tutmak istiyordu. Üstelik onun bu seyahate gelmesinin nedenini öğrendiği zaman ne gibi bir tepki göstereceğini bilmeden daha ileri bir duygusal yakınlığın içine girmelerini de sakıncalı görüyordu...

"Bitti mi?"

Tilly başıyla evet der gibi bir işaret yaptı. Yarım saat önce önlerine gelen kahvelerini de bitirmişlerdi. Ayağa kalktığı zaman Tilly sallanır gibi olmuştu. Restorandan çıkıp asansöre yaklaştıkça ayakları geri geri gidiyordu. Çok kısa bir süre sonra, süitlerinde onunla baş başa kalacaktı. Sonra da yatakta... Ya sonra...?

Silas bir adım arkasından yürürken, bu dehşetli seksi elbisenin sardığı Tilly'nin kalçalarının hareketine bakıyordu. Avucunu doldurup kenarlarından taşacak iki yuvarlaktı bunlar. Onların sıcaklığını avucunun içinde hissetmeye başlamıştı. Dar asansöre girdiler.

"Senin gibi bir doğa hayranının, Art Johnson gibi bir adama yardım edebilmesini aklıma sığdıramıyorum. Ona olan bu yakınlığın herhalde bir milyarder olmasındandır"

Asansörden çıkarlarken Tilly onun bu davranışını bir türlü anlayamıyordu. Onun bu sözlü saldırıları karşısında şoke olmuştu. Verecek cevap bulamıyordu. Ama Silas'ın bunları kasıtlı yaptığı artık açıkça belliydi. Gözyaşları göz çukurunu yakmaya başlamıştı.

Silas süitin kapısını açtığında, "Söylediklerinin saçmalığını, eminim sonunda sen de anlayacaksın." Odaya girince doğrudan pencereye giderek dışarıya bakmaya başladı. Silas'a baksa, sözlerinin onu ne kadar üzdüğünü anlardı. Bu adama bu zevki vermemeliydi. "O adamın iş ahlâkını benimsemeyebilirim. Ama düşünmek zorunda olduğum kişi annemdir." Arkası hâlâ Silas'a dönüktü. Gözyaşlarının yuvalarından çıkıp yanaklarından süzülmemesi için dudaklarını ısırıyordu.

Beraber yemek yedikleri o gece Art'ın kızlarının kendisiyle ve annesiyle ne kadar uğraştıklarını görmüş, onlara cevap vermemişti. Bunun nedeni vereceği cevapların işleri biraz daha sertleştireceğinden ve annesini daha da zor bir duruma düşüreceğinden endişe etmiş olmasıydı.

Şimdi ise Silas onu kırıyordu. Aslında başkalarının onun hakkında ne düşündüğüne pek aldırmazdı. Ama bu adama aldırmazlık edemiyordu. Çünkü Silas artık onun için *başkaları* sınıfına girmiyordu.

Silas, Tilly'nin yüzünü camın yansımasından görebiliyor, onun ağlamamak için verdiği mücadele yüreğini parçalıyordu. Bu yaşların daha akmaya başlamadan onu bu kadar etkilemesi hiç de doğal değildi. Genellikle kadınların gözyaşlarına fazla aldırmazdı. Bu kadına bu kadar eziyet çektirmesine de inanamıyordu. Sanki içine bir şeytan girmiş de onunla oyun oynuyor gibiydi.

Ayakları onu Tilly'nin yanına sürükledi. Tilly kendisiyle öyle bir mücadelenin içindeydi ki, Silas onun omzuna dokunmadan yaklaştığını fark etmemişti. Elini omzunda hissedince bütün vücudu bir yay gibi gerilmişti. Onun acımasına ihtiyacı yoktu. Ondan uzaklaşmak istedi. Ama geç kalmıştı. Silas onu kendine doğru döndürdü. Duygularını ona göstermemek için çırpınıyor, ama bunu ne kadar becerdiğini bilemiyordu.

Silas elini yüzüne uzatıp süzülen bir gözyaşının yolunu parmağıyla kestiğinde, elini kuvvetli bir şekilde itti. "Üzerime gelme ve benden uzaklaş. Bana acımana, benim için üzülmene de neden yok."

"Senin için üzülüyorsam bunun nedeni seni bu kadar arzulayarak sana yük olduğum içindir."

Tilly onun sesinin garip şekilde kalınlaştığını fark etmişti. Sanki o da zorla konuşuyor, kendisiyle mücadele ediyor gibiydi. Onun yüzüne baktığında Silas'ın ne kadar gergin olduğunu fark etti. Kollarını tutup onu kendine çekerken uyguladığı orantısız güç de içinde bulunduğu ruh halini gösterir gibiydi.

"Seni büyük bir ihtirasla arzuluyor ve bunun nedenini bilemiyor, bulamıyorum. Seninle yan yana olduğum zamanlar kendimi hiç bilmediğim bir yolda yürür gibi, kaybolmuş gibi hissediyorum. Beni kendime yabancı yaptın. İçimde öyle bir nokta buldun ki, ben bugüne kadar öyle bir noktanın varlığından haberdar değildim."

"Hiçbir şey yapmadım." Tilly itiraz etmeye çalıştı. Ama silas onu susturmuştu. Dudakları birleştiğinde Tilly'nin gözyaşları dökülmeye devam ediyordu. Bir ara geri çekilerek onun gözyaşlarıyla yıkanan gözlerinin içine baktı.

"Bize ne olduğunun farkında mısın?" Onu öperken gözlerinden akan son damlayı da yüzünden temizlemişti.

Tilly'nin içinden, ne oldu diye sormak geliyordu. Ama bunu sormaktan korkuyordu. İçinde bulunduğu bir garip sihirli ruh halinin bozulmasını istemiyordu. "Ne olduğunu söyleme, Silas sadece göster bana ne olduğunu..."

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Silas bir yandan onu öperken, bir yandan da elbiselerini çıkartmaya başlamıştı. Elbise sırtından yere düştüğü zaman Silas`ın hareketleri de kontrolden çıkmış gibi elleri onun vücudunda gezinmeye başlamıştı. Neredeyse acemi ve bir kadını ilk olarak okşayan ellerdi bunlar. Bu acemi görüntü daha çok etkiliyordu Tilly'yi.

Her nasılsa Silas bu arada kendi, üzerindekilerin de büyük kısmını çıkarmıştı. Elini onun bacaklarının çıplak yerlerinde gezdirdikten sonra insanı çıldırtacak kadar seksi donunun önce üzerinden sonra da içinden onu okşamaya başladı. Sıcak bir ıslaklık elini doldurunca derinden inledi. Bunu Tilly'nin yarı çığlık atarmış gibi çıkardığı ses izlemişti.

Tam ereksiyon halinde olan erkekliğini donunun üzerinden genç kadına neredeyse yapıştırmış gibiydi. Donunun aldığı şekil sanki çıplakmış gibi bir görüntü vermeye başlamıştı. Silas vücudunu giderek ona yaklaştırırken, Tilly`nin yarım şekilli sutyeninden memeleri dışarı fırlamak üzereydi ve meme uçlarının üst kısımlara görünmeye başlamıştı. Silas eğilerek bir meme ucunu ağzına aldığında, memesinin tamamı dışarı fırlamıştı.

Tilly'nin "Yapma," derkenki sesi o kadar zayıf çıkmıştı ki, onun devam etmesini ancak bu şekilde isteyebilirdi. Hem bunu [illegible] hem de eliyle memesini alttan destekleyerek, daha fazla kısmının onun ağzına girmesini sağlamaya çalışıyordu. Silas'ın ona ne [illegible] bir arzuyla saldırdığını görmek bile genç kadını adım adım orgazma taşıyordu. Tilly'nin ona verdiği cinsel haz, Silas'ın dengesini kaybetmesine neden olur gibiydi.

Silas'ın eli onun arkasından bacak arasına daldığı anda inlemek haykırmak sırası ona gelmişti. O sırada Silas'ın en hassas yerini eline almıştı. Silas geri çekilerek kendini onun elinden kurtardı. "Buna izin veremem. Çünkü dayanamayacağımı hissediyorum. Senden önce boşalmak istemem. Bu ilk beraber olmamız. Bazı zevkleri beraber yaşamalıyız...Sonra daha rahat hareket ederiz. O zaman istediğini istediğin gibi yaparsın..."

"Benim durumumda aynı... Ben de kendimi zor tutuyorum", derken vücudunun belden aşağısını sancı çekiyormuş gibi kıvırıp duruyordu. Onunla böyle şeyleri bu kadar rahat konuşuyor olmasına hem şaşırıyor, hem de bazı şeyleri bu şekilde dile getirebilmek onu iyice sevişme kıvamına getiriyordu. Sanki gelip geçici değil de devamlı bir orgazm yaşıyor gibiydi. Sanki vücudundaki bütün sıvı altından boşalmış gibi ağzı, dili kupkuru olmuştu.

Bu sırada ikisi de birbirinin üzerinde kalan ve artık hiçbir yeri örtmeyi beceremeyen son bez parçalarını da yırtarcasına üzerlerinden çıkarmışlardı. Üstten dudakları, alttan elleri birbirlerini çılgınlar gibi tahrik etmeye başlamıştı.

İkisi için de durmak artık imkânsızdı. "Seni hiçbir kadını arzu etmediğim ve etmeyeceğim kadar arzu ediyorum," derken hareketlerinin kontrolden çıktığını kendisi de kabul etmeye başlamıştı. Tilly'yi yavaşça yatağa götürüp sırt üstü yatırdı.

"Seni istiyorum Silas, içimde istiyorum. Hem de şim... Şimdi..."

Silas'ın da istediği buydu. Ne kendisinin, ne de Tilly'nin dayanacak hali kalmamıştı. Bir gece önce eksik olan korunma da olduğuna göre, bunun olmaması için artık bir neden kalmamıştı. Silas aceleyle korunmayı yerleştirdi ve dudakları dudaklarında bir eli

genç kadın memelerinde bir eli arkada kalçalarının arasında yavaş yavaş içine girerek Tilly'nin isteğini yerine getirmeye başladı...

Gerçekten de hayatında hiçbir kadından bu kadar dolu dolu zevk almamıştı. Aşk bu olabilir miydi? Silas bu kadından uzaklaşmak istcdiği zamanlarda aşık olmaktan mı kaçıyordu...

Tilly, çılgın bir şekilde Silas'ın adını bağırdığı sırada vücutlarının hareketi hızlanmıştı. Tilly içinde atan bir nabız hissettiği anda boşalmıştı...

Silas pencereden uzaklaşarak yatağa baktı. Saat sabahın üçüne geliyordu. Seviştikten sonra uyuyamamıştı. Tilly'yi tanıdığı anda içinde duymaya başladığı duygular doruğa ulaşmış, bu kadına sahip olmanın hazzını giderek daha kuvvetle yaşamaya başlamıştı. İşin kötüsü bu duyguların sadece şehvet olmadığını hissediyordu. Öyle olsa çıplak vücudunun çoğu açıkken ona hemen bir daha sahip olabilirdi. Ve bunu istiyor, ama onu bu güzel uykusundan uyandırmaya kıyamıyordu. Bir kadına karşı böyle duyguları olmamıştı hiç.

Yatağa yöneldi. Ona dokunamamak içinde bir boşluk yaratıyordu. Yavaşça yanına uzanıp, elini onun çıplak bedenine doladı. Ayaklarını onun sıcacık, yumuşak bacaklarına dayadı. İçinde büyük bir huzurla karışık garip duygular vardı. Başka geceler onun sıcaklığı olmadan uyuyamayacakmış gibi geldi içinden. Ama bu beraberlikleri sadcce bir hafta sürecekti. Anlaşmaları buydu.

Bu sırada solumaları çok düzenli olmasına karşın Tilly'nin de uyanık olduğunu fark etti. "Aramızda neler olduğunun farkında sın, değil mi?" diye sordu Tilly'ye.

"Evet. Ve olmasını istemediğim bir şeyler..." Tilly sesinin normal olmasına gayret ediyordu. Ama kalbinin etrafında ördüğü çelik zırhı delinmiş, neredeyse hiç iz bırakmadan yok olmuş gibiydi.

"Aşık olmak benim gündemimde de yoktu," dedi Silas.

"Belki de biraz gayret ederek bu yoldan çıkabiliriz. Bunun için fazla güç olmayabilir..."

Ay ışığını perdelerin arasından sızan huzmeleri Silas`ın yüzündeki alaycı ifadeyi yeterince aydınlatıyordu. “Bu gece bir deneme yaptık. Ama galiba tam ters sonuç verdi bu denememiz. Sadece cinsel arzuyla tutuşan bedenler, hiç olmazsa sevişmeden sonra kısa da olsa doymuş olmanın isteksizliği içine girerler. Oysa ben şu anda seni daha çok isteyip, sana çok daha fazla kıymet veriyorum.”

“Silas sana aşık olmak istemiyorum. Kimseye aşık olmak istemiyorum. Birine aşık olmak, taraflardan birinin vazgeçmesi sonunda diğer tarafa büyük acılar yaşatır. Böyle bir acıyı yaşayamam.

“Ama ben seni sevmekten hiçbir zaman vazgeçmeyeceğim. İstesem de vazgeçemem. “Silas bunu ilk olarak itiraf ediyordu.

“Bu çılgınlık,” derken Tilly de aynı şeyi hissediyordu. Ama duygular geçici olurdu. Ve böyle şiddetli bir duygunun devamlı olması mümkün değildi. Her şeyden önce insan yapısı buna dayanamazdı. Bu kadar büyük bir mutluluk, aşık olmanın verdiği heyecan bir gün sona ermeliydi. İşte öyle bir günü yaşamak istemediği için ona aşık olduğu gerçeğini kabul etmemek için çırpınıyordu.

“Aşık olmak da bir çılgınlık. Duyguların mantığa galebe çaldığı bir durum. Gerçek anlamda aşık olmanın en önemli özelliği diğer duygular gibi aldatıcı ve geçici olmaması.”

“Aramızdaki bu duygular seksin zorlaması sonucu ortaya çıkmış olamaz mı? Bu iki vücudun birbiri için sızladığını biliyoruz artık. Bu elbette bazı duygularımızı da harekete geçiriyor olamaz mı?”

Silas olamaz der gibi başını sallamıştı. “Hayır. Bu kadar şiddetlisi sadece seks olamaz. Bu konuda bana güven.”

“Aşkın içinde hiçbir güvensizlik, yalan olamaz. Aşk duyguların çok saf olduğu bir ortamda filizlenebilir. Aramızdaki ilişkide katıksız bir güven var mı? Dahası gizlenmiş, doğru olmayan hiç bir şey yok mu?” Bu o kadar yeni ve kıymet verilmesi, üzerine titrenmesi gereken bir duyguydu ki, Tilly ilişkilerinde kusurdan bu kadar yoksun olabileceğini düşünemiyordu. Bu pamuklar içinde yaşatılması ve büyütülmesi gereken bir duyguydu.

Silas kısa bir tereddütten sonra yan dönüp onu kollarına aldı. Kendi gerçeğini artık söylemesi gerekiyordu. Joe`nin yerini almaya

rıza göstermesinin nedenini Tilly de bilmeliydi. Ama bu havayı bozması doğru olur muydu? Böyle bir sevişmenin ardından yapılması gereken şey, hassas bir konuyu tartışmak değil, aşktan konuştuktan sonra birbirine sarılarak vücutlarının ısısını birbirine geçirmek olmalıydı. Konuşmak için önlerinde zaman vardı.

Tilly dikkatle Silas'a baktı. Şatoya dönerlerken Silas yolda çok az konuşmuştu. Düşünceli bir hali vardı. Ve onun düşüncelerinin hiç de hoş şeyler olmadığı endişesi düşmüştü Tilly'nin içine.

"Düşüncelisin," dedi Silas'a.

"Şatoya dönmemizin ne kadar doğru olduğunu düşünüyorum. Bizi düşünüyorum... Ya sen ne düşünüyorsun?"

"Ben ne düşündüğüm konusunda yeterince açık olduğumu sanıyorum." Kahvaltıdan önce bir kere daha sevişmişlerdi. Tilly'nin vücudu hâlâ arzuyla sızlıyordu. "Ama ben de şatoya gitmek yerine Londra'ya dönerek, birbirimizi o ortamda tanımaya devam etmenin daha doğru olacağını biliyorum. Ama annem için endişe etmeye de devam ediyorum. Art'ın ailesinin bu evliliğe karşı olduğu ortada."

"Evet. Ve eğer evlenmeden yollarını ayırmayı beceremezlerse, anneni bir cehennem azabının beklediğinden endişe ederim."

"Onun incinmesini ben de istemem. Son evliliği bittiği zaman perişan olmuştu. O sefer evliliği o bozmamıştı ve bu yeni ve acı verici bir şey olmuştu onun için. Bu sefer de bu işten Art vazgeçerse buna nasıl dayanır bilemiyorum." Buruk bir şekilde gülümsedi. "Bunları bilmene gerek yok. Ama seni, bu gibi şeyleri rahat konuşabildiğim kadar kendime yakın ilk insan olarak görüyorum."

"Peki ya baban...?"

"Babamı tabii ki çok severim. Annemim yaşamını hiçbir zaman onaylamamıştır. Annemle ilgili olarak onunla hiçbir zaman konuşmayız. Birbirlerine o kadar zıt karakterleri vardır ki; aşka karşı bazı tereddütlerimin olma nedeni de bu olsa gerek. Düşünsene onlar da bir zamanlar birbirlerine aşıklarmış. Sonraki hallerine bak bir de. Hele

aşkın gözü kördür sözü doğruysa, bazı gerçeklerin görülmemesi için bir de mazeret bulunmuş oluyor."

"Ama bazı hallerde de insanlar ruh ikizlerini bularak, bekledikleri ve umduklarından çok bile mutlu olabiliyorlar. Örnek olarak ne iyiyi, ne de en kötüyü almak doğru değil. Ama iyiyi, de kötüyü de bilerek bılinçli bir değerlendirme yapmak en doğrusu olmalı."

Tilly, artık kendisinin de inkâr edemediği şekilde bu adama aşık olduğunu biliyordu. Acaba onun bahsettiği ruh ikizi durumu onlar için de söz konusu olabilir miydi. Bunu düşünmek genç kadının ürpermesine neden olmuştu. Nasıl oluyordu da daha şimdiden böyle şeyler düşünebiliyordu? Onlar daha birbirilerini tanımıyorlardı.

Şatoya yaklaştıkça Silas ondan uzaklaşıyor gibi geliyordu Tilly'ye. Sanki Tilly'yi içine almak istemediği bir dünyaya yaklaşıyorlardı. Açtığı konuları kısa cevaplarla kapatıyordu. Tilly, kendisinin gereğinden fazla hassas bir dönemde olduğunu düşündü. Belki de Silas karlı yolda araba kullandığı için dikkatini yola veriyordu.

Silas şatoya yaklaştıkça, onun için önemli olan iki konunun birbiriyle çatışmasının rahatsızlığını giderek daha fazla hissediyordu. Joe'nin yerini alıp yola çıkarken kendisini kiralayan kadına aşık olmak hesapta yoktu. Ama sonuç bu olduğuna göre ortada yeni bir durum vardı. Ve durup dururken sevdiği kadının karşısında yalan söyleyen biri durumuna girmişti. Aslında Silas'ın bu görevi kabul etme nedeninin Tilly için bir önemi olmamalıydı. Önemli olan onunla böyle bir yakınlığa girdikten sonra bile bunu ondan gizlermiş gibi davranmaya devam etmesiydi.

Ama bu arada ister istemez gerçek kimliğini, gerçek mesleğini ondan gizlemeye devam etmesiydi. Tilly bu kadar yakınlaştığı ve yatakta vücudunun her tarafını paylaştığı adamın kimliği ve mesleği konusunda yanlış bilginin sahibiydi. Ve genç kadının tepkisini çekecek olan da buydu. Annesine, annesinin müstakbel ailesine karşı, bilgisi dışında Tilly'yi paravan olarak kullanıyordu.

Aslında Silas bunu Tilly'ye bir an önce söylemek istiyordu. Ama herkesin her işe burnunu sokma eğilimli bu şatonun ortamı, böyle bir şeyi Tilly ile konuşmasına uygun değildi. Bu konunun

belki de sert tartışmaya sahne olması mümkündü. O zaman ikisinin rahat ve baş başa olacakları bir ortamı bu şatoda bulamazdı.

Silas önem verdiği bir konu hakkında bir kitap hazırlıyordu ve bu kitabın eksik kalan tek tarafı Art'ın bu konudaki düşünceleri ve bu işlerde oynadığı rolün ne olduğuydu. Silas bu konuda yıllar dayanan bir çalışma yapmıştı. Bu çalışmasının ve arkasındaki gerçeğin yazık olmasını istemez, bunu riske atamazdı.

Silas'ın derin derin bir şeyler düşündüğü konusunda Tilly'nin hiç şüphesi kalmamıştı. Birkaç dakika sonra şatoya ulaşmış olacaklardı. Ne düşündüğünü oraya gittikten sonra soramazdı şimdi şatoya varmadan sorması gerekiyordu. Derin bir nefes aldıktan sonra sordu. "Tatsız bir şeyler düşünüyorsun gibi geliyor bana. Ters giden bir şeyler mi var?"

Silas bir an için gözlerini yoldan ayırarak Tilly'ye baktı ve "Evet," dedi kararlı bir şekilde. "Şatoya yaklaştıkça seni alıp yalnız olabilceğimiz uzak bir yere götürmek geliyor içimden. Senin hakkında öğrenmek istediğim çok şey var. Ve de senin benim hakkımda bilmen gereken o kadar çok şey var ki... Ve belki de çok bencil bir duygu ama seni hiç kimseyle paylaşmak istemiyor, sadece benim olmanı istiyorum. Bugüne kadar hiçbir kadın için sahibiyet duymadım. Ama yavaş yavaş kendimi daha iyi tanımaya başladım. Bende hiç olmadığını ve olmayacağını zannettiğim o kadar çok ve farklı duygulara sahipmişim ki, bunu bana ancak sen gösterebildin."

"Daha fazla konuşma lütfen," derken Tilly'nin yalvaran bir ifadesi vardı. "Yoksa şatoya gitmek yerine dönüp yine otele gidelim dönmemiz an meselesi."

"Şatoya gider gitmez yukarıya odaya çıkarak seninle sevişmek istiyorum."

"Sanırım öncelikle Cissie-Rose ile konuşmamız gerekebilir. Onun yalnız dönmesine neden olduğumuz için özür dilememizde fayda olabilir. Bizi beraber görmekten hiç de memnun olmayacağından hiç kuşkum yok." Böylece o kadının cinsel açıdan Silas'a ne kadar sahip olmak arzusu içinde olduğunu anlamış olduğunu da hissettiriyordu Silas'a.

"Ona vermemiz gereken en ufak bir hesap olmadığını sen de biliyorsun. Biri birine hesap verecekse, onun bize hesap vermesi gerekir. İkram etmeye çahştığı şeye itibar etmemiş olmamm sonucu bu olamazdı."

Tilly onun sesindeki sert ifadenin altını çizdi. Belli ki Silas'ın ona kızgınlığı geçmemişti. Ama Silas onun az da olsa rahatsız olduğunu görerek devam etmişti. "İyi ve affedici duygularını onun için harcama. O buna değecek bir kadın değil."

"Seni ben bu kadar arzu ederken, bir başka kadının da aynı duygular içinde olmasını kötü gözle göremem."

Silas arabayı araba yolundan kapıya doğru sürüp kapının önünde durdu. İnmeden önce Tilly'ye dönerek yumuşak bir sesle, "Bana bir konuda söz vermeni istiyorum," dedi.

Bir konuda... İçi öyle bir aşk ve coşkuyla doluydu ki, Silas her ne isterse ona o konuda söz vermeye hazır olduğunu biliyordu. "Ne konuda," diye sordu.

"Bana her zaman bugün olduğun gibi açık ve dürüst olacağına söz ver. Beni arzu ettiğini söylemene bayılıyorum. Ve bundan ne kadar hoşlandığımı sana ilk fırsatta bir kere daha kanıtlayacağım."

"Zavallı Tilly, yol boyunca baş ağrısı içinde kıvrandı. Değil mi sevgilim?"

Tilly ona ters ters baktı. Ama Silas, Annabelle'yi, Tilly'nin bu iki saat dinlenmesi konusunda ikna etmeye çalıştığı için onun bu bakışını fark bile etmemişti.

"Art ve çocuklar bir iki saat için barda seninle olmaktan mutlaka mutlu olacaklar, Silas. Bu ardada Tilly sen de, yatıp dinlenmek yerine aspirin alıp, hem elbisemi, hem de çiçekçinin süslemeyle ilgili tasarımmı görsen beni çok mutlu ederdin."

Tilly, onunla olduğu zamanlar annesinin her isteğini yerine getirmek istediği ve annesinin bakışlarında neredeyse bir yalvarışı gördüğü için tereddüt halindeydi. Ama sonunda kararlı bir şekilde annesine döndü.

"Silas haklı anne. Biraz dinlenmeden hiçbir şey yapmam mümkün değil. Gerçekten biraz olsun uzanmam gerekiyor..."

Beş dakika sonra Silas, Tilly ile odaya girerek kapıyı iyi bir şekilde kilitleyerek Tilly'yi kollarına almıştı.

"Bunu yaptığıma inanamıyorum," dedi Tilly. "Hayatımda hiçbir zaman anneme yalan söylememiştim."

"Farklı isteklerimiz olduğunda anneni değil de beni seçmiş olman beni gerçekten mutlu etti."

Tilly'nin yüzündeki kısmi hoşnutsuzluk devam ediyordu. "Birini sevmek insanın sahip olduğu ahlâk kodlarında bir değişiklik yapmamalı. Başım hiç ağrımazken, böyle bir yalanla onun bir isteğini yerine getirmemek, inan bana ağır geliyor."

"O zaman keşke sen de doğruyu söyleseydin ve Silas'la bir sevişip geliyorum anneciğim deseydin."

"Elbette hayır. Ama insan kendini hiç iyi hissetmiyor."

"Şimdi kendini daha iyi hissedersin diye onu dudaklarından öpmeye başladı...

"*Dallas* adındaki televizyon dizisini hatırlıyor musun? Babamın döneminde petrol işi orada göründüğünden çok daha karmaşıktı. Okuldan çıkar çıkmaz aile işine girdim. Babam öğrenmenin en iyi yolunun bu olduğuna inanırdı. İş üzerinde... " Art uzanıp bardağındaki içkiyi bir dikişte bitirmişti. "Haydı bakayım Dwight. Bu ne biçim barmenlik. Kerbalâ mı burası. Doldur bakalım şu boş kadehi."

Akşam yemeği saati yaklaşıyordu. Sesi ve yüzünün kızarıklığından anlaşıldığı kadarıyla yaşlı adam öğleden beri aralıksız içki içiyor olmalıydı. Tilly ile akşam yemeğine hazır şekilde giyinip bara indiklerinde Art onları hararetle karşılamıştı ve petrol sanayiinin eski günlerine getirmişti Silas konuyu. Ve ona önemli yerlerde önemli bazı sorular sorarak deşiyordu adamın anılarını. Damatları-

nın konuya ilgisizliğinden, onların bu hikâyeleri yeterince dinledikleri belliydi.

Silas, "Sanırım, bu dünyanın bütün ünlülerini ve hikâyelerini senden iyi bilen yoktur," diye teşvik etti Art'ı.

"Elbette. Hepsinin ciğerinin içini bilirim ben."

"Jay Byerly'yi de mi?"

"Tabii. Önemli adamdı o. Her şeyin içinde onun parmağı vardı."

"Ama yanlış hatırlamıyorsam, sonunda ortakları onu başkanlıktan uzaklaştırdılar, değil mi? Ama bunun nedenini kimse bilmez. Belki sen bile..."

O sırada adamın boşalan kadehini, damadını beklemeden Silas doldurmuştu.

"Bırak canım bu eski hikâyeleri dinlemekten bıktı artık insanlar. Zavallı Annabelle bunlardan sıkılıp seninle evlenmekten vaz bile geçebilir." Araya Cissie-Rose girmişti. Üzerinde bir aile akşam yemeğinde giyilmesi düşünülmeyecek kadar açık bir gece kıyafeti vardı. "Silas, babamı bu konuda cesaretlendirmesen iyi olur." Bunu derken Tilly varlığına aldırmadan şuh bir şekilde kırıtarak gülmüştü Silas'a. Sonra Tilly'ye baktı. "Sen başının ağrımasının geçtiğinden emin misin, Tilly? Ama bana sorarsan bu akşam hiç de iyi görünmüyorsun. Zaten baş ağrısı kadar insanı çirkin gösteren bir şey de yoktur. "Çok çirkinsin demek istiyordu.

"Annabelle, sen neden kızları alarak düğün töreninin ayrıntıları üzerinde onlarla biraz konuşmuyorsun?" diye önermişti Art.

Tilly, Silas'ın konuşulan konuyla yakından ilgilendiğini ve Cissie-Rose'nin söze karışmasından hiç hoşlanmadığını anlamıştı. Bu arada Art'ın da içmemesi gerektiği kadar çok içtiğini ve hâlâ da içmeye devam ettiğini görüyor, annesi için olan üzüntüsü artıyordu.

"Silas seni tamamen nezaketten dinliyor baba. Bundan otuz sene önce olan olaylarla neden ilgilensin ki? bu sadece Jay'in hayatıyla ilgili film yapmak isteyen birini ilgilendirir. Sen de herhalde öyle bir filmde oynayacak değilsin, değil mi Silas?"

Cissie-Rose tam bir iblisti. Tilly'nin içinden araya girerek Silas'ın tarafından çıkmak geliyordu.

"Sen ona aldırma Silas." dedi Art kızma bakarak. "Haklısın Jay bir skandala neden olmuştu. Jay sektörü bir kenara bırakarak kendini çok zengin etme yolunda ve bütün kuyuları ele geçirme gayreti içindeydi "

Cissie-Rose yine araya girmişti. "Baba sanırım bu söylediklerin yeter. Geçmiş gitmiş şeyler bütün bu anlattıkların." Sonra Annabelle'ye dönmüştü. "Gösterdiğin bütün çiçek tasarımları çok güzeldi Annabelle.

Art'ı bu konuda daha fazla zorlamanın doğru olmayacağını görmüştü Silas. Yılbaşı gecesi olacak düğüne kadar nasıl olsa daha çok zamanları olacaktı. Hikâyenin bundan sonrasını Art'dan o zamana kadar nasıl olsa alırdı. Hele bir de onun boşalan bardağını, başkasını beklemeden doldurursa bu çok da kolay olurdu. Bu iblis Cissie-Rose, nasıl olsa her zaman onlarla olacak değildi ya...

ON İKİNCİ BÖLÜM

"Daha Noel gecesi ve ben şimdiden hayatımın en güzel hediyesini almış durumdayım," dedi Tilly, Silas'a. Çok duygulanmış olduğu belliydi. Odalarında akşam yemeği için hazırlanıyorlardı. O öğleden sonraları karlı bahçede çocuklarla oynayarak geçmişti. Daha doğrusu Tilly oynarken, Silas onları seyretmişti.

"Art'a karşı o kadar sabırlı olman çok kibar bir davranıştı Silas. Bunun için sana teşekkür etmek isterim. Onun eskimiş hikayelerini dikkatle dinlemenden o kadar memnun bir havası vardı ki, adamın feri sönmüş gözleri parlamaya başlamıştı. Ama sanırım bazı olayları abartarak anlatıyor olmalı. Art gibi adamların böyle güçleri olmasına ve bunu bu kadar kötüye kullanmalarına insan ciddi olarak hayıflanıyor."

"İşler artık farklı yürüyor," dedi Silas. "Anlattıklarını abartmasına gelince; ben abarttığına değil de, kirli yüzlerini kapatarak, aklamak için elinden geleni yaptığına inanıyorum. O dönemlerin suçlularının çoğunun hayatta olmadığı muhakkak. Ama bu onların yaptıklarının gölgede kalması anlamına gelmez."

Tilly, "Sana rastladığım için kendimi çok şanslı görüyorum," demişti hiç düşünmeden.

Silas ise içinin bu kadınla giderek daha fazla dolduğunu hissediyordu. Onu tanıdıktan sonra hayatının yönü, şekli değişmişti.

"Sen her şeyi doğru yapan bir aziz gibisin."

"*Aziz...?* Herhalde olabileceğim en son şeydir bu. Aslında

Ona artık gerçeği söylemesi gerekirdi. Bunu söylemesinin aralarında kurulmuş olan güven bağını zedeleyeceğini biliyordu. Ama bunun kaçarı da yoktu. Aralarında böyle bir sırrın olmasının yükünü her an daha fazla hisseder olmuştu. Ayrıca sağ duyulu bir kadın olarak onun bu konuda ne düşünüp, ne önereceğini de merak ediyordu. Neyi, neden yaptığını da Tilly bilmesi gerekirdi. Böylelikle onun olumlu yanlarının ötesindeki zayıf taraflarını da bilmesi gerekirdi. O zaman konuşacaktı.

"Tilly sana bir şey söylemek isti—" O sırada kapıları vurulmuş dışarıdan Annabelle'nin sesi gelmişti.

"Hâlâ hazır değil misiniz?"

"Neredeyse hazırız," diye cevaplamıştı Tilly, annesini. isteksiz bir şekilde Silas'ın kollarından sıyrılarak, gidip kapıyı açmıştı.

"Haydi, acele edin. Cissie-Rose odamın kapısını çaldı ve hepimizi aşağıda beklediğini söyledi. Söyleyecek önemli bir şeyi varmış. İster misiniz bir bebek daha bekliyor olsun. Bu çok tatlı bir sürprizimiz olur, değil mi Tilly? Haydi aşağıya beraber inelim. Art da uyanmıştır nasıl olsa."

"İyi de sen büfenin yedide açılacağını söylemiştin," diye hatırlattı Tilly, annesine. "Saat daha altı olmadı." Diğerlerine katılmadan önce Silas'la biraz baş başa kalmak istiyordu. Ama annesinin onları almadan aşağıya inmeyeceği belliydi.

Silas söylemek istediklerini akşam odalarına geldiğinde söylemeye karar verdi. Belli ki o anda böyle bir konuyu açıp tartışacak zamanları olmayacaktı. Tercihen de onu yatakta kollarında tutarken. Bunu düşününce vücudunda bir anda artık son günlerde alışmaya başladığı cinsel hareketlilik başlamıştı. Merdivenlerden inerken aşağıdan Noel şarkıları duyulmaya başlamıştı.

Çocuklar ayrı bir salonda televizyonun karşısında Noel Baba'nın onlara ne hediye getireceğini konuşuyorlardı.

"Eh, Silas en sonun da sen de geldin," dedi Art çakır keyif bir havada. "Ama benden birkaç kadeh gerisin. Arayı kapatmalısın."

"Söyle bakalım Cissi-Rose vereceğin bu önemli haber ne?" diye hemen merakını göstermişti Annabelle. Sonra etrafına bakarak onu göremeyince, "Cissie nerede," diye sordu.

"Yukarıda telefonla konuşuyor."

O sırada Cissie-Rose de kapıda görünmüş eşikte durarak içeriye bakarken, "Kusura bakmayın. Galiba sizi beklettim. Ama bazı haberlerin yanlış olmaması için, bir kere daha doğrulatmam gerekti." Sonra yavaş yavaş Tilly'ye yaklaştı. "Pek hoş bir nişan yüzüğün var Tilly. Ama ne yazık ki gerçek ve ciddi bir nişanlılığınız yok. Silas seninle ilgili olarak da bildiğimiz pek çok yanlış var." Sonra diğerlerine dönerek, "Silas'la Tilly'nin nişanlı oldukları ne yazık ki doğru değil. Bir yalan. Ne dersin Silas."

Tilly bembeyaz bir yüzle Silas'a yaklaşarak onun korunmasına girmek ister gibi onun elini tutmuştu. Bu korkunç bir sahneydi. Ne yaptığını merak etmekler beraber annesine bakacak gücü bile bulamıyordu. Cissie-Rose'nin, Silas'tan yüz bulmamasının intikamını dolu dolu alacağı belliydi

Cissie-Rose devam etmişti. "Zavallı Tilly, Silas'ı sahte bir nişanlı olarak bir ajanstan kiraladığını sanıyor. Böylece bizi, onun evlenmek üzere olan saf ve temiz aile kızı olarak aldatabileceğine inanıyor." Sonra Tilly'ye dönmüştü. "Zavallı Tilly. Sana gerçekten acıyorum. Nasıl da sığınmış durumdasın kiralık nişanlına Ne de tatlı bir görünümünüz var...? Ama hepsi bu kadar da değil. Dahası var, değil mi Silas? Bakın Silas da burada olmasının gerçek nedenini, sahte nişanlısı ve beraber yattığı Tilly dahil herkesten saklamak zorundaydı."

Bu arada Tilly araya girme gereğini duymuştu. "Durun bir dakika. Silas'ı burada bana refakat etmesi için tuttuğum doğrudur. Ama buraya geldikten sonra..." Dönerek yardımını ister nazarlarla Silas'a baktı.

"Buraya geldikten sonra ne oldu," diye yüzünde bir zafer ifadesiyle üstüne gitmişti Cissie-Rose. Seni yatağına aldı ve seni istediğini söyledi. Zavallı Tilly senin dünyadan haberin yok. Ve biraz bizi, ama tümüyle seni enayi yerine koydu. Onun burada olmasının tek bir nedeni var. Ve bunun da seni istemesiyle hiçbir ilgisi yok. Değil mi Silas? Yoksa sana James olarak hitap etmem daha doğru mu olur? *James* Silas Connaught."

Tilly, Cassie-Rose'nin söylediklerinden bir anlam çıkartamıyordu. Art ve Dwight'in bakışlarının karşılaştığını fark etti. Kanı buz gibi olmuştu.

"Evet Silas, bir yıl boyunca babamdan mülâkat almak için çırpınan gazetecidir. Bu söylediklerim doğru, değil mi Silas. Tilly,Silas'ın seni kullanmasının nedeni de bu. Ne profesyonel artist olması, ne de üstüne çıkarken seni arzu ediyor olması değil. Silas hikâyesine malzeme toplamak için önüne gelen kadınla yatmasını bilirmiş."

"Hayır bunlar doğru olamaz." Tilly'nin yüzünden bütün kan çekilmişti. Silas'a döndü. "Bunların doğru olmadığını söyle Silas, lütfen..."

"Evet... Doğru olmayan çok şey var," diye devam etmişti Cissie-Rose. "Ama bunların başında sen geliyorsun. Seni Silas'la gördüğüm anda, onun senin gibi bir kadınla ciddi olarak ilgilenmesinin mümkün olmadığını anladığım için, babamın avukatlarından bir araştırma yapmalarını istedim."

"Silas?" Bu adam neden Cissie-Rose'nin yalan söylediği konusunda ağzını açmazdı ki?

"Tilly, her şeyi açıklayabilirim." Silas'ın sesi sert çıkmıştı. Onun da büyük sıkıntı içinde olduğu belliydi.

Tilly yalvaran nazarlarla ona bakmaya devam ediyordu. Ama onun kollarında aradığını bulamayacağını anlamıştı. Kaçıp oradan yok olmak istiyordu. Midesi bulanmaya başlamıştı. Müthiş bir sancı ciğerlerini patlatacak gibiydi. Aldığı nefesi dışarı veremiyordu.

"Bunu nasıl yaparsın...?" Bu sırada Silas'ı hâlâ kolundan tutuyordu. Ama o anda bırakarak, başkalarının ne düşüneceğine aldır-

madan odasına gitmek üzere merdivenlere doğru koştu. Oradan kurtulmak zorundaydı. Ama daha da önemlisi Silas'tan kurtulmak zorundaydı. Bakışlarından Cissie-Rose'nin bütün söylediklerinin doğru olduğu anlaşılıyordu. Bu adamın yüzünü bir daha nasıl görebilirdi...?

Bir de onun kendisine aşık olduğuna inanmaya başlamıştı... Art'ı o kadar dikkatle dinlemesinin, onun nezaketinden olduğunu düşünerek teşekkür bile etmişti ona.

Odanın kapısından girmeden önce Silas ona yetişmiş ve kolundan tutmuştu. Ve bırakmadan onu odaya sokup kapıyı kapattı.

"Bırak beni ve bana dokunmaya sakın cesaret etme..."

"Hayır seni bırakmam ve beni dinleyene kadar da bırakmayacağım. Şu anda senin hissettiğini gayet iyi biliyorum."

Tilly çırpınmaya devam ediyordu. "Beni kullandın. Bana yalan söyledin. Maksadın başka iken sanki benimle ilgileniyor gibi davrandın. Sen James Connaught değil misin? Değilsen neden aşağıda o kadının karşısında dut yemiş bülbül gibi kaldın...?"

Silas'ın söyleyecek sözü yok gibiydi. Aklını kullanıp gerçeği vaktinde Tilly'ye söyleseydi, şimdi bu rezil durumda olmayacaktı.

"Yazılarımda *James Connaught* adını kullandığım doğrudur."

"Ve tabii kiralık bir aktör olman da kocaman bir yalan."

"Dinle beni. Aslında buraya seninle gelecek olan üvey kardeşim Joe idi. Ama bir kaza geçirdiği için benim gelmem için bana ısrar etti. İlk başında bunu kabul etmedim. Ama Art'ın adını duyunca..."

"Art'tan bilgi sızdırmak için fikrini değiştirdin."

Silas, Tilly'ye yalan söyleyemezdi. "Evet," dedi.

"Ve beni, seninle seks yapmak için kiralamakla ilham ettiğin sırada, benden ne kadar yararlanacağını öğrenmekti amacın."

"Bunun Art'a yaklaşmamla bir ilgisi yoktu. İki konuyu birbirine karıştırma." Ama artık her konuda açık olması gerekiyordu. "Sen ve nişan hokkabazlığına son vermemizi ciddi olarak önerdiğim ilk gece, sırf Art'tan bilgi almak istediğim için bu isme gelmemişti, doğru."

"Beni kullandın... Senin için hiçbir anlam taşımamama karşın; işini bitirebilmek için bana aşık numarası yapmaya başladın. Sana aşık olmam senin için çok önemliydi. Bu işini kolaylaştırıyordu."

"İşte bu yanlış. Seni sevdiğim gibi bir konuda sana yalan söylemem için hiçbir neden yoktu ve bu konuda sana hiçbir zaman yalan söylemedim."

"Sus Silas. Beni gerçekten sevmiş olsaydın, daha bunu hissettiğin ilk anda bana gerçeği söylerdin."

"Niyetlendim..."

"Ne zaman. Art'ı tam olarak konuşturduktan, hikâyene yeterli malzemeyi topladıktan sonra, öyle mi?"

"Sana zamanında söylemem gerektiğini kabul ediyorum. Ama, bunu öğrenmenin aramızda gelişen ilişkiye zarar verebileceğinden korktum. Üstelik daha bu akşam, annen kapıya gelmeden önce, sana bir şey söyleyeceğim demiştim. Ama tam o sırada annen kapıyı çaldı. O sırada sana bu kadar uzun bir şeyi anlatamazdım."

Evet. Bu akşam ona bir şey söylemek üzere olduğunu Tilly de hatırlıyordu. Bütün içi Silas'ın doğru söylüyor olmasını istemesine karşın o anda pes etmesinin doğru olmadığını biliyordu. O ana kadar yaptığı gibi, Silas'ın o anda da onun zayıflığından yararlanmaya çalışıyor olması, samimi olmasından çok daha kuvvetli bir ihtimaldı.

"İyi niyetli olsaydın, bu akşamı bekleyinceye kadar, daha ilk günden gerçeği söylerdin. Bana ne Art'tan, Jay'dan... Seni engelleyecek değildim ya. Ne halt edeceksen ederdin. Ben de kiminle, neden, hangi şartlarda dans ettiğimi bilirdin. Ama bunu yapmadın."

"İlk başında sana aşık olacağımı nereden bileyim. Üstelik bana neler olduğunu uzun bir süre anlayıp, duygularıma bir ad koyamadım. Ama bunu anladığım anda artık birçok şey için fazla geçti. Ve aşkımız daha ilk günlerindeydi. Böyle bir durumun ortaya çıkmasından zedelenecek kadar da körpe. Ama yine de söyleyecektim. Seni seviyorum Tilly. Ve sen de beni seviyorsun. Aşkımıza bir şans tanımak zorundayız. Bu heba edilemeyecek kadar engin bir duygu."

"Hayır. Sen beni seviyor olamazsın, ben ise sevdiğim adamın gerçek olmadığını gördüm. Kiraladığın araba aşağıda. Şu anda yapabileceğin en doğru hareket bavulunu yapıp o arabayla burayı terk etmektir. Burada sana yer yok artık."

Silas hâlâ tutuğu elinden onu kendine çekerek dudaklarını birleştirdi. Tilly ona direnç göstermesi gerektiğini biliyordu. Ama her nedense o güce sahip değildi. Paylaştıkları tek şey buydu. Seks... cinsellik... Bunun aşkla falan bir ilgisi yoktu.

Silas ise birbirlerine ne kadar ihtiyaçları olduğunu, birbirlerini ne kadar sevdiklerini göstermek için denediği bu yolun çok da doğru olmadığını anlamaya başlıyordu.

O sırada Tilly onu iterek, "Git Silas... Lütfen hemen git buradan..." derken yanaklarından gözyaşları süzülüyordu...

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Silas aradı seni yine bu sabah."

Tilly babasının sözlerini duymazdan geldi. Silas'ı görmeyeli iki ay oluyordu. Silas iki aydır büyük ısrarla onu arıyor, Tilly de iki aydır aynı ısrarla onunla konuşmuyordu. Babasının Dorset'deki çiftliğine kadar onu izlemişti. Tilly bazı şeylerden kurtulmak için bir süre babasının yanında kalmaya karar vermişti

Babası yanına gelerek, "Bunu sana yollamış," diyerek A 4 ebadında büyük bir zarf uzattı kızına. "Yazdığı kitabın baskıdan önceki son hali var içinde. Bana, bunu ilk okuyanın sen olmam istediğim söyledi telefonda."

Belli ki, şöyle ya da böyle Silas babasını kendi tarafına çekmişti. Ona Tilly onun yaptıklarını, belli yerleri keserek babasına anlatmıştı. Zaten o da bunu kabul etmenin daha akıllıca olduğunu bilerek konuşmaya başlamıştı kızıyla. "Tilly, onun yaptığının yanlış olduğunu kabul ediyorum. Ama neden ona bazı şeyleri açıklama fırsatını vermiyorsun? Bundan bir kaybın olmaz ki..."

"Ona böyle bir fırsatı vermem için hiçbir neden yok."

"Bak, buna nasıl bir neden olduğunu sana söyleyeyim. Aksini kendini inandırmak için ne yaparsan yap, onu hâlâ seviyorsun. Ve de konuşmalarından anladığıma göre, o da seni seviyor."

"Art, onun yüzünden annemle olan nişanını bozdu."

Babası, annesi konusunda konuşmayı sevmezdi. Ama bu sefer dayanamamıştı. "Bana sorarsan bu annen iiçin büyük bir şanstır. Zaten annen onun yerine bir başkasını bulmakta gecikmedi. Ama bildiğim kadarıyla Art yalnız kaldı."

Babasının söylediklerinin doğru olduğunu biliyordu. Annesi de onun bir daha Silas'la beraber olmasını istiyor, hatta bu konuda ısrar ediyordu.

"Biz çıkıyoruz," dedi babası. "Sonra görüşürüz..."

Tilly masanın üzerinde duran kitabın son halini okumamak için kendisiyle mücadele ediyordu. Aslında zarfı neden açtığını bile bilmiyordu. Açmasa çok daha iyi olurdu. Ama açmıştı. Ve herhalde dayanamayacak ve sonunda okumaya başlayacaktı.

Kitabın ilk sayfasında üzerinde Tilly'nin adının yazılmış olduğu bir zarf vardı. Tilly bu zarfı da bugüne kadar gelenleri yaptığı gibi yırtıp atması gerektiğini biliyordu. Ama bu sefer parmakları beyninin emrini yerine getirmiyordu. Zarf açıktı ve en üstte Silas'ın zarif el yazısı görünüyordu. Tilly zarfı yavaş yavaş puslu görmeye başlamıştı. Kendisine bu kadar kötülük etmiş birini nasıl olur da hâlâ sevebilirdi? Bu adam kendi mesleğini her şeyin önüne almış ve o sahada başarılı olmak için gönül oyunları dahil, her şeyi mubah görmüştü. Yalan söylemekteki başarısını da kanıtlamış biri olarak, onun hayatına bir daha girmeyi başarsa ona nasıl güvenebilirdi ki? Böyle birinin iyi bir koca olmasının yanı sıra, iyi bir baba olması da beklenemezdi ondan. Tilly'nin aşk ve evlilik konusundaki endişelerine bir de bu gerçekler eklenince, Silas ile görüşmesinin hiçbir yararı olamayacağı ortadaydı.O nedenle ona yolladığı notu okumasına da hiç gerek yoktu. Ama bunu düşünmekte geç kalmış olmalıydı.

Sana olan aşkımı bir daha yazacak değilim.
Çünkü bana göre aşk bir bütün değil, bir bütünün yarısıdır.
Ben bu konudaki kendi yarımın durumunu biliyorum.

> *Ama seninkini bilmiyorum. Aramalarıma cevap vermediğine göre beni affetmediğini anlıyorum. Ama sanırım bu sadece affetmemek değil, aynı zamanda senin yarında bazı eksikler olmasından. İlişkimiz konusunda bu kadar ısrarcı olmamın nedeni, çok güzel bir beraberliğe kıyamadığım içindir. Keşke sen de kıyamasaydın...*

Tilly bu satırları okurken bir yandan da onun sesini kulaklarında duyuyordu. Gözlerini kapadı. Onun yarısı da her şeye rağmen ona hâlâ aşıktı. Gözlerini açarak okumaya devam etti

> *Ama beni sevmediğini hissediyorsan takdir edersin ki, benim bu durumda yapabileceğim bir şey yoktur.Ama bu durumda bile benim sana karşı olan aşkım devam edecektir. Seninle karşılaşmak beni birden çok noktada değiştirdi. Hiç farkında olmadığım duygularımın ortaya çıkmasına neden oldu. Bunu kazanç haneme yazıyorum. Yolladığım bu kitabın son taslağını okursan sanırım ne demek istediğimi daha iyi anlayacaksın.*

Tilly birinci sayfayı bitirmişti. İkinci sayfada sadece kitabın kime ithaf edildiği vardı.

Anneme

Tilly büyük bir gerginlikle önündeki sayfaları okumaya başladı. Okudukça kendini alamıyordu. Ama garip olan okuduğu yerlerde Jay Byern'in adı geçmiyordu. Yer yer petrol sanayiinden bahsediliyordu. Ama esas olarak, Silas çok renkli bir şekilde annesinin hayatını anlatıyordu.

Çevirdiği bir sayfadan sonra, kendisine yazılmış kısa bir not daha vardı

> *Buraya kadar okuduysan bu kitap ilk niyetim olan Jay'ın hayatıyla değil annemin yaşamı ve yaptıklarıyla ilgilidir. Kararımı değiştirmemin nedeni sensin. Tilly daha ilk andan gerçek kimliğimi söylememiş olmamın bir hata olduğunu kabul ediyorum. Seni seviyorum. Ve bana bunu kanıtlama fırsatı verirsen bunu büyük mutlulukla yapacağımdan emin ol. Ama bunu*

kabul edemeyecek kadar az değer veriyorsan, seni bir daha rahatsız etmeyeceğim. Bundan emin olabilirsin.

Tilly bundan sonraki sayfada çıkan Madrid uçak biletini bir kenara koydu. Ve okumaya devam etti. Annesinin inanılmaz bir kaza sonucu öldüğünü o satırlardan öğreniyordu. Ve bu kazanın nedeninin de Jay Byerly denen adam olması Tilly için çok yeni bir durumdu. Gözyaşları yazıları okumasını zorlaştırdığı için bir süre durdu. Bölümün sonunda Silas şunları yazmıştı.

Annemin bana verdiği en kıymetli şey, sevgisiydi. Ama bir de öğretisi vardı. Ki bunu ancak hayatımda büyük bir değişiklik yapan kadını tanıdıktan sonra idrak edebildim. Aşk acı ve sertliğe yer vermeyen bir gönül zenginliğidir. Annem buna içten inandığı için yaşamı boyunca gönlündeki aşkı çevresine iyilik yaparak göstermiştir.
Ve ben de sevdiğim bir kadının, bende yarattığı değişiklikten sonra bu kitabı annemin ölümüne neden olan adamdan intikam almak için değil de, annemin sevgi dolu kalbini ve bu kalbin çevresinde ne büyük zenginlikler yarattığını anlatmak için kaleme aldım... İsmi bende saklı olan ve şimdi yaşamımı onsuz sürdürdüğüm o kadına bana aşkın zenginliğini tattırarak yaptığı bu büyük iyilikten ötürü teşekkür ediyorum.

Kitabın sonunda Tilly'ye ve belli ki son defa sesleniyordu.

O kadın elbette ki sensin. Annemin yüzüğünün parmağına uyması elbette bir tesadüftü. Ama seninle karşılaşmamı sadece bir tesadüf olarak alamıyorum. Sanırım senin hayatıma ve kalbime girmende annemin bu rolü olmuştur. Ne yazık ki şimdi ikisi de bomboş duruyor.

Bunu yapmasının tam bir aptallık olduğundan emindi Tilly. Uçaktan çıkmış bagaj bölümüne yürüyordu. Dışarıda İspanya'nın

güneşli günlerinden biri vardı. Evet sersemin tekiydi. Bunu neden yapmış, buraya kadar gelmişti. Silas'la arasında her şeyin bitmiş olması gerekirdi. Ama arasında her şeyin bittiği o akşamdan beri bir kere olsun onu düşünmeden yatağa girdiği tek bir gece, onu hatırlayarak içine hüzün kaplamayan tek bir gün olmamıştı.

O sırada ufak tefek bir adamın elinde adının yazıldığı kartı gördü ve ona yaklaşarak elini uzattı.

“Adım José,” demişti adam. “Sizin şoförünüzüm.” Sonra çekerek taşıdığı bavulu almıştı ondan.

Silas'ın plânının ne olduğunu bilmiyordu. Kendisinin neden geldiğini de bilemezdi o zaman. Araba tepelere çıkmaya başlayınca, Madrid'in sıcak ilkbahar gününe karşın zirvelerin hâlâ karla kaplı olduğunu gördü. Kar nedense onu her zaman romantizme çeken bir güce sahip olmuştu.

Daha yolun yarısında Segovia'ya gittiklerini fark etmiş, Segovia şehir levhasını gördüğü anda da arabanın Silas'la kaldıkları otelin önünde duracağını anlamıştı. Ve öyle de oldu.

Güler yüzlü bir resepsiyon elemanı onu karşılayarak, kaldıkları süitin kapısına kadar ona eşlik etmişti. Oraya kadar olan her şeyi tahmin edebilen Tilly, odanın boş olduğunu görünce ilk defa yanıldığını gördü. Silas odada yoktu. Şaşırmaktan çok büyük bir düş kırıklığı sarmıştı içini. Pencerenin yanına gidip dışarıya baktı. O sırada açılan bir kapının sesini duyup arkasını döndü. Silas kapının eşiğinden ona bakıyordu.

“Bütün bunlar biraz dramatik değil mi?” Tilly'nin sakin olmak için büyük gayret sarf ettiği belliydi.

“Maksadım öyle olması değildi.”

“O zaman maksadın neydi?”

“Her ne kadar zamanı geri almak mümkün değilse de, onu yapmaya çalışıyordum.”

Tilly o zaman Silas'ın kıyafetine dikkat etti. Üzerinde ilk defa bu otele gelmek zorunda kaldıkları günkü kıyafeti vardı. Biraz zayıflamış ve gözlerinin altında gölgeler belirmişti. “ Bunu ne kadar çok istediğimi sana göstermek istedim.”

En son bu odada sevişmişlerdi. O sırada Silas'ı sadece bütün kalbiyle sevmiyor, aynı zamanda ona güveniyordu. Bazı olaylar hayal alemini yıkmamıştı onlar bu odadayken.

"Zamanı nereye kadar geri götürmek istiyorsun? Cissie-Rose'nin sana yaklaşmasını reddettiği yere kadar mı? Aslında o hikâyene malzeme sağlamak açısından sana benden çok daha fazla yardımcı olabilirdi."

"Olabilirdi. Ama belli bir noktada sen benim için kitabımdan çok daha fazla önem taşıyan bir hale geldin. O sırada kendim bile bunun farkında değildim. Geri getirmek istediğim zaman, seninle daha sevişmeden önce, seni sadece kollarımda tuttuğum saattir. Sana gerçeği anlatmak için can attığım, ama aşkımıza zarar verir korkusuyla bunu ertelediğim saat... Senin duygularından emin olmadığın o saat. Annemin intikamını almamın, sana olan aşkımdan daha önemli olduğunu zannettiğim saate dönmek istiyorum."

Tilly, onun bu sözlerinde samimi olduğunu düşünmesinin daha doğru olduğunu biliyordu. Üstelik Silas'ın kitabı da bunu kanıtlamıyor muydu?

"O sırada annemin intikamını almanın daha önemli olduğunu düşünüyordum. Ama sen bana sevginin yıkarken değil, yaparken ulu bir duygu olduğunu öğrettin. Annemin sevgi dolu kişiliğini anlatmak, onun intikamını alma duygusundan çok daha önemli ve kıymetliydi. Sanırım bu yolla annemi huzura kavuşturmuşumdur."

"Bundan şüphen olmasın," dedi Tilly. "Kitabını okuyan herkes eminim kendini onun etkisinden kurtaramayacaktır. Ama daha başında bana söylemiş olsaydın..."

"Londra'ya dönünce söylemeyi planlamıştım. Orada daha sakin bir ortamda bunu konuşabilir ve bir noktaya gelebilirdik."

"Silas, ihtirasın yüzünden böyle bir hata yapmandan sonra, benim sana eskisi gibi güvenmeme imkan görüyor musun?"

"Bu ihtirasım seni tanımadan önceydi. Sonra seni tanıdım ve sana aşık oldum. Ve sana olan aşkım yüzünden de, yapmak üzere olduğum bir başka hatadan döndüm. Bundan böyle sen ve dört çocuğumuz daima önceliklerimin başında geleceksiniz."

"Bizim neyimiz, neyimiz...?"

Tilly, Silas'ın yüzünün hafifçe kızarmasından memnun olmuştu.

"Babanın çiftliğinde kaldığını öğrendiğim zaman, orada yakın yaşlarda dört çocuğun koşuşmasının hoş olacağını düşündüm."

"Dört çocuk her zaman idealim olmuştur."

"Ama onlara sahip olman için öncelikle benimle evlenmeyi kabul etmen ve beni hayat boyu seveceğine söz vermen gerekir."

Silas'la bu kadar yakın olmak bile Tilly'nin bütün direncini kırmıştı. Bir de evlilik teklifi, tüm kemiklerinin bir anda eridiği hissini vermişti ona. Kitabını ve arasında ona yollanan mesajları okumanın neden olduğu etkiyi de buna katınca, Tilly'nin soluk alamaz hale gelmesi doğaldı.

"Silas..." Arkasından ne geleceği belli değildi.

"Bana öyle bakma," diye onu uyardı. "Yoksa bende mecburen şöyle hareket etmek zorunda kalırım..."

Tilly onun adını bir daha tekrar etmişti. "Silas..." Ama bu sefer aynı zamanda dudaklarını ona uzatırken büyük bir arzu vardı bu seste. Dudakları bu sefer ger zamankinden çok daha büyük bir özlemle birleşmişti...

Bir saat kadar sonra yatağın içinde, vücutlarını geçici olarak tatmin etmiş bir şekilde birbirlerine sarılmış olarak yatarken, Silas dirseği üzerinde doğruldu. "Senden sadece bir konuda söz istiyorum," dedi müstakbel karısının gözlerinin içine bakarak.

"Sanırım kabul edeceğim bir şeydir," derken yeni bir şartın ortaya çıkmasının sıkıntısını yaşadığı belliydi.

"O da sakın ola düğün törenimizin Ispanya'da bir şatoda yağılmasını isteme benden..."

SON